

مکاشفه

مشخصات کتاب مکاشفه:

هدف:

مکاشفه هویت کامل مسیح و دادن همدار و امید به ایمانداران

نویسنده:

یوحنا ی رسول

گیرندگان:

هفت کلیسا در آسیا و همه ایمانداران در هر جا

تاریخ نگارش:

حدود سال ۹۵ میلادی، از پطرموس

علت نگارش:

بیشتر دانشمندان معتقدند که هفت کلیسا در آسیای صغیر که یوحنا به آنها نامه می نویسد، تحت آزار و اذیت امپراطور دومیتیان قرار داشتند (۹۰-۹۵ م.).

از قرار معلوم مقامات رومی یوحنا را به جزیره پطرموس (در نزدیکی از سواحل ایالت آسیا) تبعید کرده بودند. یوحنا که شاهد

عینی بر تجسم مسیح بود، رؤیایی از مسیح جلال یافته دارد. خدا

همچنین برای او آشکار می کند که در آینده چه اتفاقاتی خواهد

افتاد و داوری و پیروزی نهایی خدا بر شیطان را بر او مکشوف

می سازد.

آیه کلیدی:

«خوشابحال کسی که این پیشگوییها را برای دیگران

بخواند؛ و خوشابحال آنان که به آن گوش فرا دهند، زیرا زمان

وقوع این رویدادها چندان دور نیست» (۳:۱).

او نیز مانند هر کودک دیگری با گریه پا به این جهان گذارد؛ گهواره او آخور گوسفندی بود. او در سرزمین فلسطین که تحت اشغال رومیها بود، به سن بزرگسالی رسید؛ دستهایش در دکان نجاری یوسف قوی و سخت شد. وقتی که دیگر یک مرد شده بود، از شهر و روستا گذشت، با افراد به طور جداگانه تماس برقرار کرد، برای گروههای بزرگی از مردم موعظه نمود، و ۱۲ مرد را تحت تعلیم و تربیت خود قرار داد تا کارش را به عهده بگیرند. کسانی که در پی این بودند که دنیا را از تأثیری که او بر آن می گذاشت پاک کنند، در هر قدمی که او برمی داشت، برایش ایجاد مزاحمت می کردند. بالاخره، با اتهامات دروغین و با دخالت بیگانگان به اعدامی ننگین محکوم گردید. و او مُرد در حالی که آب دهان به صورتش می انداختند، ناسزایش می گفتند و تمسخرش می کردند؛ دست و پاهای او را سوراخ کردند، و میان زمین و آسمان آویختندش. عیسی، کسی که هم خدا بود و هم انسان، زندگی اش را فدا کرد تا همه بتوانند زندگی کنند.

در زمانی که خدا مقرر فرموده، عیسی، این خداوندی که قیام کرده و صعود نموده، ناگهان به این جهان باز خواهد گشت. در آن وقت همه خواهند دانست که عیسی، خداوند همه عالم است! کسانی که او را دوست دارند، شادی خواهند کرد و با قلبی که از آن سرود حمد و پرستش جاری می شود، از منجی خود استقبال خواهند نمود. اما دشمنانش پر از ترس و وحشت خواهند شد. دشمنان مسیح متحد با شیطان، با سپاه خود علیه مسیح و لشکریانش صف آرایی خواهند کرد. اما چه کسی می تواند در برابر غضب خدا مقاومت کند؟ مسیح جنگ را خواهد برد و پیروزمندانه تا به ابد سلطنت خواهد کرد! عیسی، خادم رنج دیده و فروتن، پادشاه و داور قدرتمند و فاتح نیز خواهد بود.

مکاشفه کتاب امید است. یوحنا، شاگرد محبوب و شاهد عینی عیسی اعلام می کند که خداوند پیروز آنان یقیناً باز خواهد گشت تا عدالت را در مورد عادلان به جا آورد و شریان را داوری کند. اما مکاشفه کتاب هشدار نیز هست. اوضاع در کلیساها آن طور که باید نیست، از این رو مسیح آنها را فرا می خواند تا در راستی و درستی زندگی کنند.

با آنکه عیسی این مکاشفه را نزدیک به ۲۰۰۰ سال پیش به یوحنا داد، اما هنوز هم این کتاب هشدار است برای خلق خدا. با درک رؤیای امیدبخش یوحنا، می توانیم قوت قلب بگیریم؛ مطابق رؤیای یوحنا، مسیح باز خواهد گشت تا خلق خود را نجات بخشد و کسانی را که با او مخالفت می ورزند، مورد بازخواست قرار دهد.

یوحنا کتابش را با توضیح این موضوع شروع می کند که این مکاشفه را چگونه از

افراد مهم:

یوحنا، عیسی

محل‌های مهم:

پطروس، هفت کلیسا، اورشلیم تازه

جنبه‌های خاص:

مکاشفه به سبک خاصی نوشته شده است که برای یهودیان بسیار آشنا بود؛ آن را سبک مکاشفه‌ای می‌نامند. در این سبک، از تمثیل‌های نمادین استفاده می‌کنند تا به کسانی که در جفا هستند، امید ببخشند (پیروزی نهایی خدا). ترتیب وقایع مذکور در این کتاب، دقیقاً به ترتیب وقوع آنها نیست، بلکه تابع سبکی است که به کار رفته است.

خدا دریافت کرده است (۱:۱-۲۰). بعد پیامهای مخصوصی را از عیسی به هفت کلیسا در آسیا ثبت می‌کند (۱:۲ - ۲۲:۳). ناگهان صحنه عوض می‌شود و تصاویر شگفت‌انگیز و باشکوهی در مقابل چشمان یوحنا ظاهر می‌گردد. این سلسله از رؤیاهای شورش شیطان را در آینده نشان می‌دهد که در شخصیت دجال به اوج خود می‌رسد (۱:۴ - ۱۸:۲۴). بعد از این، رؤیای پیروزی شاه شاهان، عروسی بره، داوری آخر، و نزول اورشلیم تازه نمایان می‌شود (۱:۱۹ - ۵:۲۲). مکاشفه با وعده آمدن قریب‌الوقوع مسیح به پایان می‌رسد (۶:۲۲-۲۱)، و یوحنا دعایی را زمزمه می‌کند که مسیحیان آن را در تمام دورانها تکرار کرده‌اند: «آمین! ای عیسی خداوند، بیا!» (۲۰:۲۲). وقتی کتاب مکاشفه را می‌خوانید، همراه با یوحنا زبان به تحسین و تمجید دورنمای اعجاب‌انگیز نقشه مکاشفه شده خدا بگشایید. وقتی مسیح به کلیساها هشدار می‌دهد، به هشدار او گوش فرا دهید، و هر گناهی را که رابطه شما را با خدا بر هم می‌زند، از ریشه بر کنید. امیدوار باشید، بدانید که خدا کنترل امور را در دست دارد، پیروزی مسیح قطعی است، و تمام کسانی که به او ایمان دارند، نجات خواهند یافت.

تقسیم‌بندی کلی

الف - نامه به کلیساها

(۱:۱ - ۲:۳)

- ۱- گناه بشریت
- ۲- آموزش گناهان به واسطه مسیح
- ۳- آزادی از چنگال گناه
- ۴- گذشته، حال و آینده اسرائیل

رؤیایی که یوحنا دریافت کرد، با این دستور شروع می‌شود که هر چه می‌بیند، خطاب به هفت کلیسا بنویسد. او در آنها ایشان را، هم به خاطر نقاط قوتشان تحسین می‌کند و هم به خاطر نقاط ضعفشان مورد هشدار قرار می‌دهد. هر نامه به یک کلیسا فرستاده و بعد هم به مرحله اجرا گذاشته شد، اما هر نامه در عین حال نمایانگر وضع کلیسا در طول تاریخ نیز هست. هم در کلیسا و هم در زندگی شخصی، ما همیشه باید با وسوسه از دست دادن محبت اولیه، بی‌بند و باری، میانه‌روی، سازشگری، بی‌روح بودن، یا بی‌تفاوتی نسبت به ایمانمان بجنگیم. این نامه‌ها نشان می‌دهد که خداوندان نسبت به این خصایص چه احساسی دارد.

ب - پیغام برای کلیسا

(۱:۴ - ۲:۲۲)

- ۱- پرستش خدا در آسمان
- ۲- شکستن هفت مهر
- ۳- به صدادرآمدن هفت شیپور
- ۴- دیدن جنگ بزرگ
- ۵- جاری شدن هفت بلا
- ۶- به‌دست آوردن پیروزی نهایی
- ۷- همه چیز تازه می‌شود

مکاشفه هم هشدار است به مسیحیانی که بی‌تفاوت شده‌اند و هم تشویقی است برای آنانی که وفادارانه کشمکش‌هایی را که در این دنیا با آن روبرو هستند، متحمل می‌شوند. مکاشفه به ما یقین می‌دهد که خوبی بر بدی پیروز خواهد شد، در شرایط سخت به ما امید می‌دهد، و وقتی در ایمانمان متزلزل می‌شویم به ما خط و جهت می‌دهد. پیغام مسیح به کلیسا، پیغام امید برای همه ایمانداران همه نسل‌هاست.

موضوعات مهم	موضوع	توضیحات	اهمیت
حاکمیت خدا	حاکمیت خدا	خدا حاکم است. او از هر قدرتی در جهان برتر است. خدا با هیچ رهبر، حکومت، یا مذهبی قابل مقایسه نیست. او تاریخ را تحت کنترل دارد تا ایمانداران را واقعی در رابطه‌ای پرمحبت با خودش پیوند دهد.	اگر چه قدرت شیطان ممکن است به‌طور موقت زیاد شود، اما ما نباید گمراه شویم. خدا قادر مطلق است. او کنترل امور را در دست دارد. او خانواده حقیقی خود را به سلامت وارد زندگی جاودانی خواهد کرد. از آنجایی که او به فکر ماست، ما می‌توانیم در تمام طول عمر خود به او متکی باشیم.
بازگشت مسیح	بازگشت مسیح	مسیح به‌عنوان «بره» که مظهر و نماد قربانی کامل او برای گناهان ما بود، به این دنیا آمد. او به‌عنوان «شیر»، پیروز، حاکم و فاتح عادل، باز خواهد گشت. او شیطان را شکست خواهد داد، از تمام کسانی که او را رد کرده‌اند، بازخواست خواهد کرد، و خلق وفادارش را وارد زندگی جاودانی خواهد نمود.	اطمینان به بازگشت مسیح به مسیحیانی که در درد و رنجند، قدرت می‌بخشد تا درد و رنج را تحمل کنند. ما می‌توانیم چشم‌انتظار بازگشت او در مقام شاه و داور باشیم. از آنجایی که هیچ کس از زمان ظهور او خبر ندارد، ما باید با محکم نگاه داشتن ایمان خود، در همه وقت آماده باشیم.
خلق وفادار خدا	خلق وفادار خدا	یوحنا این را نوشت تا کلیسا را تشویق نماید که در برابر فشاری که بر آنان وارد می‌شود تا امپراطور روم را بپرستند، مقاومت کنند. او به همه خلق وفادار خدا هشدار می‌دهد که فقط به مسیح وفادار باشند. مکاشفه مشخص می‌کند که خلق وفادار چه کسانی هستند و تا بازگشت مسیح آنان چه کار باید بکنند.	شما با ایمان به مسیح می‌توانید در ردیف قوم وفادار خدا قرار بگیرید. برای کسانی که در مقابل وسوسه مقاومت می‌کنند و مسیح را در اولویت زندگی‌شان قرار می‌دهند، و نسبت به او وفادار می‌مانند، پیروزی حتمی است.
داوری	داوری	روزی خشم خدا بر گناه به‌طور تمام و کمال فرو خواهد ریخت. شیطان با تمام نمایندگان مغلوب خواهد شد. مذهب دروغین از بین خواهد رفت. خدا با دادن زندگی جاودانی به ایمانداران وفادار، به ایشان پاداش خواهد داد، اما تمام کسانی که از ایمان آوردن به او سر باز می‌زنند، با مجازات ابدی روبرو خواهند شد.	شرارت و بی‌عدالتی برای همیشه حاکم نخواهد ماند؛ داوری آخر خدا به همه این چیزها خاتمه خواهد داد. اگر می‌خواهیم از این داوری بزرگ نجات پیدا کنیم، باید از وفاداری خود به عیسی اطمینان حاصل کنیم.
امید	امید	روزی خدا آسمانی تازه و زمینی تازه بوجود خواهد آورد. همه ایمانداران تا به ابد با او در صلح و امنیت کامل زندگی خواهند کرد. مردگان زنده خواهند شد. این وعده‌های مربوط به آینده، به ما امید می‌بخشد.	امید بزرگ ما این است که وعده‌های مسیح همه جامه عمل خواهند پوشید. وقتی ما به سرنوشت نهایی خود اطمینان داشته باشیم، با هر مشکلی هم که مواجه شویم، می‌توانیم با وفاداری تزلزل‌ناپذیر از مسیح پیروی کنیم. کسانی که با ظلم و ستم روبرو می‌شوند، می‌توانند با امید به بازگشت مسیح، تشویق شوند که در مقابل ظلم و ستم ایستادگی کنند.

الف - نامه به کلیساها (۱:۱ - ۲۲:۳)

یوحنا در سالهای آخر عمرش رؤیایی از مسیح دریافت کرد که آن را برای برکت هفت کلیسا در آسیا و همه مسیحیان سراسر تاریخ ثبت نمود. این کتاب تنها کتاب کتاب مقدس است که برای کسانی که به سخنان آن گوش فرادهند و به آن عمل کنند، برکت را وعده می‌دهد.

در این کتاب از رویدادهای آینده پرده برمی‌دارد، رویدادهایی که بزودی رخ خواهد داد. خدا به مسیح اجازه داد تا این وقایع را در یک

۱:۱

دان ۲۸:۲-۴۵

یو ۱۲:۴۹؛ ۱۷:۸

مکا ۱:۹؛ ۷:۵؛ ۱۷:۱

۱۶۸۶:۲۲

است (به معنای «پرده برداشته شده»، «آشکار شده»، یا «برملا شده») است. این سبک از سبک‌های ادبی قدیمی است که در آن معمولاً تصویرهای خارق‌العاده و مرموز برجسته می‌شد و نویسنده به جای نام خودش، از نام قهرمانی قدیمی استفاده می‌کرد. یوحنا با کتاب‌های مکاشفه‌ای یهود آشنایی داشت، اما کتاب او از چند جنبه با کتاب‌های مکاشفه‌ای دیگر متفاوت بود: (۱) او به جای استفاده از نام قهرمانی قدیمی، اسم خود را به کار می‌برد؛ (۲) او شیطان را محکوم می‌کند و مردم را ترغیب می‌نماید که با معیارهای والای مسیحی زندگی کنند؛ (۳) او به جای ناامیدی، امید را عرضه می‌دارد. یوحنا غیبگو نبود و سعی نداشت آینده را پیشگویی کند؛ او نبی خدا بود و آنچه را که خدا به او نشان داد، توصیف کرد. ۱:۱ برای کسب اطلاعات بیشتر درباره فرشتگان، به توضیحات مربوط به ۱۱:۵ مراجعه کنید.

۱:۱ عیسی این پیغام را در رؤیا به یوحنا داد و به او اجازه داد تا بعضی از رویدادهای آینده را ثبت کند تا تشویقی باشد برای همه ایمانداران. رؤیایی که یوحنا دید آکنده از علامات و نمادها است، چرا که اینها اهمیت اتفاقاتی را که باید روی دهد، برجسته و قابل درک می‌سازند. بیشتر چیزهایی که یوحنا دید، قابل وصف نبودند، از این رو تصاویری از آنها به یوحنا نشان داده شد تا بر او معلوم شود آنچه را که می‌بینید شبیه چه چیزی است. وقتی این کتاب را که به زبان سمیلیک یا نمادین نوشته شده است، می‌خوانید، فکر نکنید که باید همه جزئیات آن را بفهمید، چون یوحنا هم نتوانست همه چیزهایی را که دید، درک کند. بلکه این را بدانید که خدا از این تصویرها استفاده کرد تا به ما نشان دهد که مسیح حقیقتاً خداوند پرشکوه و پیروزمند همه است.

۱:۱-۳ کتاب مکاشفه وقایع آینده را آشکار می‌کند، اما برخلاف انتظار ما ناامیدی و بدبینی در آن وجود ندارد. ماجرای وقایع آشکار شده فوق‌العاده شگفت‌آور است، اما

۱:۱ مکاشفه کتابی است هم در باره آینده و هم درباره حال. این کتاب با اعلام پیروزی نهایی مسیح بر شیطان و صحنه گذاشتن بر واقعیت زندگی جاودانی با مسیح، امید به آینده را به همه ایمانداران می‌بخشد، به خصوص ایماندارانی که به خاطر ایمانشان رنج و مصیبت کشیده‌اند. کتاب مکاشفه رهنمودهایی برای زندگی فعلی نیز به ما می‌دهد چون درباره عیسی مسیح و شیوه زندگی کنونی ما برای او تعلیم می‌دهد. این کتاب با ارائه تصویری گویا به ما می‌آموزد که (۱) عیسی مسیح باز خواهد گشت، (۲) شیطان داوری خواهد شد، و (۳) مردگان برای داوری برخیزانیده خواهند شد: آنان یا به زندگی جاودانی خواهند رسید یا به هلاکت ابدی.

۱:۱ مطابق احادیث، یوحنا نویسنده این کتاب، از بین ۱۲ شاگرد اصلی عیسی تنها شاگردی بود که به خاطر ایمانش کشته نشد. او انجیل یوحنا و نیز نامه‌های اول، دوم، و سوم یوحنا را نوشت. یوحنا وقتی مکاشفه را نوشت که در جزیره پطموس، واقع در دریای اژه، در تبعید بسر می‌برد؛ دولت روم او را به خاطر موعظه پیام نجات‌بخش عیسی مسیح به آنجا فرستاده بود. برای کسب اطلاعات بیشتر درباره یوحنا، به شرح حال او در یوحنا فصل ۱۳ مراجعه کنید.

۱:۱ این آیه به شکل‌های دیگری هم ترجمه شده است: «مکاشفه عیسی مسیح، درباره عیسی مسیح یا از عیسی مسیح.» کتاب مکاشفه از هویت کامل مسیح و نقشه خدا برای آخر جهان پرده بر می‌دارد؛ این کتاب به عیسی مسیح، به بازگشت او، به پیروزی او بر شیطان و استقرار ملکوت یا حکومت او می‌پردازد. مراقب باشید که آنقدر بر ترتیب زمان وقوع این رویدادها یا جزئیات تصویرهای ارائه شده، متمرکز نشوید، مبدا پیغام اصلی کتاب را که در باره محبت، قدرت و عدالت نامحدود خداوند عیسی مسیح است، از دست بدهید.

۱:۱ کتاب مکاشفه از نظر سبک، کتابی مکاشفه‌ای

سیری در کتاب مکاشفه

مکاشفه کتاب پیچیده‌ای است که قرن‌ها مفسرین را گیج و مبهور کرده است. اگر پی به ساختار ادبی این کتاب ببریم، می‌توانیم تا حد زیادی از گیجی و سردرگمی بکاهیم. همین امر به ما کمک خواهد کرد تا رویدادهای منفرد در کل ساختار کتاب برابمان قابل فهم شود و مانع از این خواهد شد که بی‌جهت در جزئیات هر رؤیا غرق شویم. یوحنا در سرتاسر کتاب نشانه‌هایی در اختیار ما می‌گذارد که بیانگر تغییر رویداد، تغییر موضوع، یا اشاره مجدد به رویدادهای قبلی است.

یوحنا در فصل اول، اوضاع و شرایطی را بیان می‌کند که موجب نگارش این کتاب شد (۱:۱-۲۰). در فصل‌های دوم و سوم، عیسی پیام‌های خاصی به هفت کلیسا در آسیای صغیر می‌دهد (۲:۱-۲۲:۳). ناگهان یوحنا به آسمان برده می‌شود و در آنجا رؤیایی از خدای متعال می‌بیند که روی تخت نشسته و همه پیروان مسیح و فرشتگان آسمان او را پرستش می‌کنند (۴:۱-۱۱). یوحنا با چشمان خیره می‌بیند که خدا طوماری را که با هفت مهر، مهر و موم شده بود، به بره شایسته، عیسی مسیح، می‌دهد (۵:۱-۱۴). بره یکی یکی مهرها را باز می‌کند. هر مهری که باز می‌شود، رؤیای تازه‌ای آشکار می‌گردد.

وقتی چهار مهر اول باز می‌شود، سوارانی که بر اسب‌هایی به رنگ‌های مختلف سوارند، نمایان می‌گردند که نبرد، ناآرامی، قحطی، و مرگ پیش روی آنهاست (۶:۱-۸). وقتی مهر پنجم باز می‌شود، یوحنا کسانی را در آسمان می‌بیند که به خاطر وفاداری‌شان به عیسی مسیح شهید شده‌اند (۶:۹-۱۱).

با باز شدن مهر ششم، یک سلسله تصویر ظاهر می‌شود که بسیار با یکدیگر متفاوتند. در یک طرف، زمین لرزه شدیدی رخ می‌دهد، ستارگان از آسمان می‌ریزند، و آسمان مانند طوماری به هم می‌پیچد (۶:۱۲-۱۷). در طرف دیگر، جماعت زیادی در مقابل تخت عظیم خدا، خدا و بره را پرستش و ستایش می‌کنند (۷:۱-۱۷).

بالاخره مهر هفتم باز می‌شود (۸:۱-۵)؛ با باز شدن این مهر، پرده از یک رشته مجازات‌های خدا برداشته می‌شود که هفت فرشته با هفت شیپور آنها را اعلام می‌کنند. چهار فرشته اول موجب پدید آمدن تگرگ، آتش، آتشفشان، و ستاره‌ای تلخ می‌شوند و خورشید و ماه را در تاریکی فرو می‌برند (۸:۶-۱۳). شیپور پنجم آمدن ملخ‌هایی را اعلام می‌دارد که قدرت دارند نیش بزنند (۹:۱-۱۲). شیپور ششم خبر از آمدن سپاهی از جنگجویان اسب‌سوار می‌دهد (۹:۱۳-۲۱). در فصل ۱۰ آیات ۱-۱۱ طومار کوچکی به یوحنا داده می‌شود تا آن را بخورد. متعاقب آن، به یوحنا دستور داده می‌شود تا عبادتگاه (هیکل) را اندازه‌گیری کند (۱۱:۱-۳). او دو نبی را می‌بیند که به مدت سه سال و نیم داوری خدا را بر زمین شهادت می‌دهند (۱۱:۴-۱۳).

بالاخره، شیپور هفتم، به صدا درمی‌آید و نیروهای خوبی و بدی را که حریف هم هستند به آخرین نبرد فرا می‌خواند. در یک طرف نبرد، شیطان و نیروهایش قرار دارند، و در طرف دیگر عیسی مسیح و نیروهایش (۱۱:۱۴-۱۸:۱۳). در این بین که شیپور هفتم برای فرا خواندن به نبرد نواخته می‌شود، یوحنا سه فرشته را می‌بیند که داوری نهایی را اعلام می‌کنند (۱۴:۱-۱۳). دو فرشته محصول داوری بر روی زمین را درو می‌کنند (۱۴:۱۴-۲۰). بلافاصله بعد از این دو فرشته، هفت فرشته دیگر می‌آیند و غضب خدا را از درون جامه‌هایی که در دست دارند بر روی زمین می‌ریزند (۱۵:۱-۲۱:۱۶). یکی از این هفت فرشته رؤیایی از فاحشه‌ای به نام بابل (مظهر یا نماد امپراطوری روم) را بر او آشکار می‌کند که سوار بر حیوانی سرخ‌رنگ است (۱۷:۱-۱۸). بعد از شکست بابل (۱۸:۱-۲۴)، گروه عظیمی در آسمان سرودهایی در مدح خدا برای پیروزی عظیم او می‌سرایند (۱۹:۱-۲۱).

سه فصل آخر کتاب مکاشفه فهرست وقایعی است که پیروزی مسیح بر دشمن را یکسره می‌کند: اسارت هزار ساله شیطان (۲۰:۱-۱۰)، داوری آخر (۲۰:۱۱-۱۵)، قوم زمینی تازه و اورشلمی تازه (۲۱:۱-۵:۲۲). سپس فرشته‌ای تذکراتی به یوحنا درباره رؤیاهایی که دیده و چیزهایی که زمانی همه آنها را نوشته است، می‌دهد (۲۲:۶-۱۱).

کتاب مکاشفه با وعده بازگشت زود هنگام مسیح، نوشیدن مجانی از آب زندگانی که در شاهراه اورشلم تازه جاری است، و اخطار به کسانی که این کتاب را می‌خوانند، تمام می‌شود (۲۲:۱-۲۱). باشد که ما هم با یوحنا دعا کنیم: «آمین! ای عیسی خداوند، بیا!» (۲۲:۲۰). کتاب مقدس با پیامی هشداردهنده و امیدوارکننده برای مردمان همه نسل‌ها تمام می‌شود. مسیح پیروز است و همه ارواح ناپاک را نابود کرده است. وقتی کتاب مکاشفه را می‌خوانید، فیض خدا را در نجات مقدسین، قدرت او را بر نیروهای شریر شیطان تمجید و تحسین کنید، و امید این پیروزی را که در آینده به دست خواهد آمد، به یاد داشته باشید.

رؤیا بر خادم خود «یوحنا» آشکار سازد. آنگاه فرشته‌ای آمد و معنی آن را برای او بازگو کرد.^۲ یوحنا نیز تمام سخنان خدا و عیسی مسیح و هر آنچه را که خود دید و شنید، به نگارش درآورد.

۲:۱
مکا ۹:۱؛ ۱۷:۱۲

^۳ خوشابه حال کسی که این پیشگویی‌ها را برای دیگران بخواند؛ و خوشابه حال آنان که به آن گوش فرا دهند، زیرا زمان وقوع این رویدادها چندان دور نیست.

۳:۱
مکا ۱۱:۳؛ ۱۰:۷؛ ۲۲

سلام و درود یوحنا و سیاسگراری او از خدا

^۴ از طرف یوحنا، به هفت کلیسا در ایالت آسیا. فیض و آرامش بر شما باد، از جانب پروردگاری که هست و بود و خواهد آمد، و از جانب روح هفتگانه خدا که در پیشگاه تخت الهی است،^۵ و از جانب عیسی مسیح که تمام حقیقت را بطور کامل بر ما آشکار می‌فرماید. مسیح نخستین کسی است که پس از مرگ

۴:۱
خرو ۱۴:۳
زکر ۹:۳؛ ۲:۴
مکا ۱۴:۳؛ ۱۴:۱۷
۵:۱
مکا ۱۴:۳؛ ۱۴:۱۷

وقوع خواهند پیوست، اما باید همیشه آماده باشیم. این رویدادها بزودی رخ خواهد داد و آن وقت دیگر فرصتی نخواهد بود که نظر خود را عوض کنید.

۴:۱ عیسی به یوحنا فرمود که چیزهایی را که می‌بیند، برای هفت کلیسا که او را می‌شناختند و به او اعتماد داشتند و نامه قبلی‌اش را خوانده بودند، بنویسد. مطالب این کتاب خطاب به کلیساها به گونه‌ای است که این کلیساها می‌توانستند آن را بخوانند و به شکلی منظم به کلیسای بعدی بفرستند، درست به ترتیب حرکت عقربه ساعت بر اساس راههای رومی در ایالت آسیا (ترکیه فعلی).

۴:۱ روح هفت گانه خدا نام دیگر روح‌القدس است. عدد هفت در سرتاسر کتاب مکاشفه به کار می‌رود که مظهر کاملیت و کمال است. برای کسب اطلاعات بیشتر درباره روح‌القدس، به توضیحات مربوط به یوحنا ۳:۶ و اعمال ۵:۱ مراجعه کنید.

۵:۱ تثلیث، یعنی پدر، پسر، و روح‌القدس، منبع تمام حقیقت است (یوحنا ۱۴:۶؛ ۱:۱۷؛ یوحنا ۲۷:۲؛ مکاشفه ۱۹:۱۱). بنابراین می‌توانیم مطمئن باشیم که کلام خدا معتبر است.

۵:۱ دیگران هم پس از مرگ زنده شده‌اند، کسانی که پیغمبران، عیسی و رسولان طی دوران خدمت خود آنها را زنده کردند، اما این عده دوباره مردند. عیسی اولین کسی بود که بعد از مرگ زنده شد و **هرگز نخواهد مرد**.

۵:۱ بسیاری تردید دارند که بتوانند کاری را که مسیح در زندگی‌شان کرده، در زندگی دیگران نیز پیاده کنند، چون فکر نمی‌کنند که تغییری که در آنها صورت گرفته آنقدر خارق‌العاده باشد که بتوان دیگران

اگر طرفدار شخص برنده ماجرا هستید، هیچ جای ترس وجود ندارد. وقتی به آینده فکر می‌کنید، با اطمینان قدم بر دارید چون مسیح پیروزمند با شما قدم بر می‌دارد.

۳:۱ مکاشفه کتابی نبوتی است؛ یعنی، هم **پیشگویی** (خبر دادن از وقایع آینده) است و هم **اعلان** (تعلیم در این باره که خدا کیست و چه کارهایی خواهد کرد). نبوت فقط خبر دادن از آینده نیست. در پس پیشگویی‌ها اصول مهمی درباره شخصیت و وعده‌های خدا وجود دارد. هر نبوت در این کتاب دارای معنایی ضمنی است که مربوط به زمان حال می‌شود و آن این است که خواننده را ترغیب می‌کند تا بیشتر به خدا اعتماد کند و بر گناه «غالب شود» (۲۹:۱۷، ۱۱:۷؛ ۲۹:۳؛ ۲۱:۱۲، ۵:۳) را نگاه کنید).

۳:۱ اخباری که به‌طور معمول به گوش ما می‌رسد، ناامیدکننده می‌باشد و پر از خشونت، رسوایی، و جر و بحث‌های سیاسی است و بسیاری نمی‌دانند که دنیا به چه سویی می‌رود. اما نقشه خدا برای آینده، ما را ترغیب و تشویق می‌کند، چون می‌دانیم که او وارد تاریخ خواهد شد تا شیطان را شکست دهد. یوحنا کلیساها را تشویق می‌کند که این کتاب را با صدای بلند برای دیگران بخوانند تا همه بتوانند بشنوند و به این حقیقت یقین حاصل کنند که خدا پیروز خواهد شد، و اطمینان بیابند که حتی اگر تحت جفاهای شدیدی قرار بگیرند، خدا از آنها حمایت خواهد کرد.

۳:۱ وقتی یوحنا می‌گوید: «زمان وقوع این رویدادها چندان دور نیست»، با این حرف خوانندگان را ترغیب می‌کند تا در هر وقت آماده داوری نهایی و برقراری ملکوت خدا باشند. ما نمی‌دانیم که این رویدادها کی به

۶:۱
خرو ۶:۱۹
دان ۳۴:۴
روم ۳۶:۱۱
اتیمو ۱۶:۶
۱ پتر ۹:۵، ۲
یهو ۲۵ و ۲۴

زنده شد و هرگز نخواهد مرد، و برتر از تمام پادشاهان این جهان است. سپاس و ستایش بر او که ما را محبت می‌نماید و با خون خود ما را شست و از گناهانمان طاهر ساخت؛ ^۶ او ما را در ملکوت و سلطنت خود، به مقام کاهن منصوب کرده تا خدا یعنی پدر او را خدمت نماییم. او را تا ابد قدرت و جلال باد! آمین.

تفسیر کتاب مکاشفه	عنوان دیدگاه	نظر دیدگاه	اهمیت	هشدار
در طول قرون و اعصار، چهار دیدگاه اصلی در خصوص تفسیر کتاب مکاشفه به وجود آمده است. هر دیدگاه مدافعین توانای خود را داشته است، اما هیچیک نتوانسته‌اند به عنوان یگانه راه درک این کتاب مورد پذیرش عموم دانشمندان قرار بگیرند. اما شاید پرسید که آیا به ما کمک می‌کنند که امروز پیرو بهتری برای مسیح باشیم.	وقایع زمان نگارش آینده‌نگر	یوحنا این کتاب را می‌نویسد تا مسیحیان روزگار خود را که تحت جفای امپراطوری روم بودند، تشویق کند. به استثنای سه فصل اول، یوحنا وقایعی را شرح می‌دهد که در آخر زمان رخ خواهد داد.	خوانندگان اولیه یوحنا از تصاویر پرشکوه کتاب، از حاکمیت مطلق خدا اطمینان می‌یافتند. در رویدادهای معاصر، بسیاری از خصوصیات را که یوحنا توصیف می‌کند، می‌توان دید؛ لذا باید هشیار بود که آنها هر لحظه ممکن است فرابرسد.	فراموش نکنید که اکثر نبوت‌های کتاب مقدس کاربردی دوگانه دارند: برای زمان حال و برای آینده.
	تاریخی	محتوای کتاب مکاشفه، توضیحی است از وقایعی که در طول تاریخ، از زمان نگارش تا بازگشت مسیح رخ خواهد داد.	این کتاب کمک می‌کند تا درک کنیم که بشر در سرتاسر تاریخ در شرارت بسر می‌برد. گرچه نام افراد ممکن است تغییر کند، اما عصیان علیه خدا تغییر نمی‌یابد.	مراقب باشید که هر رویداد زمان حال یا هر رهبر سیاسی را تحقق یکی از جنبه‌های کتاب مکاشفه نپنداریم.
	اخلاقی	کتاب مکاشفه تصویری است نمادین از نزاع دائمی میان خیر و شر. این تصاویر به هیچ رویداد خاصی اشاره نمی‌کنند بلکه می‌توان آنها را به هر مقطع زمانی نسبت داد.	این کتاب را بخوانید تا در خصوص گذشته بصیرتی بیابید، و برای آینده آماده شوید، و در زمان حاضر با اطاعت و اطمینان زندگی کنید.	کتاب مکاشفه را به علت اینکه دشوار است نادیده نینگارید. سعی کنید آن را در چارچوب گسترده‌تر ادبی آن درک کنید.

را نیز از آن برخوردار ساخت. اما شما به‌خاطر کار خودتان نیست که شایسته شمرده شده‌اید تا شاهدهی برای عیسی باشید، بلکه به‌خاطر کاری که او برای شما کرده است. یوحنا ما را مطمئن می‌سازد که مسیح کارهای فوق‌العاده‌ای برای هر فرد انجام داده است که می‌توان دیگران را هم از آن برخوردار کرد. مثلاً، مسیح محبت عظیمش را با طاهر ساختن ما از گناهانمان به واسطه مرگش بر روی صلیب به ما نشان داد و تضمین نمود که مکانی در ملکوتش برای ما مهیا می‌کند و ما را کاهنان می‌سازد تا محبت خدا را به دیگران برسانیم. این حقیقت که خدای قادر مطلق زندگی جاودانی را به شما بخشیده، واقعاً خارق‌العاده است.

۹-۵:۱ یوحنا، عیسی را همچون کسی به تصویر می‌کشد که پادشاه است، صاحب تمام قدرت‌ها است، در میدان جنگ فاتح است، و در صلح پر جلال و پر شکوه می‌باشد. او فقط معلم فروتن زمینی نیست، بلکه خدای پر جلال است. وقتی شرحی را که یوحنا از رؤیایش می‌دهد می‌خوانید، به خاطر بسپارید که این شرح و تعریف صرفاً پند و نصیحت نیست، بلکه حقیقتی است در باره شاه شاهان. اجازه بدهید این حقیقت در زندگی تان رسوخ بیابد.

حقیقت که خدای قادر مطلق زندگی جاودانی را به شما بخشیده، واقعاً خارق‌العاده است.

۷:۱ بنگرید! او سوار بر ابرها می‌آید. هر چشمی او را خواهد دید؛ حتی آنانی که به پهلوی او نیزه زدند، او را خواهند دید؛ و تمام قوم‌های جهان از شدت وحشت و اندوه خواهند گریست. بلی، آمین! بگذار چنین باشد. ^۸ خدا می‌فرماید: «من الف و یا هستم. من ابتدا و انتها هستم.» این را خداوندی می‌فرماید که صاحب تمام قدرتهاست، و هست و بود و باز خواهد آمد.

مسیح بر یوحنا آشکار می‌شود

۹:۱ من، یوحنا، که این نامه را برای شما می‌نویسم، مانند شما در راه خداوند رنج می‌کشم. اما او به ما صبر و تحمل عطا فرموده و ما را در ملکوت خود سهیم نموده است.

من بعثت اعلام پیغام انجیل و بشارت در بارهٔ مسیح، به جزیرهٔ پطموس تبعید شدم. ^{۱۰} روز خداوند بود و من در حال عبادت بودم که روح خدا مرا فرو گرفت. ناگهان از پشت سر خود، صدایی بلند همچون صدای شیور شنیدم، ^{۱۱} که می‌گفت: «من الف و یا هستم. من ابتدا و انتها هستم. هر چه می‌بینی، در نامه‌ای بنویس و آن را برای هفت کلیسا بفرست، یعنی برای کلیساهای آفسس، ازمیر، پرغامه، طیاتیرا، سارد، فیلادلفیه و لاودیکیه.»

۷:۱

دان ۱۳:۷

زکر ۱۰:۱۲

یو ۳۶:۱۹ و ۳۷

۸:۱

اش ۴:۴۱ و ۱۲:۴۸

مکا ۶:۲۱ و ۱۳:۲۲

۹:۱

روم ۱۷:۸

۲ تس ۵:۳

مکا ۶:۱ و ۱۰:۳

۱۰:۱

مکا ۲:۱۴ و ۱۰:۲۱

۱۱:۱

مکا ۱۹:۲، ۱۹:۲، ۱۸:۱، ۲۴:۲

۱۴:۷، ۴:۱، ۳

بود و تقریباً ۸۰ کیلومتر دورتر از ساحل شهر افسس قرار داشت. افسس نیز در کرانه ساحلی آسیای صغیر واقع بود (به نقشه نگاه کنید).

۹:۱ یوحنا خود را کسی معرفی می‌کند که در راه خداوند رنج می‌کشد؛ این امر نشان‌دهنده این است که زمانی که او نامه را می‌نوشته، کلیسا تحت آزار و اذیت شدید قرار داشته است. همه اعضای کلیسا، به‌عنوان بدن مسیح، باید با هم شادی و رنج را تجربه کنند. در روابط با سایر مسیحیان از الگوی یوحنا پیروی کنید: با آنها همدردی نمایید، آنها را تشویق کنید تا ثابت‌قدم و وفادار باشند، و پاداش آنها را که همانا سهیم شدن در ملکوت خداست، به آنها یادآوری کنید (رومیان ۲:۵-۴ را هم نگاه کنید).

۹:۱ کلیسای مسیح با آزار و اذیت شدیدی روبرو بود و به‌خاطر اعمال جفا در سرتاسر امپراطوری، تقریباً همه ایمانداران به‌نحوی در رنج بودند. بعضی‌ها حتی به‌خاطر ایمانشان کشته می‌شدند. یوحنا را به‌خاطر امتناع از دست کشیدن از موعظه کلام خدا به پطموس تبعید کرده بودند. شاید ما به‌خاطر ایمانمان به عیسی با چنین آزار و اذیتی روبرو نشویم، با این حال عده کمی از ما جرأت این را دارد که حتی کلام خدا را به دیگران برساند. اگر ما در شرایطی که امنیت حاکم است و خطری ما را تهدید نمی‌کند، بتدریج به ایمانمان اقرار کنیم، در زمان جفا چگونه خواهیم توانست چنین کنیم؟

۷:۱ یوحنا بازگشت عیسی به زمین را اعلام می‌کند (متی ۲۴؛ مرقس ۱۳؛ اتسالونیکیان ۴:۱۵-۱۸ را هم نگاه کنید). بازگشت عیسی *قابل رؤیت و پیروزمندانه* خواهد بود. همه مردم آمدن او را خواهند دید (مرقس ۱۳:۲۶) و همه خواهند فهمید که او عیسی است. وقتی او باز گردد، شیطان را شکست خواهد داد و همه انسان‌ها را مطابق اعمالشان داوری خواهد کرد (۱۱:۲۰-۱۵).

۷:۱ «آنانی که به پهلوی او نیزه زدند» می‌تواند اشاره به سربازان رومی باشد که وقتی عیسی بر روی صلیب بود به پهلوی او نیزه زدند؛ یا شاید منظور یهودیانی باشند که مسؤول مرگ او بودند. یوحنا با چشمان خود این واقعه را دید و هرگز وحشتناک بودن آن را فراموش نکرد (یوحنا ۱۹:۳۴ و ۳۵؛ زکریا ۱۲:۱۰ را نگاه کنید).

۸:۱ عیسی الف و یا، یعنی ابتدا و انتهاست («الف و یا» در یونانی، آلفا و امگا است، یعنی اولین و آخرین حروف الفبای یونانی). عیسی خداوند ابدی و فرمانروای گذشته، حال، و آینده است (۸:۴؛ اشعیا ۴۴:۶ و ۴۸:۱۲-۱۵ را هم نگاه کنید). بدون او هیچ چیز جاودانی وجود ندارد تا زندگی‌تان را عوض کند و شما را از گناه رهایی دهد. آیا مسیح دلیل و «ابتدا و انتهای» زندگی شما هست؟ جلال بر او باد که ابتدا و انتهای کل هستی است.

۹:۱ پطموس جزیره ناهموار و کوچکی در دریای اژه

۱۲ هنگامی که برگشتم تا کسی را که با من سخن می گفت ببینم، در پشت سر خود هفت شمعدان طلا دیدم. ^{۱۳} در میان شمعدانها، مردی دیدم شبیه « پسر انسان» که ردایی بلند بر تن داشت و کمربندی طلائی دور سینه اش بود. ^{۱۴} سر و موی او سفید بود چون برف و پشم، و چشمانش تیز و نافذ بود همچون شعله های آتش. ^{۱۵} پایهای او می درخشید، مانند مسی که در آتش صیقل داده باشند. صدای او مثل آبشار طنین افکن بود. ^{۱۶} در دست راست او، هفت ستاره بود، و شمشیر

۱۲:۱ زکر ۲:۴-۶
 ۱۳:۱ دان ۱۰:۶ و ۱۴:۱۴
 ۱۴:۱ دان ۱۰:۹ و ۱۸:۲
 ۱۵:۱ دان ۱۰:۶
 ۱۶:۱ مکا ۲۰:۱۰ و ۱۲:۲
 ۱۵:۱۹ و ۱:۱۰

هفت کلیسا

این هفت کلیسا روی یکی از راههای اصلی رومی قرار داشتند. حامل نامه بعد از ترک جزیره پطموس (جزیره ای که یوحنا به آنجا تبعید شده بود) اول به افسس می رسید. بعد می بایست در مسیر شمال به از میرو پرغامه (پرغاموس) می رفت؛ از پرغامه در جهت جنوب شرقی به ترتیب به شهرهای طیاتیرا، ساردس، فیلادفیه، و لائودیکیه می رفت. این دقیقاً ترتیبی است که عیسی مطابق آن، نامه ها را بر یوحنا فرو خواند.

این جزئیات به خواننده یادآوری می کند که پسر انسان مستقیماً در داوری و نجات دخالت دارد.

۱۳:۱ و ۱۴:۱ هفت شمعدان، هفت کلیسا در ایالت آسیا (غرب ترکیه) می باشند (۲۰:۱)، و عیسی در میان آنها ایستاده است. هر اتفاقی نیز که برای کلیساها بیفتد، عیسی در بین آنها راه می رود و با محبت و قدرت پرهیتش اطمینانی دوباره به آنها می دهد. عیسی مسیح امروز هم از طریق روحش در بین کلیساها است. وقتی کلیسایی با آزار و اذیت روبرو می شود، باید محبت و توجه عمیق خداوند خود را به خاطر بیاورد. وقتی کلیسایی با نزاع و اختلافات داخلی به نابودی کشیده می شود، باید به خاطر بیاورد که چقدر یکپارچگی و اتحاد برای مسیح مهم است و اینکه او نمی تواند گناه را تحمل کند.

۱۶:۱ شمشیر در دهان عیسی نمادی است از قدرت و قوت پیغام او. سخنان او که به جهت داوری از دهان او

۱۳:۱ این انسان که «شبیه عیسی مسیح» بود، خود عیسی است. عنوان پسر انسان بارها در عهد جدید برای اشاره به عیسی به عنوان مسیح موعود به کار رفته است. یوحنا عیسی را می شناخت چون سه سال با او زندگی کرده بود و عیسی را، هم به عنوان واعظ جلیلی و هم به عنوان پسر پر جلال خدا به هنگام تبدیل هیأت دیده بود (متی ۱:۱۷-۸). اینجا عیسی به عنوان پسر قدرتمند انسان ظاهر می شود. موی سفید او مبین حکمت و طبیعت الهی اوست (دانیال ۹:۷ را نگاه کنید)؛ چشمان پرنفوذ او به داوری او بر همه ارواح ناپاک اشاره دارد؛ کمر بند طلائی نشان می دهد که او کاهن اعظم است و به حضور خدا می رود تا برای کسانی که به او ایمان آورده اند، تقاضای بخشش کند.

۱۳:۱ بسیاری از جزئیات مربوط به رویای مشاهده پسر انسان در مابقی کتاب دوباره تکرار می شود (به خصوص در نامه ها به هفت کلیسا، مکاشفه فصل های ۲ و ۳). تکرار

دو دم تیزی هم در دهانش قرار داشت. صورت او همچون خورشید نیمروز می درخشید.

۱۸و۱۷ وقتی چشمم به او افتاد، مانند مرده جلو پای او افتادم. اما او دست راست خود را بر من گذاشت و فرمود: «نترس! من ابتدا و انتها هستم! من زنده بودم و مُردم، و حال تا به ابد زنده‌ام، و کلیدهای مرگ و عالم مردگان را در دست دارم. آنچه را دیدی و آنچه را که نشان خواهم داد، همه را بنویس. ۲۰ معنی هفت ستاره‌ای که در دست راست من دیدی و همچنین هفت شمعدان طلا اینست: هفت ستاره، رهبران هفت کلیسا هستند، و هفت شمعدان، خود هفت کلیسا می‌باشند.»

کلیسای بی محبت

۲ «این پیغام را برای رهبر کلیسای آفسس بنویس و به او چنین بگو: «آنکه در میان کلیساها قدم می‌زند و رهبران کلیساها را در دست

۱۸و۱۷:۱

اش ۴:۴۱

جز ۲۸و۲۷:۱

دان ۱۸و۱۷:۸

۱۹-۱۷:۹، ۱۰

لو ۵:۲۴

مکا ۸:۲

۲۰:۱

زکر ۲:۴

مکا ۱۶:۱۱، ۱۶:۱۲

۱:۳

۱:۲

مکا ۱۶-۱۱:۱

کلیسا نوشته شده و چون نامه‌ها حاوی توبیخ و مؤاخذه‌اند، بعید به نظر می‌رسد که این رهبران فرشتگان باشند. در هر حال، این رهبران هر که باشند، برای کلیساهایی که رهبری می‌کنند، در مقابل خدا مسؤولند.

۱:۲ افسس شهر اصلی آسیای صغیر، و مرکز داد و ستد زمینی و دریایی بود؛ این شهر هم‌ردیف با اسکندریه و انطاکیه در سوریه، جزو یکی از سه شهر مهم قسمت شرقی امپراطوری روم بود. معبد دیانا که یکی از عجایب دنیای باستان است، در این شهر قرار داشت، و صنعت مهم در این شهر، ساختن بت‌هایی از این الهه بود (اعمال ۱۹:۲۱-۴۱ را نگاه کنید). پولس به مدت سه سال

در افسس خدمت کرده بود و به افسسیان هشدار داده بود که معلمین دروغین خواهند آمد و سعی خواهند کرد مردم را از ایمان منحرف سازند (اعمال ۲۰:۲۹-۳۱ را نگاه کنید). معلمین دروغین واقعاً در کلیسای افسس مشکل ایجاد کرده بودند (افسیان ۴:۱۴ و تیموتائوس ۳:۱ و ۴ را نگاه کنید)، اما همان‌طور که از نامه پولس به آنها بر می‌آید، کلیسا در مقابل آنها مقاومت می‌کرد. یوحنا بیشتر خدمتش را در این شهر انجام داد و می‌دانست که آنها در مقابل تعالیم دروغین مقاومت نشان داده‌اند (۲:۲).

۱:۲ کسی که «در میان کلیساها قدم می‌زند» عیسی است (۱۱:۱-۱۳). او رهبران کلیساها را «در دست راست خود» نگه می‌دارد؛ و این بیانگر قدرت و اختیار او بر کلیساها و رهبران آنها است. افسس کلیسای بزرگ و مغرور شده بود، و پیغام عیسی به آنها یادآوری می‌کند که او سر بدن یعنی ایمانداران است.

۱:۲ هر هفت نامه اساساً از یک الگو متابعت می‌کنند:

بیرون می‌آید، مانند شمشیری برنده است (اشعیا ۴۹:۲؛ عبرانیان ۱۲:۴).

۱۸و۱۷:۱ وقتی حکومت روم بر اذیت و آزار مسیحیان افزود، یوحنا حتماً با خود فکر کرد که آیا کلیسا خواهد توانست به حیات خود ادامه دهد و آیا در مقابل جفا مقاومت خواهد کرد. اما عیسی در جلال و شکوه بر او ظاهر شد و اطمینانی دوباره به او داد که او و سایر ایمانداران در رویاری با این سختی‌ها از قدرت خدا برخوردار می‌باشند. اگر با مشکلات و دشواریها روبرو هستید، به یاد بیاورید که همان قدرتی که برای یوحنا و کلیسای اولیه مهیا بود، برای شما نیز مهیاست.

۱۸و۱۷:۱ گناهان ما، ما را محکوم کرده است، اما کلیدهای جهنم و مرگ در دست عیسی است (۱۴:۲۰). او به تنهایی می‌تواند ما را از اسارت جاودانی شیطان آزاد کند. تنها او این قدرت و اختیار را دارد که ما را از سلطه گناه آزاد سازد. ایمانداران نباید از جهنم یا مرگ بترسند، چون مسیح کلید هر دو آنها را در دست دارد. کاری که ما باید بکنیم این است که از گناه دست بکشیم و با ایمان بسوی او باز گردیم. وقتی ما زندگی و مرگ خود را در دستهای خودمان می‌گیریم، خود را محکوم به رفتن به جهنم می‌کنیم. وقتی زندگی خود را در دستهای مسیح می‌گذاریم، او زندگی دوباره به ما می‌دهد و ما را احیا می‌کند تا وارد رابطه‌ای جاودانی و صلح‌آمیز با او شویم.

۲۰:۱ «رهبران هفت کلیسا» چه کسانی هستند؟ بعضی‌ها می‌گویند که آنها فرشتگان محافظند؛ دیگران می‌گویند که کشیشان کلیساهای محلی می‌باشند. چون هریک از هفت نامه در فصل‌های ۲ و ۳ خطاب به رهبر

۲:۲
۲قرن ۱۳:۱۱
۱ یو ۴:
مکا ۱۹:۲
۳:۲
یو ۲۱:۱۵
عبر ۱۳-۱۰:۱۲

راست خود نگاه می‌دارد، این پیغام را برای تو دارد: ^۲ از اعمال نیک و زحمات و صبر تو آگاهم. می‌دانم که از هیچ گناهی در میان اعضای خود چشم‌پوشی نمی‌کنی و ادعای کسانی را که می‌گویند فرستاده‌ی خدایند، به دقت سنجیده‌ای و پی برده‌ای که دروغ می‌گویند. ^۳ تو بخاطر من رنج و زحمت کشیده‌ای و مقاومت کرده‌ای.

نامهای عیسی	نام عیسی	محل آیات	نام عیسی	محل آیات
	الف و یا، ابتدا و انتها	۸:۱	نسل داود	۵:۵
	خداوند	۸:۱	بره	۶:۵
	صاحب تمام قدرت‌ها	۸:۱	چوپان	۱۷:۷
	پسر انسان	۱۳:۱	مسیح	۱۰:۱۲
	ابتدا و انتها	۱۸:۱	امین و حق	۱۱:۱۹
	زنده	۱۸:۱	کلمه خدا	۱۳:۱۹
	پسر خدا	۱۸:۱	شاه شاهان	۱۶:۱۹
	شاهد	۱۴:۳	سرور سروران	۱۶:۱۹
	آفریننده	۱۱:۴	ستاره صبح	۱۶:۲۲
	شیر قبیله یهودا	۵:۵		

در بین تصاویر زنده کتاب مکاشفه، مجموعه بزرگی از نامهای عیسی به چشم می‌خورد. هر نام، بخشی از خصوصیات او را بیان می‌کند و جنبه خاصی از نقش او در نقشه نجات خدا را برجسته می‌سازد.

گناه در بین اعضا خودداری کرده بود. در شهری که به‌خاطر پرستش الهه دیانا، به رایج بودن اعمال جنسی نامشروع معروف بود، مقاومت کردن در برابر گناه کار آسانی نبود. ما هم در زمانهایی زندگی می‌کنیم که گناه و روابط جنسی نامشروع متداول است. باز بودن در مقابل انواع گناهان، رایج است و آن را «انتخاب شخصی» یا «شیوه زندگی انتخابی» می‌نامند. اما وقتی بدن ایمانداران کم‌کم با گناه در کلیسا مدارا می‌کند، معیارها پایین می‌آید و کلیسا خود را از شهادت دادن پس می‌کشد. به یاد داشته باشید که خشنودی خدا بی‌نهایت مهم‌تر از خشنودی مردم دنیاست.

۲:۲ و ۳ عیسی کلیسای افسس را به‌خاطر این چیزها تحسین می‌کند: (۱) سخت‌کوشی، (۲) صبوری، (۳) مقاومت در برابر گناه، (۴) سنجش دقیق ادعای رسولان دروغین، و (۵) رنج و زحمت کشیدن و مقاومت کردن. هر کلیسایی باید این خصوصیات را داشته باشد. اما این اعمال نیک باید از محبت ما به عیسی مسیح تراوش کند. افسسیان محبت اولیه خود را از دست داده بودند، و در خطر افتادن در قانون‌گرایی

سلام و درود، ارزیابی (تحسین و یا سرزنش)، توصیه، و اعلان بازگشت مسیح به همراه وعده پاداش به کسانی که در ایمان وفادار بمانند.

۱:۲ آیا خدا به فکر کلیسای شما هست؟ اگر تصور می‌کنید که او به فکر نیست، با دقت بیشتری این هفت نامه را بخوانید. خداوند عالم هر یک از این کلیساها را می‌شناخت و دقیقاً می‌دانست هر یک در چه وضعی هستند. در هر نامه عیسی به یوحنا می‌فرماید تا درباره مردم، مکان‌ها، و وقایع خاصی بنویسد. او ایمانداران را به‌خاطر موفقیت‌هایی که دارند، تحسین می‌کند و به آنها می‌گوید که چطور نقص‌هایشان را رفع کنند. عیسی همان طوری که در فکر هر یک از این کلیساها بود، به فکر کلیسای شما هم هست. او می‌خواهد که کلیسایتان به بالاترین درجه قدرت خود برسند. گروه ایماندارانی که شما با آنها دعا می‌کنید و خدا را می‌پرستید، وسیله‌ای است در دست خدا برای عوض کردن دنیا. این موضوع را جدی بگیرید همان طوری که برای خدا جدی است.

۲:۲ کلیسای افسس به مدتی طولانی از مدارا کردن با

۴ «با اینحال، ایرادی در تو می‌بینم: تو مرا مثل اول دوست نداری! ۵ پس به یاد آور از کجا سقوط کرده‌ای؛ و توبه کن و به جایی که اول بودی، باز گرد. و گرنه خواهیم آمد و شمعدان تو را از میان کلیساها بر خواهیم داشت.

۶ «اما نکته خوبی در تو هست: تو نیز مانند من از رفتار "نقولای‌ها" متنفر هستی.

۷ «هر که این را می‌شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه

۴:۲
ار ۲:۲
۵:۲
هو ۱:۱۴
مکا ۱۹:۳۳؛ ۲۰:۱
۶:۲
اعد ۱۶و۱۵:۳۱
مکا ۱۵:۲
۷:۲
پیدا ۹:۲؛ ۲۲:۳
آمت ۱۸:۳؛ ۳۰:۱۱
۱۲:۱۳
مکا ۱۴:۲۲

را ببینند، کلیساها نیز باید به اجتماع پیرامون خود روشنایی ببخشند. اما عیسی به آنها اخطار می‌کند که ممکن است روشنایی‌شان به خاموشی گراید. در واقع، خود عیسی هر روشنایی را که در جهت هدف تعیین شده روشنایی ندهد، خاموش خواهد کرد.

۶:۲ نقولای‌ها ایماندارانی بودند که به خاطر لذت بردن از بعضی از گناهان جامعه افسس، حد وسط را در ایمان اتخاذ کرده بودند. آنها به دروغ خود را «رسولان» می‌نامیدند (۲:۲). نقولای شاید از عبری کلمه «بلعامی» گرفته شده باشد. بلعام پیغمبری بود که اسرائیلی‌ها را واداشت تا امیال شهوانی‌شان را به‌جا آورند (۱۴:۲) و اعداد ۱۶و۱۵:۳۱ را نگاه کنید). وقتی می‌خواهیم به کاری که خود می‌دانیم غلط است مبادرت ورزیم، اغلب دلایلی می‌تراشیم تا رفتار خود را موجه جلوه دهیم، و می‌گوییم که این کار آنقدرها هم که به نظر می‌رسد بد نیست یا صدمه‌ای به ایمانمان نخواهد زد. آیا شما در این وسوسه هستید که برای اینکه بی‌ایمانان شما را قبول کنند، حد وسط و راه میانه را در ایمانتان اتخاذ کنید؟ مسیح با کسانی که در پی توجیه گناه خود هستند، برخورد شدیدی می‌کند.

۶:۲ عیسی از طریق یوحنا، کلیسای افسس را به‌خاطر نفرتش از اعمال شریرانه نقولای‌ها، تحسین می‌کند. توجه کنید که افسسیان از خود نقولای‌ها نفرت نداشتند، بلکه فقط از اعمال گناه‌آلود ایشان. همه مردم را بپذیرید و آنها را دوست داشته باشید، و از مدارا کردن با تمامی شرارت امتناع ورزید. خدا نمی‌تواند گناه را تحمل کند، و از ما انتظار دارد که در مقابل آن مقاومت کنیم. دنیا به مسیحیانی احتیاج دارد که برای حقیقت خدا خواهند ایستاد و مردم را بسوی زندگی درست رهنمون خواهند شد.

۷:۲ پیروز شدن به معنی ایمان آوردن، حفظ ایمان، وفادار ماندن، و پیروی از عیسی است. کسی که چنین زندگی کند، پاداش زیادی خواهد یافت (۷:۲۱).

۷:۲ در باغ عدن دو درخت وجود داشت: درخت حیات و درخت شناخت نیک و بد (به پیدایش ۹:۲ مراجعه کنید). خوردن از درخت حیات، زندگی جاودانی در جوار

بودند. زندگی روحانی کلیسای افسس بی‌حاصل شده بود. آنها «محبت اولیه» خود را از دست داده بودند. عیسی این «محبت اولیه» را در خلاصه احکام خدا در متی ۲۲:۳۷-۴۰ به این صورت توصیف می‌کند که «خداوند را که خدای توست، با تمام قلب و جان و عقل خود دوست داشته باش». این اولین و مهم‌ترین دستور خداست. «از آنجایی که مسیحیان افسس در این امر قصور ورزیده بودند که بالاتر از هر چیز اول خدا را دوست داشته باشند، مورد سرزنش خدا قرار گرفتند (۵:۲).

۴:۲ زمانی کلیسای افسس به‌خاطر محبتش به خدا و دیگران مورد تحسین قرار گرفته بود (افسسیان ۱۷:۳-۱۹)، اما بسیاری از مؤسسان کلیسا فوت کرده بودند و ایمانداران نسل دوم غیرت خود را برای خدا از دست داده بودند. افسس کلیسای پرکاری داشت و اعضای کلیسا خیلی تلاش می‌کردند تا به کلیسا و جامعه منفعت برسانند، اما کارهای آنها برخاسته از انگیزه‌های غلط بود. کار برای خدا تا وقتی که بر اساس محبت به خدا و دیگران بنا نشود، دوامی نخواهد داشت.

۵و۴:۲ نوایمانان وقتی درمی‌یابند که بخشوده شدن چقدر مهم است، مانند زن و مردی که عاشق هم می‌شوند، به شور و شوق می‌آیند. اما وقتی وخامت گناه مفهوم خود را برای ما از دست می‌دهد، کم‌کم شور و هیجان خود در اثر بخشودگی را از دست می‌دهیم (۲ پطرس ۱:۹ را نگاه کنید). شاید شما در مراحل اولیه زندگی مسیحی‌تان، شور و اشتیاقی بدون شناخت داشته‌اید. آیا حالا شناختی بدون شور و اشتیاق دارید؟ اگر محبت ما نسبت به خدا و دیگران باید مثل روزهای اول ایمان، همیشه زیاد باشد و هرگز رنگ نبازد، هم داشتن شناخت ضروری است و هم شور اشتیاق (عبرانیان ۱۰:۳۲، ۳۵ را نگاه کنید). آیا شما با همان شور اشتیاقی اوایل ایمانتان، خدا را دوست دارید؟

۵:۲ برداشتن «شمعدان» از میان کلیساها یعنی (۱) کلیسا را از کارایی انداختن یا (۲) کلاً کلیسا را از میان کلیساها ساقط کردن. همانطور که شمعدان هفت شاخه‌ای خانه خدا (هیکل) برای کاهنان روشنایی تولید می‌کرد تا اطراف خود

می گوید: به کسی که پیروز شود، اجازه خواهم داد از میوه درخت حیات که در باغ خداست بخورد.»

کلیسای زحمت دیده

^۸ «این پیغام را برای رهبر کلیسای ازمیر بنویس و به او چنین بگو: «این پیغام کسی است که اول و آخر است و مرد و پس از آن زنده شد: می دانم که در راه من تا چه حد متحمل رنج و زحمت شده‌ای. همچنین می دانم که چقدر تنگدست و فقیری؛ اما در عوض از ثروت آسمانی برخوردارم. از کفرهایی که مخالفان می گویند نیز باخبرم. ایشان می گویند که یهودی و فرزندان خدا هستند؛ اما نیستند، زیرا پیروان شیطان می باشند.^{۱۰} از زحمات و مشکلاتی که در پیش داری، نترس! بزودی شیطان بعضی از شما را به زندان خواهد افکند تا شما را بیازماید. شما به مدت ده روز آزار و زحمت خواهید دید، اما تا پای مرگ وفادار بمانید تا تاج زندگی جاوید را بر سر شما بگذارم.»

۸:۲

مکا ۱۱:۸، ۱۷:۱ و ۱۸

۹:۲

مکا ۹:۱، ۱۳:۲، ۲۴

۱۰:۲

دان ۱۴:۱۲، ۱۶:۳-۱۸

قرن ۹:۲۵

یعقوب ۱:۱۲

مکا ۳:۱۰، ۱۲:۱۱، ۱۳:۳

۱۴:۱۷

در زحمات و سختی‌ها نگذارید شرایط سخت شما را از خدا دور کند. بلکه کاری کنید که زحمات و سختی‌ها شما را وفادارتر سازد. به او اعتماد کنید و پاداش آسمانی‌تان را به یاد بیاورید (به ۱۲:۲۲-۱۴ هم نگاه کنید). خدا به‌طور خاص به کسانی که به‌خاطر او رنج و زحمت می‌کشند، نزدیک است.

۱۰:۲ مسبب آزار و زحمت، شیطان است نه خدا. شیطان یعنی شریر باعث خواهد شد ایمانداران به زندان بیفتند و حتی کشته شوند. اما ایمانداران نباید از مرگ بترسند چون مرگ فقط به دریافت تاج زندگی جاوید منتج خواهد شد. شیطان شاید می‌توانست به بدنهای آنها آسیب برساند، اما نمی‌توانست به روح آنها آسیب وارد آورد. «ده روز» یعنی اینکه اگرچه آزار و اذیت شدید باشد، اما نسبتاً کوتاه‌مدت خواهد بود. آزار و اذیت ابتدا و انتهای مشخصی دارد، و در تمام مدت خدا بر اوضاع تسلط کامل دارد.

۱۰:۲ پیغام به کلیسای ازمیر این است که در تمام مدت رنج و زحمت وفادار بماند چون خدا کنترل را در دست دارد و وعده‌های او معتبر است. عیسی هرگز نمی‌گوید که با وفادار ماندن به او، از زحمات، درد و رنج، و آزار و اذیت دور خواهیم ماند. بلکه ما باید در درد و رنج به او وفادار بمانیم. فقط در آن موقع است که ایمان ما واقعی بودنش را ثابت خواهد کرد. ما با چشم دوختن به مسیح و وعده‌های او برای حال و آینده، می‌توانیم وفادار بمانیم (فیلیپان ۳:۳ و ۱۴؛ ۲ تیموتائوس ۴:۸ را نگاه کنید).

خدا را به ارمغان می‌آورد؛ خوردن از درخت شناخت نیک و بد، شناخت نیکی و بدی را به ارمغان می‌آورد. آدم و حوا از درخت شناخت نیک و بد که خدا آنها را از خوردن آن منع کرده بود، خوردند. از این رو خدا آنها را از عدن بیرون و از خوردن از درخت حیات منع کرد. عاقبت، شیطان نابود خواهد شد و خدا ایمانداران را به بهشتی که از نو ایجاد خواهد کرد، خواهد برد. در زمین تازه، هیچ درخت شناخت نیک و بد وجود نخواهد داشت که مردم را وسوسه نماید که گناه کنند. بلکه، همه از درخت حیات خواهند خورد و تا ابد زندگی خواهند کرد.

۸:۲ شهر ازمیر تقریباً در ۴۰ کیلومتری شمال افسس واقع بود. این شهر به نام «بندر آسیا» معروف بود چون اسکله‌ای عالی روی دریای اژه داشت. کلیسا در این شهر با دو نیروی متخاصم در کشمکش بود: یهودیان که به شدت مخالف مسیحیت بودند، و غیریهودیان که به روم وفادار بودند و از حامیان پرستش امپراطور بودند. جفا و رنج و زحمت کشیدن در چنین محیطی اجتناب‌ناپذیر بود.

۹:۲-۱۱ هر کسی دوست دارد زندگی خوب و راحتی داشته باشد، اما واقعیت این است که درد و رنج نیز بخشی از زندگی است. دلیل درد و رنج هرچه باشد، رنج کشیدن آسان نیست. عیسی کلیسای ازمیر را به‌خاطر حفظ ایمانش در درد و رنجها، تحسین کرد. بعد آنها را تشویق نمود که اگر وفادار بمانند، دیگر لازم نیست ترسی از آینده داشته باشند. در حقیقت، ازمیر و فیلاذلفیه در بین هفت کلیسا، تنها کلیساهایی بودند که پیغامهای مثبتی دریافت داشتند.

۱۱ «هر که این را می‌شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه می‌گوید: هر که پیروز شود، از مرگ دوم آسیبی نخواهد دید.»

۱۱:۲
مکا ۲۹:۲۰ ؛ ۱۴:۲۰

کلیسای میانه‌رو

۱۲ «این پیغام را برای رهبر کلیسای پرغامه بنویس:

«این پیغام کسی است که می‌داند شمشیر دو دم تیز خود را چگونه به کار برد: ۱۳ می‌دانم که در شهری بسر می‌بری که مقر حکومت شیطان است و مردم شیطان را می‌پرستند. با اینحال، به من وفادار مانده‌ای و مرا انکار نکرده‌ای؛ حتی زمانی که آنتیپاس، شاهد وفادار من، به دست هواداران شیطان شهید شد، تو نسبت به من امین ماندی.»

۱۲:۲
مکا ۱۶:۱ ؛ ۱۶:۲

۱۳:۲
مکا ۱۲:۱۴

۱۴ «با وجود این، ایرادی در تو می‌بینم. تو زیر بار تعالیم غلط کسانی می‌روی که مانند «بلعام» هستند که به «بالاق» یاد داد چگونه قوم اسرائیل را به گناه بکشاند. طبق راهنمایی‌های بلعام، قوم اسرائیل را به زناکاری و خوردن خوراکی‌هایی که به بتها تقدیم شده بود، تشویق کردند. ۱۵ بلی، در میان شما، از

۱۴:۲
اعد ۱۶:۳۱
اقرن ۱۳:۱۶-۲۰
۲ پطر ۱۵:۲
مکا ۲۰:۲
۱۵:۲
مکا ۶:۲

مسیح امتناع می‌ورزید، حتی زمانی که شیطان پرستان یکی از اعضای کلیسا را به شهادت رساندند. شاید نقولوی‌ها تعلیم می‌دادند که اشکالی ندارد مسیحیان در مراسم بت پرستی شرکت کنند. دلیل آنها هم این بود که «در هر حال، کسی به این چیزها اعتقاد ندارد و شرکت در این مراسم صرفاً از وظایف یک شهروند خوب است.» ما نیز مانند ایمانداران پرغامه باید به مسیح «وفادار بمانیم» و با تلاش برای موجه جلوه دادن گناه مقابله کنیم. پایداری در مقابل وسوسه‌های پرجذبه شیطان هیچ وقت آسان نیست، اما انتخاب دوم یعنی تسلیم شدن به وسوسه نتیجه مرگباری دارد (۱۱:۲).

۱۴:۲ در بعضی موارد جا برای اختلاف عقیده بین مسیحیان وجود دارد، اما جایی برای بدعت و فساد اخلاقی وجود ندارد. مردم شهر شما شاید در ضیافت‌های بت پرستان شرکت نکنند، زیرا ممکن است بتکده‌ای وجود نداشته باشد. اما احتمالاً در آن شهر، مجلات حاوی تصاویر گناه‌آلود، گناهان جنسی، تقلب، غیبت و دروغ وجود دارد. با این بهانه که خود را فردی باز و بدون تعصب جلوه دهید، با گناه مدارا نکنید.

۱۵ و ۱۴:۲ مسیحی بودن در شهر پرغامه آسان نبود. ایمانداران شدیداً تحت فشار بودند که ایمانی میانه‌روی را در پیش بگیرند یا ترک ایمان کنند. چیزی درباره آنتیپاس نمی‌دانیم جز اینکه او ایمانی میانه‌رو را در پیش نگرفت. او وفادار بود و به‌خاطر ایمانش جانش را از دست

۱۱:۲ ایمانداران و بی‌ایمانان، هر دو مثل هم جسماً خواهند مرد. همه مردم زنده خواهند شد، اما ایمانداران برای زندگی جاودانی با خدا زنده خواهند شد، درحالی که بی‌ایمانان برای مجازات به وسیله مرگ دوم و جدایی ابدی از خدا (۱۴:۲۰ ؛ ۲۷:۸؛ ۲۱ و ۱۵:۲۲ را نیز نگاه کنید). ۱۲:۲ شهر پرغامه بر روی تپه‌ای به بلندی ۳۰۰ متر از فضای سبز اطراف بنا شده و بدینسان در جنگلی طبیعی بوجود آمده بود. پرغامه شهری پیشرفته و مرکز فرهنگ و تربیت یونانی بود و کتابخانه‌ای با ۲۰۰٫۰۰۰ جلد کتاب داشت. اما از طرفی چهار بت هم در این شهر وجود داشت که پرغامه را در پرستش بتها با افسس برابر می‌ساخت. خدای اصلی شهر ماری بود که خدای شفا محسوب می‌شد. مردم از سرتاسر دنیا به پرغامه می‌آمدند تا از این خدا شفا بگیرند.

۱۲:۲ همان‌طور که رومی‌ها از شمشیرهای خود برای اعمال قدرت و مجازات استفاده می‌کردند، شمشیر تیز و دو دم عیسی (۱۶:۱) نیز نشان‌دهنده قدرت و مجازات نهایی خداست. شمشیر همچنین ممکن است بیانگر عمل خدا در جداسازی ایمانداران از بی‌ایمانان باشد. بی‌ایمانان نمی‌توانند از پاداش جاودانی زندگی در ملکوت خدا برخوردار شوند.

۱۳:۲ عیسی پرغامه را به‌عنوان شهری که چهار بت در آن وجود داشت، «مقر حکومت شیطان» می‌نامد. کلیسای پرغامه که در محاصره شیطان پرستان قرار داشت، از انکار

۱۶:۲

۸:۲ تسا ۲

مکا ۱:۱۶ : ۲:۵ : ۲:۲۷

۱۷:۲

۶:۴۹-۵۸ یو

مکا ۲:۷ : ۱۴:۳ : ۱۹:۱۲

۱۸:۲

مکا ۱:۱۱، ۱:۱۴ : ۲:۲۴

۱۹:۲

مکا ۲:۲

این قبیل مریدان بلعام زیادند! ^{۱۶} پس توبه کن و راه و روش خود را تغییر بده؛ و گرنه ناگهان خواهم آمد و با شمشیر دهانم با آنان خواهم جنگید.

^{۱۷} «هر که این را می‌شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه می‌گوید: هر که پیروز شود، از «مَن»، آن نان آسمانی خواهد خورد؛ و من به او سنگ سفیدی خواهم بخشید که بر آن نام جدیدی نوشته شده است، نامی که هیچکس از آن باخبر نیست، غیر از کسی که آن را دریافت می‌کند.»

کلیسای سازش‌گر

^{۱۸} «این پیغام را برای رهبر کلیسای طیاتیرا بنویس:

«این پیغام فرزند خداست که چشمانش همچون شعله‌های آتش تیز و نافذ است و پایهایش مانند مس صیقلی می‌درخشد: ^{۱۹} من از اعمال نیکت آگاهم. می‌دانم که فقرا را دستگیری می‌کنی. همچنین از محبت و ایمان و صبر تو مطلع می‌باشم

داد. اما از قرار معلوم، برخی در کلیسا بودند که با تعالیم و اعمالی مدارا و سازش می‌کردند که مسیح با آنها مخالف بود. ایمان میانه‌رو را می‌توان «آمیزه‌ای از دو چیز مختلف» یا «سازشکاری در اصول اخلاقی» تعریف کرد. وقتی بدی یا خوبی ادغام شود، آن خوبی دیگر خالص نیست. اجازه ندهید میانه‌روی، ایمانتان را تباه سازد.

۱۶-۱۴:۲ بالاق پادشاهی بود که از تعداد زیاد اسرائیلی‌ها که از کشورش می‌گذشتند، می‌ترسید؛ بنابراین بلعام را اجیر کرد تا آنان را لعنت کند. در ابتدا بلعام نپذیرفت، اما پیشنهاد پول نظر او را تغییر داد (اعداد فصل‌های ۲۲-۲۴). سپس اسرائیلی‌ها را بر آن داشت تا به سوی پرستش بتها روی آورند (اعداد ۳۱:۱۶؛ ۲ پطرس ۲:۱۵ و یهودا ۱:۱۱ را نیز نگاه کنید). اینجا مسیح کلیسا را به‌خاطر سازش با کسانی که مانند بلعام مردم را از خدا دور می‌سازند، توبیخ می‌کند.

۱۶:۲ این شمشیر، نماد داوری خدا علیه سرکشی اقوام (۱۹:۱۵، ۲۱) و همه انواع گناهان است. به توضیحات مربوط به ۱۲:۲ نیز مراجعه کنید.

۱۷:۲ «مَن» اشاره به غذای روحانی دارد که ایمانداران وفادار دریافت خواهند کرد. وقتی قوم اسرائیل در راه سرزمین موعود بودند، خدا مَن را از آسمان فرستاد و غذای جسم آنها را تأمین کرد (خروج ۱۶:۱۴-۱۸). عیسی که «نان حیات» است (یوحنا ۶:۵۱)، غذای روح ما را تأمین می‌کند و شدیدترین گرسنگی ما را برطرف می‌سازد.

۱۷:۲ روشن نیست که سنگهای سفید چه هستند یا نام

روی آنها دقیقاً چیست، اما از آنجایی که این سنگها احتمالاً به مَن مربوط می‌شوند، شاید اشاره بر این داشته باشند که هر ایمانداری «غذای» جاودانی یا زندگی جاودانی را دریافت می‌کند. در روزگار رومیها سنگهایی به دعوت‌شدگان به یک ضیافت به‌عنوان بلیط ورودی داده می‌شد (شبهه کارت‌های دعوت امروزی). تشبیه سنگ سفید، ضیافت عظیم مسیح را در ذهن تداعی می‌کند (۷:۱۹). این سنگها مهم‌اند زیرا هر یک در بر دارنده نام جدید هر فردی خواهد بود که حقیقتاً به مسیح ایمان دارد. این سنگها گواه بر آنند که خدا آن شخصی را که نامش روی آن نوشته شده، پذیرفته است و بدین ترتیب شایسته دریافت زندگی جاودانی است. نام هر فرد معرف شخصیت او است. خدا به ما نامی نو و قلبی تازه خواهد بخشید.

۱۸:۲ طیاتیرا شهری بود با اصناف زیاد پارچه‌سازی، رنگرزی و سفالگری. از اینرو مردمش کارگر بودند. لیدیه، تاجر پارچه، که در فیلیپی اولین کسی بود که در اثر آوردن پیغام پولس ایمان آورد، اهل طیاتیرا بود (اعمال ۱۶:۱۴). شهر اساساً غیرمذهبی بود و تأکید روی مذهب به‌خصوصی نداشت.

۱۹:۲ عیسی ایمانداران طیاتیرا را به‌خاطر رشد در انجام اعمال نیک تحسین می‌کند. وقتی ما کاری نیک انجام می‌دهیم، نباید به همان یک مورد اکتفا کنیم، بلکه باید به آن ادامه دهیم. روزهایی که ما در آن زندگی می‌کنیم، روزهای آخر است، و وقت آن نیست که بر افتخارات و پیروزیهایمان تکیه کنیم.

و می‌دانم که در تمام این امور بیش از پیش ترقی می‌نمایم.^{۲۰} با اینحال، ایرادی بزرگ در تو می‌بینم: تو، به آن زن، ایزابل که ادعا می‌کند نبیه است، اجازه می‌دهی تا تعالیم غلط بدهد و باعث شود که خدمتگزاران من از راه راست منحرف شوند و به زناکاری کشیده شده، خوراکیهایی را بخورند که برای بتها قربانی شده‌اند.^{۲۱} من به او فرصت دادم تا توبه کرده، راهش را تغییر دهد؛ اما نخواست.^{۲۲} پس اکنون به آنچه می‌گویم خوب توجه کن: من او را با تمام مریدان فاسدش، بر بستر بیماری خواهم انداخت و به مصیبتی سخت دچار خواهم ساخت، مگر اینکه بسوی من باز گردند و از گناھانی که با او کرده‌اند، دست بکشند؛^{۲۳} فرزندان من را نیز از بین خواهم برد. آنگاه همهٔ کلیساها خواهند دانست که من اعماق قلب انسانها را جستجو می‌کنم و از افکار همه آگاهم. من به هر کس مطابق اعمالش پاداش و جزا خواهم داد.
 ۲۴ و ۲۵ «و اما از بقیهٔ شما که در طیاتیرا هستید و به دنبال این تعالیم غلط نرفته‌اید،

۲۰:۲
 ۳۱:۱۶ پاد
 ۷:۹ پاد

۲۱:۲
 ۲۰:۹ مکا
 ۲۲:۲
 ۲:۱۷ مکا

۲۳:۲
 ۲۷:۱۶ متی
 ۱۵:۱۶ لو
 ۲۴:۲
 ۱۱:۳ ؛ ۱۸:۲ مکا
 ۲۵:۲
 ۱۱:۳ مکا

معبد می‌فروختند. خریدن گوشت تقدیم شده به بتها به‌خودی‌خود گناه نبود، اما با این کار، اصل توجه به حساسیت برادران و خواهران ضعیف‌تر را نادیده می‌گرفت، زیرا ایشان وقتی می‌دیدند سایر ایمانداران گوشت قربانی را می‌خورند، ناراحت می‌شدند (به اقرنتیان فصل ۸ و توضیح مربوط به رومیان ۲:۱۴ مراجعه کنید). معلوم بود که ایزابل بیشتر به فکر آزادی و لذت‌های خودخواهانه خودش بود تا احتیاجات و مسائل سایر ایمانداران.

۲۱:۲ برای اطاعت کردن از مسیح همیشه لازم است که راههای خود را عوض کنیم. وقتی ایمان می‌آوریم، نبردی در درون ما آغاز می‌شود، زیرا شیطان مانع عوض شدن ما می‌شود. یوحنا مثالی از زندگی ایزابل را ثبت می‌کند تا اهمیت تغییر در راه و روش را نشان دهد. راههای ما تأثیر بسیار زیادی بر رفتار ما دارد. اگر عیسی بخواهد راههای شما را تغییر دهد، فکر می‌کنید بر کدامیک از راههایتان انگشت بگذارد؟ اگر شما در یک قسمت از زندگی‌تان در انجام آنچه که راست و درست است، مشکل دارید، شاید لازم باشد تغییری در راه و روشتان ایجاد کنید.

۲۳:۲ همه چیزهایی که سعی داریم از خدا پنهان کنیم، گناھانی هستند که به‌جای پنهان کردن، باید آنها را به خدا اعتراف کنیم. ما نمی‌توانیم چیزی را از مسیح مخفی کنیم، چون او از همه چیزهایی که در قلب ما می‌گذرد، باخبر است. عیسی هم انگیزه‌های ما را داوری خواهد کرد و هم اعمال ما را.

۲۴:۲ و ۲۵ مسیح به ایمانداران طیاتیرا گفت که ایمانشان را محکم نگاه دارند و اجازه دهند تا کلام خدا راهنمای

۲۰:۲ زنی در کلیسای طیاتیرا تعلیم می‌داد که زنا برای ایمانداران جایز است. نام او شاید ایزابل بوده، یا شاید یوحنا از این نام استفاده کرده تا کنایه از غلط بودن تعلیمی باشد که آن زن می‌داده است. ایزابل، ملکه بت‌پرست اسرائیل را شریک‌ترین زنی می‌دانستند که تا آن موقع وجود داشت (به اپادشاهان ۱۹:۱ و ۲۱:۱-۱۵؛ ۲ پادشاهان ۹:۷-۱۰، ۳۰-۳۷، و شرح حال او در اپادشاهان فصل ۲۱ مراجعه کنید).

۲۰:۲ چرا مسأله گناه جنسی جدی است؟ رابطه جنسی خارج از چارچوب ازدواج همیشه به شخص آسیب وارد می‌آورد. زنا گناه در حق خدا نیز به‌شمار می‌رود، زیرا این کار نشان می‌دهد که ما متابعت از امیال خود را به کلام خدا ترجیح می‌دهیم. رابطه جنسی نامشروع به دیگران نیز صدمه می‌زند، زیرا اصل وفاداری را که لازمه هر رابطه‌ای است، زیر پا می‌گذارد. زنا به خود ما نیز صدمه وارد می‌سازد، زیرا اغلب جسم در اثر آن دچار بیماری می‌شود و تأثیر بدی نیز روی روان و شخصیتمان می‌گذارد (به اقرنتیان ۱۲:۶-۲۰ مراجعه کنید). گناه جنسی قدرت و حشمتناکی برای نابودی خانواده، اجتماع، و حتی ملت دارد، چون روابط خانوادگی را که این نهادها روی آن بنا می‌شود، از هم می‌پاشد. خدا می‌خواهد ما را از صدمه رساندن به خود و دیگران حفظ کند؛ بنابراین ما نباید به هیچ عنوان مرتکب زنا شویم، حتی اگر مورد قبول کلیسایمان باشد.

۲۰:۲ در معابد بت‌پرستان، گوشت را اغلب به بت‌ها تقدیم می‌کردند. بعد گوشتهایی را که نمی‌سوزانند، به مغازه‌داران

انتظار و درخواست دیگری ندارم. منظورم از تعالیم غلط، همان تعالیمی است که اسمش را «حقایق عمیق» گذاشته‌اند، که در واقع، چیزی نیست جز عمقهای شیطان! پس من انتظار دیگری از شما ندارم؛ فقط آنچه دارید محکم نگاه دارید تا باز گردم.

^{۲۶} «هر که بر این مشکلات پیروز شود و تا زمان بازگشت من، به خواست و اراده من عمل کند، به او قدرت خواهم بخشید تا بر تمام قومها حکمرانی کند،^{۲۷} و با عصای آهنین بر آنان حکومت نماید، همانگونه که پدرم نیز چنین قدرتی به من داد تا بر آنان سلطنت کنم. روزی همه ایشان مانند کوزه گلی خرد خواهند شد.^{۲۸} همچنین من ستاره صبح را به او خواهم بخشید.

^{۲۹} «هر که این را می شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه می گوید.»

کلیسای بی روح

«این پیغام را برای رهبر کلیسای سارد بنویس:

۳

«این پیغام از سوی کسی است که روح هفتگانه خدا و هفت ستاره را دارد:

«می دانم که ظاهراً کلیسایی فعال و زنده هستی، اما در حقیقت مرده‌ای.^۲ پس بیدار شو و به خود بیا و نگذار آنچه باقی مانده، از بین برود، چون آن هم در

۲۶:۲

دان ۲۲:۷

متی ۲۸:۱۹ ؛ ۲۲:۱۰

لو ۳۰ و ۲۹:۲۲

اقرن ۳:۶ و ۴

مکا ۷:۲ ؛ ۲۱:۳ ؛ ۲۰:۴

۲۷:۲

مز ۹:۸ و ۹

مکا ۵:۱۲

۲۸:۲

۲ پطرس ۱:۱۹

مکا ۱۶:۲۲

۱:۳

مکا ۱۶، ۱۱، ۴:۱ ؛ ۱۵، ۸، ۳

پیش از طلوع فجر، در سردترین و تاریکترین لحظه ظاهر می‌شود. وقتی دنیا در منتهای یأس و ناامیدی است، مسیح ناگهان وارد صحنه خواهد شد و در نور حقیقتش پرده از روی شرارت بر خواهد داشت و با خود پاداشی را که وعده‌اش را داده بود، به ارمغان خواهد آورد.

۱:۳ شهر ثروتمند سارد در واقع در دو موقعیت جغرافیایی قرار داشت. بخش قدیمی شهر روی کوه واقع بود، و وقتی رشد جمعیت شهر از رشد جغرافیایی‌اش بیشتر شد، بخش جدید شهر در دره مقابل آن بنا گردید.

۱:۳ روح هفتگانه خدا نام دیگری است برای روح القدس (به توضیحات مربوط به ۴:۱ مراجعه کنید).

۱:۳ مشکل کلیسای سارد بدعت نبود بلکه مرگ روحانی بود. کلیسای سارد علیرغم اینکه به فعال بودن شهرت داشت، اما پر از گناه بود. رفتار اعضای آن گناه‌آلود و لباسهایشان لکه‌دار بود. برای این کلیسا که در ظاهر خوب به نظر می‌رسید اما از درون فاسد بود، روح القدس هیچ کلام تحسین‌آمیزی ندارد.

ایشان باشد. به همان گونه، ما باید محکم به کتاب مقدس بچسبیم تا از اشتباهات زیادی که تحت عنوان «حقایق عمیق» پیش کشیده می‌شود، جلوگیری کنیم. برای این کار، می‌توانیم به دقت به تعلیم و موعظه در کلیسا گوش دهیم و هر روز کتاب مقدس را بخوانیم.

۲۶:۲ و ۲۷ مسیح می‌فرماید که پیروزمندان (کسانی که تا به آخر وفادار می‌مانند و در تمام مدت عمرشان او را خشنود می‌سازند) بر دشمنانش حکمرانی خواهند کرد و وقتی او برای داوری شیطان و نیروهایش می‌آید، با او سلطنت خواهند نمود. وقتی دشمنان او مانند «کوزه‌ای که بعد از زمین خوردن خرد و متلاشی می‌شود»، نابود شدند، ما در داوری خدا علیه شیطان و نیروهایش سهم خواهیم شد (برای کسب اطلاعات بیشتر درباره داوری خدا به مزمور ۹۸:۲ ؛ اشعیا ۱۴:۳۰ ؛ ارمیا ۱۱:۱۹ ؛ اقرنتیان ۲:۶ و ۳ ؛ ۵:۱۲ ؛ ۱۵:۱۹ ؛ ۴ و ۳:۲۰ نیز مراجعه کنید).

۲۸:۲ مسیح در دوم پطرس ۱:۱۹ و مکاشفه ۲:۲۸ و ۱۶:۲۲ ستاره صبح نامیده شده است. ستاره صبح درست

شرف نابودی است؛ زیرا رفتار در نظر خدا پر از عیب و نقص است.^۳ بسوی آن پیغامی که ابتدا شنیدی و ایمان آوردی، باز گرد و به آن پای بند باش؛ نزد من باز گرد، و گرنه مانند دزد خواهی آمد و تو غافلگیر خواهی شد.^۴ با این همه، در سارد کسانی هستند که لباس خود را با لکه‌های این دنیا آلوده نکرده‌اند؛ ایشان شایستگی خواهند داشت که در لباس سفید در کنار من گام بردارند.^۵ هر که پیروز شود، لباس سفید بر تن خواهد نمود. من نیز نام او را از دفتر حیات پاک نخواهم کرد، بلکه در حضور پدرم خدا و فرشتگانش اعلام خواهم نمود که او از آن من است.^۶ «هر که این را می‌شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساهای چه می‌گوید.»

۳:۳
متی ۲۴:۴۲ و ۲۴:۴۳
متسا: ۲-۶
۱ پطرس ۳:۱۰
مکا ۵:۲ ؛ ۱۵:۱۶
۴:۳
مکا ۵:۳ ؛ ۴:۴ ؛ ۱۱:۶ ؛ ۱۴:۱۹
۵:۳
مز ۲۸:۶۹
متی ۳۲:۱۰
لو ۲۰:۱۰ ؛ ۸:۱۲
مکا ۸:۱۳ ؛ ۸:۱۷ ؛ ۱۲:۲۰
۶:۳
مکا ۷:۲

کلیسای فرمانبردار

۷ «این پیغام را برای رهبر کلیسای فیلادلفیه بنویس: «این پیغام از سوی کسی است که پاک و صادق است و کلید داود را دارد. دری را که او بگشاید، کسی نمی‌تواند ببندد؛ و دری را که او ببندد، کسی نمی‌تواند بگشاید.»^۸ تو را خوب می‌شناسم؛ می‌دانم که چندان نیرومند نیستی، اما تلاش خود را کرده‌ای تا از احکام من اطاعت نمایی؛ نام مرا نیز انکار نکرده‌ای. پس من نیز دری به روی تو گشوده‌ام که کسی نمی‌تواند ببندد.

۷:۳
اش ۳:۶ ؛ ۲۲:۲۲
متی ۱۹:۱۶

۸:۳
اعما ۲۷:۱۴
مکا ۱۳:۲

منطقه دور ننگه داشت و فرهنگ و زبان یونانی را رواج داد. در سال ۱۷م. شهر با زلزله‌ای نابود شد و ضربه‌ای که در اثر آن بر مردم وارد آمد، بقدری آنها را نگران کرد که بیشتر ساکنین شهر در محدوده خارج شهر زندگی می‌کردند.
۷:۳ کلید داود بیانگر قدرت و اختیاری است که مسیح برای گشودن دروازه ملکوتش دارد. بعد از گشوده شدن آن دروازه، هیچ کس نمی‌تواند آن را ببندد، چون نجات حتمی است. وقتی هم که در بسته شود، هیچ کس نمی‌تواند آن را بگشاید، چون داوری قطعی است.
۸:۳ فیلادلفیه کلیسایی بود کوچک با اعتبار و نفوذ کم؛ با این حال به خدا وفادار بود، و مسیح از آن رضایت داشت (از میر و فیلادلفیه تنها کلیساهایی بودند که پیغامی کاملاً مثبت از مسیح دریافت کردند). عیسی به کلیسای فیلادلفیه گفت که به‌خاطر وفاداری‌شان از آنها حمایت خواهد کرد. وقتی احساس می‌کنیم که کم‌اهمیت و حقیر هستیم، باید به یاد بیاوریم که خدا بیشتر خواهان وفاداری است تا موفقیت دنیوی. آنچه که واقعاً برای خدا ارزش دارد کارهایی نیست که انجام می‌دهیم؛ آنچه که هستیم برای او مهم است.

۳:۳ عیسی کلیسای سارد را ترغیب می‌کند تا به همان حقیقت مسیحی که ابتدا شنیدند پای بند شوند و به اصول ایمان باز گردند. مهم است که در شناخت خداوند رشد کنیم و درک خود را از طریق مطالعه هشیارانه عمیق سازیم. اما هرچقدر هم بیشتر بیاموزیم، هرگز نباید از حقایق اساسی الهی دست بکشیم. عیسی همیشه پسر خدا خواهد بود، و قربانی او برای گناهانمان دائمی است. هیچ حقیقت تازه‌ای درباره خدا با این تعالیم کتاب مقدسی مغایرت نخواهد داشت.
۵:۳ دفتر حیات دفتری است که نام همه ایمانداران در آن نوشته شده است. دفتر حیات به‌طور نمادین بیانگر این است که خدا می‌داند چه کسانی به او تعلق دارند. بر تن کردن جامه سفید به معنی تعلق به خدا و پاکی است. مسیح به کسانی که در ایمان خود استوار می‌مانند، آینده‌ای پرافتخار را وعده می‌دهد. عیسی به آنها قول می‌دهد که نامشان در دفتر حیات ثبت خواهد شد و در برابر لشکریان آسمان اعلام خواهد کرد که ایشان از آن او می‌باشند.
۷:۳ شهر فیلادلفیه را ساکنین پرغامه بنا کرده بودند. این شهر در منطقه‌ای مرزی ایجاد شد تا دری بسوی فلات مرکزی آسیای صغیر باشد. فیلادلفیه اقوام وحشی را از آن

۹:۳ «به همین جهت، آنانی را که در باطن از هدفهای شیطانی پشتیبانی می کنند اما به ظاهر ادعای پیروی مرا می نمایند، مجبور خواهم ساخت تا آمده، به پایهای تو بیفتند و بدانند که تو محبوب من هستی؛ زیرا ایشان دروغ می گویند و هیچ تعلقی به من ندارند.

۱۰:۳ «تو از من اطاعت کردی، گر چه این امر به قیمت اذیت و آزارت تمام شد، اما تو در تمام مشکلاتت، صبر و تحمل نشان دادی. از اینرو، من نیز تو را از دوره آزمایش سخت حفظ خواهم نمود، تا از بلایی که بر سر تمام مردم دنیا خواهد آمد، در امان باشی.^{۱۱} من بزودی خواهم آمد. پس همان نیروی اندکی را که داری، حفظ کن تا کسی نتواند تاج و پاداش عظیم تو را بگیرد و ببرد.

۱۲ «هر که پیروز شود، او را در خانه خدای خود ستونی محکم خواهم ساخت تا همواره در حضور خدا باشد و دیگر هرگز بیرون نرود. نام خدای خود را نیز بر او خواهم نهاد تا متعلق به شهر خدایم، اورشلیم جدید گردد که از آسمان از جانب خدایم می آید. همچنین نام جدید خود را بر او خواهم نهاد.

۱۳ «هر که این را می شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه می گوید.»

کلیسای ولرم

۱۴ «این پیغام را برای رهبر کلیسای لائودیکیه بنویس:

«این پیغام کسی است که همواره حقیقت را با امانت و راستی تمام آشکار می سازد، و منشأ تمام خلقت خداست.

۹:۳
مکا ۹:۲

۱۰:۳
۲ تیمو ۱۲:۲
۲ پطرس ۹:۲
مکا ۱۰:۲ : ۸:۳

۱۱:۳
مکا ۲۵:۱۰ : ۲۵:۲
۲۰:۱۲ : ۲۰:۲۲

۱۲:۳
۱ پاد ۲۱:۷
ار ۱۸:۱
حز ۳۵:۴۸
غلا ۲۷:۴ و ۲۶:۲۷
افس ۱۵:۳
عبر ۲۲:۱۲
مکا ۱:۱۴ : ۲:۲۱
۴:۲۲

۱۴:۳
یو ۳:۱
۲ قرن ۲۰:۱
کول ۱۵:۱ : ۱۸
مکا ۵:۱ : ۶:۲۱

کنند. شاید شما نوایمان باشید و احساس کنید ایمان و نیروی روحانی تان اندک است. در زندگی برای مسیح از هر چه در چنته دارید استفاده کنید، و خدا شما را برای آن تحسین خواهد کرد.

۱۲:۳ اورشلیم تازه مسکن جدید مقدسین است (۲۲:۲۱). عیسی ما را شهروندان شهر مقدسش خواهد ساخت و هویت جدیدی به ما خواهد بخشید. ما در ملکوت آینده خدا تابعیت جدیدی خواهیم داشت. همه چیز تازه و پاک خواهد بود و امنیت حاکم خواهد شد.

۱۴:۳ لائودیکیه در بین هفت شهر آسیا، ثروتمندترین آنها بود و صنعت بانکداری، تولیدات پشم، و مدرسه پزشکی آن که مرهم چشم تولید می کرد، معروف بود. اما شهر همیشه در تأمین آب مورد نیاز مشکل داشت. سابقاً آب رویی ساخته بودند که آب چشمه های آب گرم را به طرف شهر هدایت کند. ولی وقتی آب به شهر می رسید ولرم می شد، یعنی نه گرم بود و نه آنقدر سرد که آشامیدنی باشد. کلیسا مانند آب ولرمی که وارد شهر می شد، بی بو و بی خاصیت شده بود.

۱۰:۳ عبارت «تو را از آزمایش سخت حفظ خواهم نمود» را می توان چنین نیز ترجمه کرد: «نخواهم گذاشت در وسوسه بیفتی». بعضی معتقدند که در آینده، دوره آزمایش سختی خواهد بود که ایمانداران واقعی از آن خواهند رست. برخی دیگر این را چنین تفسیر می کنند که کلیسا دوره آزمایش را خواهد گذراند، اما علیرغم آزمایش سخت، خدا آنها را استوار نگاه خواهد داشت. اما عده ای هم معتقدند که این به «دوره آزمایش سخت» به طور کلی، اشاره دارد به رنج و عذابی که کلیسا طی اعصار می کشد. منظور، هر کدام از اینها هم که باشد، تأکید بر روی اطاعت صبورانه از خدا در دردها و رنجها است.

۱۱:۳ مسیحیان از عطایا، تواناییها، تجربیات، و رشد متفاوتی برخوردارند. خدا از ما انتظار ندارد که همه مثل هم باشیم، بلکه از ما انتظار دارد که از استفاده از امتیازات خود برای او دست نکشیم. عیسی اعضای کلیسای فیلادلفیه را به خاطر تلاش برای اطاعت از او تحسین می کند (۸:۳)، و آنان را تشویق می نماید تا همان نیرویی را که دارند، حفظ

۱۵ «من تو را خوب می‌شناسم؛ می‌دانم که نه سرد هستی و نه گرم. کاش یکی از این دو بودی! ۱۶ اما چون نه سرد هستی و نه گرم، تو را از دهان خود قی کرده، بیرون خواهم ریخت.

۱۷ «تو گمان می‌کنی که ثروتمند هستی و هر چه می‌خواهی، بدون کم و کاست در اختیار داری. اما غافل از اینکه بدبخت و بیچاره و بینوا و کور و عریان هستی. ۱۸ «بنابراین، به تو نصیحت می‌کنم که از من طلای ناب را بخری، طلایی که با آتش تصفیه شده است، تا ثروت واقعی را بدست آوری. از من لباس سفید و پاک را بخر و بپوش تا برهنه و شرمسار نباشی. از من دارو بخر و به چشمانت بمال تا بینا شوی. ۱۹ من آنانی را که دوست می‌دارم، تأدیب و تنبیه می‌کنم. تو را نیز تنبیه می‌کنم تا از لاقیدی دست کشیده، برای خدا غیور شوی.

۲۰ «اکنون در مقابل در ایستاده، در را می‌کوبم. هر که صدای مرا بشنود و در را

۱۵:۳

روم ۱۱:۱۲

مکا ۱:۳

۱۷:۳

هوش ۸:۱۲

زکر ۵:۱۱

متی ۳:۵

اقرن ۸:۴

۱۸:۳

اقرن ۱۳ و ۱۲:۳

۱ پتر ۷:۱

مکا ۴:۳ : ۱۵:۱۶

۱۹:۳

ایو ۱۷:۵

اقرن ۳۲:۱۱

عبر ۶:۱۲

مکا ۵:۲

تأدیب کردن، تنبیه نیست، بلکه هدف، باز گرداندن مؤمنین بسوی خودش می‌باشد. آیا شما محبت و عشقی ولرم به خدا دارید؟ اگر این طور است، شاید خدا شما را تأدیب کند تا به این وسیله به شما کمک نماید تا از بی‌تفاوتی بیرون بیایید؛ اما او فقط با محبت تأدیب می‌کند. شما می‌توانید از طریق اعتراف، دعا، پرستش و مطالعه کلام او، دوباره خود را به خدا نزدیک سازید و به این ترتیب از تأدیب الهی دور بمانید. همان‌طور که شعله عشق در پیوند زناشویی دوباره می‌تواند بر افروخته شود، به همین شکل وقتی به روح‌القدس اجازه می‌دهیم که در دل ما عمل کند، می‌تواند دوباره آتش غیرت برای خدا را در دل ما بیفزورد. ۲۰:۳ کلیسای لائودیکیه خودپسند و ثروتمند بود. آنها راضی و خشنود بودند، اما حضور مسیح را در بین خود نداشتند. او در قلب آنها را کویید، اما آنان بقدری مشغول لذات دنیوی بودند که متوجه نشدند مسیح سعی دارد وارد قلب ایشان شود. لذات این دنیا از قبیل ثروت و امنیت، می‌تواند خطرناک باشد، چون خشنودی و مسرت موقتی آنها، ما را نسبت به خشنودی دائمی که خدا به ما هدیه می‌کند، بی‌تفاوت می‌سازد. اگر می‌بینید که نسبت به کلیسا، خدا یا به کتاب مقدس بی‌تفاوتید، بدانید که مانع ورود خدا به زندگی‌تان شده‌اید. همیشه در قلبتان را به روی خدا باز نگاه دارید تا دیگر نگران این نباشید که مبادا صدای در زدن او را نشنوید. تنها امید شما برای داشتن خشنودی دائمی، این است که او را به قلب خود راه دهید.

۲۰:۳ هر گاه که احساس می‌کنیم باید بسوی عیسی باز گردیم، در همان موقع او در قلب ما را می‌کوبد. او می‌خواهد با ما دوستی کند، و می‌خواهد که ما در مقابل او کاملاً باز باشیم. مسیح برای ورود به قلب ما، صبورانه و مصرانه عمل

۱۵:۳ آب ولرم مطبوع و گوارا نیست. کلیسای لائودیکیه ولرم شده بود و بنابراین ناخوشایند و تهوع‌آور گشته بود. ایمانداران طرفدار هیچ چیز نبودند. بی‌تفاوتی، آنها را بسوی بیماری سوق داده بود. کلیسا با مسامحه در انجام کوچکترین کار برای مسیح، سخت و خودپسند شده بود. به این ترتیب کلیسا خود به نابودی خود کمر بسته بود. ۱۷:۳ بعضی از ایمانداران به اشتباه تصور می‌کردند که ثروت، نشانه برکت روحانی خداست. لائودیکیه شهر ثروتمندی بود، و کلیسا هم ثروتمند بود. اما برای ایمانداران لائودیکیه چیزهای قابل دیدن و خریدن از چیزهای نادیدنی و جاودانی باارزش‌تر شده بود. ثروت، رفاه، و راحتی می‌تواند سبب شود که مردم احساس اطمینان، رضایت، و خرسندی کنند. اگر رابطه‌ای حیاتی با مسیح ندارید، هرچقدر مال داشته باشید یا هرچقدر پول کسب کنید، هیچ چیز ندارید.

۱۸:۳ لائودیکیه به ثروت عظیمش معروف بود، اما مسیح به کلیسای این شهر فرمود که طلایشان را از او بخرند. مردم شهر به صنایع نساجی و رنگرزی خود می‌بالیدند، اما مسیح به آنها فرمود که برهنه‌اند و باید لباس سفید را از او بخرند. شهر به داشتن مرهم گرانهای چشم که بسیاری از امراض چشمی را شفا می‌داد افتخار می‌کرد، اما مسیح به آنها گفت که از او دارو بگیرند تا چشمانشان شفا بیابد و بتوانند حقیقت را ببینند. مسیح داشت به لائودیکیه‌ای‌ها نشان می‌داد که ارزش واقعی در ثروت مادی نیست، بلکه در رابطه‌ای درست با خداست. ثروت و موفقیت‌های آنان در مقایسه با آینده بی‌انتهای ملکوت خدا بی‌ارزش بود.

۱۹:۳ خدا می‌خواست این کلیسای ولرم را تأدیب کند تا به سوی او باز گردد و دست از لاقیدی بردارد. هدف خدا از

بگشاید، داخل شده، با او دوستی دائمی برقرار خواهیم کرد، و او نیز با من.^{۲۱} من به هر که پیروز شود، اجازه خواهیم داد که بر تخت سلطنتی‌ام، در کنار من بنشیند، همانطور که من نیز پیروز شدم و در کنار پدرم بر تخت او نشستم.^{۲۲} هر که این را می‌شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه می‌گوید.»

ب - پیغام برای کلیسا (۱:۴ - ۲۱:۲۲)

یوحنا یک رشته از رویدادهای آینده را مشابه همان طریقی که دانیال و حزقیال دیدند، می‌بیند و موضوع را از وضعیت کلیسای آسیا به موضوع آینده کلیسای جهانی تغییر می‌دهد. بسیاری از این موضوعها حاوی تعلیم روحانی روشنی می‌باشند، اما سایر موضوعات به نظر می‌رسد که از قدرت فهم ما خارج‌اند. تعلیم روشن این کتاب این است که خدا در آخر، تمامی قوای شرارت را در هم خواهد شکست. ما باید در اطاعت از عیسی مسیح، آن فاتح و داوری که به زودی می‌آید، زندگی کنیم.

۱- پرستش خدا در آسمان تخت باشکوه

۴ سپس، همانطور که نگاه می‌کردم، دیدم که در آسمان دروازه‌ای گشوده شد. آنگاه همان آوایی که قبلاً نیز شنیده بودم، بگوش رسید؛ آن آوا که همچون صدای شیپوری نیرومند بود، به من گفت: «بالا بیا تا وقایع آینده را به تو نشان دهم.»^{۲۳} ناگهان روح خدا مرا فرو گرفت و من خود را در آسمان دیدم. وه که چه با شکوه بود! تختی دیدم؛ کسی بر آن نشسته بود که همچون سنگهای قیمتی یشم

۲۱:۳

متی ۲۸:۱۹

مکا ۵:۵ ؛ ۲:۶ ؛ ۱۴:۱۷ ؛

۴:۲۰

۲۲:۳

مکا ۷:۲

۱:۴

حز ۱:۱

مکا ۱۹:۱۰ ؛ ۱۹:۱۱ ؛ ۱۲:۱۱ ؛

۱۱:۱۹

۲:۴

اش ۱:۶

مکا ۱۰:۱ ؛ ۹:۴ ؛

۳:۴

حز ۲۸:۱ ؛ ۱۳:۲۸ ؛

مکا ۱:۱۰ ؛ ۱:۲۱ ؛ ۱۱:۹ و ۲۰

خدا همه وقایعی را که یوحنا ثبت خواهد کرد، به صورت منظم و سازماندهی شده به او نمایان می‌کند. زمین خارج از کنترل خدا به دور خود نمی‌گردد؛ وقتی مسیح آخرین نبرد با نیروهای شیطانی را شروع کند، خدای عالم نقشه‌هایش را عملی خواهد کرد. یوحنا قبل از زمین، آسمان را به ما نشان می‌دهد تا از وقایع آینده هراسان نباشیم.

۱:۴ «آوایی که قبلاً نیز شنیده بودم» صدای مسیح بود (۱:۱۰ و ۱۱:۱۱ را نگاه کنید).

۲:۴ یوحنا چهار بار در کتاب مکاشفه می‌گوید که «روح خدا مرا فرو گرفت» یا طبق متن اصلی، «در روح شدم» (۱:۱۰ ؛ ۲:۴ ؛ ۳:۱۷ ؛ ۱۰:۲۱). در روح بودن یعنی روح القدس رؤیایی به او می‌دهد و در آن رؤیا اوضاع و وقایعی را به او نشان می‌دهد که او با چشمان انسانی نمی‌توانست آنها را ببیند. تمام پیشگویی‌های درست، از روح القدس خدا نشأت می‌گیرد (۲ پطرس ۱:۲۰ و ۲۱).

می‌کند؛ او در این تلاش در قلب ما را می‌کوبد و برای وارد شدن به قلب ما، در آن رانمی‌شکند. او ما را آزاد می‌گذارد تا در باز کردن زندگی خود به روی او خودمان تصمیم بگیریم. آیا شما عمداً او را که حضور و قدرتش زندگی‌ها را تغییر می‌دهد، پشت در نگه می‌دارید؟

۲۲:۳ در پایان هر یک از این نامه‌ها، ایمانداران به شنیدن و توجه کردن به آنچه که در نامه برای ایشان نوشته شده است، ترغیب می‌شوند. با آنکه به هر یک از کلیساها پیغام متفاوتی داده می‌شود، اما همه پیغامها شامل هشدارها و اصولی برای هر یک از آنهاست. کدامیک از نامه‌ها بیش از بقیه مستقیماً با کلیسای شما صحبت می‌کند؟ کدامیک بیشتر از بقیه به وضعیت روحانی خودتان در حال حاضر مربوط می‌شود؟ واکنش شما نسبت به آن چه خواهد بود؟

۱:۴ فصل‌های ۴ و ۵ ناگهی اجمالی بر جلال و شکوه مسیح می‌باشد. در این دو فصل، تخت آسمانی را مشاهده می‌کنیم.

و عقیق می‌درخشید. گرداگرد تخت او را رنگین کمانی تابان چون زمرد، فرا گرفته بود. ^۴ دور آن تخت، بیست و چهار تخت کوچکتر قرار داشت؛ بر آنها بیست و چهار رهبر روحانی نشسته بودند که همه لباسی سفید بر تن و تاجی از طلا بر سر داشتند. ^۵ از آن تخت بزرگ، رعد و برق برمی‌خاست و غرش رعد طنین‌افکن بود. در مقابل آن تخت، هفت چراغ نیز روشن بود. این هفت چراغ همان روح هفتگانه خدا هستند. ^۶ در برابر تخت، دریایی از بلور درخشان به چشم می‌خورد. چهار موجود زنده نیز در چهار گوشه تخت ایستاده بودند که در جلو و پشت سرخود، چشم داشتند. ^۷ نخستین موجود زنده، به شکل شیر بود؛ دومی شبیه گاو، سومی به صورت انسان و چهارمی به شکل عقابی در حال پرواز بود. ^۸ هر یک از این موجودات زنده، شش بال داشت، و میان بالهایش پر از چشم بود. ایشان شبانه روز، بدون وقفه نام خدا را ذکر نموده، می‌گفتند: «قدوس، قدوس، قدوس است خداوند خدای قادر مطلق که بود و هست و می‌آید!» ^۹ هنگامی که این موجودات زنده به آنکس که بر تخت نشسته بود و تا ابد زنده است، جلال و حرمت و سپاس فرستادند، ^{۱۰} آن بیست و چهار رهبر نزد او سجده نمودند و او را که تا ابد زنده است، پرستش کردند، و تاجهای خود را پیش تخت او انداخته، ^{۱۱} این سرود را خواندند: «خداوندا، جلال و حرمت و قدرت، برازنده توست؛ زیرا تو آفریننده تمام موجودات هستی و همه چیز به اراده تو بوجود آمد.»

۴:۴
متی ۲۸:۱۹
۲ تیمو ۱۲:۲
مکا ۱۶:۱۱ : ۴:۲۰
۵:۴
خرو ۳۹-۳۱:۲۵
زکر ۶-۲:۴
مکا ۴:۱ : ۶:۵
۶:۴
جز ۱۴:۱۲:۱۰ : ۱۴-۵:۱
مکا ۴:۱۹ : ۷:۱۵
۷:۴
جز ۲۱:۱۰ : ۱۰:۱

۹:۴
دان ۷:۱۲ : ۳۴:۴
مکا ۶:۱۰ : ۲:۴
۱۰:۴
مکا ۶:۱۰ : ۱۴:۸:۵ : ۴:۴
۱۱:۴
مکا ۶:۱۰

زکریا ۶-۲:۴ نیز رجوع کنید؛ در آنجا هفت چراغ به وسیله یک روح در یک ترازو قرار می‌گیرند. ^{۶:۴} همان طور که روح القدس به طور نمادین بصورت هفت چراغ دیده می‌شود، چهار موجود زنده نیز نمایانگر صفات (خصایصی و شخصیت) خدا هستند. این چهار موجود که احتمالاً حیوانات واقعی هم نیستند، از تخت خدا محافظت می‌کنند، دیگران را در پرستش خدا رهبری می‌نمایند، و قدوسیت خدا را اعلان می‌کنند. صفات خدا که به شکل این چهار حیوان نمود پیدا کرده، این چهار مورد است: وفاداری (گاو)، عظمت و قدرت (شیر)، هوش (انسان)، و اقتدار (عقاب). حزقیال، نبی عهدعتیق، در یک از رؤیاهایش چهار موجود زنده شبیه این موجودات را دید (حزقیال ۱۰:۵-۱۰).

^{۱۱:۴} اصل مطلب این فصل در این آیه خلاصه شده است: همه موجودات زنده در آسمان و زمین خدا را خواهند پرستید و جلال خواهند داد چون او آفریننده و نگاه‌دارنده همه چیزها است.

^{۴:۴} این ۲۴ رهبر روحانی چه کسانی هستند؟ از آنجایی که در عهدعتیق ۱۲ قبیله اسرائیل وجود داشت و در عهدجدید ۱۲ رسول، ۲۴ رهبر روحانی در این رؤیا احتمالاً نمایانگر همه فدیهدگان خدا در همه دورانهاست (هم قبل و هم بعد از مرگ و قیام مسیح). ۲۴ رهبر به طور نمادین معرف همه کسانی است که جزو خانواده خدا هستند، هم یهود و هم غیریهود. ۲۴ رهبر روحانی به ما نشان می‌دهد که همه فدیهدگان خداوند او را می‌پرستند.

^{۵:۴} در مکاشفه، رعد و برق به وقایعی مهم در آسمان مربوط می‌شود. رعد و برق‌های کتاب مکاشفه ما را به یاد رعد و برق در کوه سینا می‌اندازد، یعنی زمانی که خدا احکام خود را به قومش داد (خروج ۱۶:۱۹). عهدعتیق اغلب از این قبیل تمثیل‌ها برای به یاد آوردن قدرت و عظمت خدا استفاده می‌کند (مزبور ۱۸:۷۷).

^{۵:۴} «روح هفتگانه خدا» نام دیگری است برای روح القدس (به توضیحات مربوط به ۴:۱ مراجعه کنید). به

محل آیات در سایر کتب	محل آیات در مکاشفه	واقعه	وقایعی از کتاب مکاشفه که در بخشهای دیگر کتاب مقدس نیز آمده است
حزقیال ۲۸-۲۲:۱	۳ و ۲:۴ ؛ ۱۰:۱-۳	رنگین کمان تابان گرداگرد تخت خدا	
اشعیا ۷:۵۳	۸-۶:۵	مسیح به عنوان بره تصویر می شود	
مزمور ۹۶	۱۴-۹:۵	سرود جدید	
زکریا ۱۱-۷:۱ ؛ ۸-۱:۶	۸-۱:۶	اسبها و اسب سواران	
اشعیا ۲۲-۱۹:۲	۱۳:۱۱ ؛ ۵:۸ ؛ ۱۲:۶	زمین لرزه	
یوئیل ۳۲-۲۸:۲	۱۲:۶	ماه به رنگ خون در می آید	
اعمال ۲۱-۱۴:۲			
مرقس ۲۵-۲۱:۱۳	۱۳:۶	ستارگان بر زمین می ریزند	
اشعیا ۴-۱:۳۴	۱۴:۶	آسمان مثل طومار به هم می پیچد	
صفنیا ۱۸-۱۴:۱	۱۷-۱۵:۶	خشم خدا که گریزی از آن نیست	
۱ تسالونیکیان ۳-۱:۵			
ارمیا ۳۹-۳۵:۴۹	۱:۷	چهارباد که به جهت مجازات اهالی زمین از وزیدن بازداشته می شوند	
لوقا ۳۴-۲۶:۸	۸ و ۱:۱۷ ؛ ۳:۱۷	چاه بی انتها	
یوئیل ۱۱:۲ - ۲:۱	۱۱-۳:۹	بلای ملخها	
لوقا ۲۴-۲۰:۲۱	۳-۱:۱۱	پایمال شدن شهر مقدس اورشلیم	
زکریا ۱۴-۱:۴	۶-۴:۱۱	دو درخت زیتون که به مثابه دو نبی هستند	
دانیال ۷	۱۰-۱:۱۳	جانداري که از دریا بالا می آید	
۲ تسالونیکیان ۱۴-۷:۲	۱۵-۱۱:۱۳	موجودات شریری که معجزات عجیبی انجام می دهند و آیات حیرت انگیزی را به نمایش می گذارند	
ارمیا ۲۹-۱۵:۲۵	۱۲-۹:۱۴	آشامیدن از جام غضب خدا	
اشعیا ۱۰-۱:۲۱	۳ و ۲:۱۸	ویران شدن بابل	
متی ۱۴-۱:۲۲	۸-۵:۱۹	جشن عروسی بره	
حزقیال ۳۹ و ۳۸	۱۰-۷:۲۰	جنگ با جوج و ماجوج	
یوحنا ۳۰-۱۹:۵	۱۵-۱۱:۲۰	داوری تمامی بشر	
حزقیال ۲۸-۲۱:۳۷	۳:۲۱	خدا در میان انسانها زندگی می کند	
اشعیا ۸-۱:۲۵	۴:۲۱	اشکهای ما برای همیشه از چشمانمان پاک خواهد شد	
پیدایش ۱۴-۸:۲	۲ و ۱:۲۲	درختان زندگی	
۱ قرنتیان ۱۳ و ۱۱:۱۳	۵-۳:۲۲	ما خدا را رو برو خواهیم دید	
دانیال ۲۸-۱۸:۷	۵:۲۲	ایمانداران تا ابد با خدا سلطنت خواهند کرد	

طومار و بره

پس از آن، در دست راست آن کسی که بر تخت نشسته بود، طوماری دیدم که بر هر دو طرف آن نوشته شده بود و با هفت مُهر، آن را مهر و موم کرده بودند.^۲ آنگاه فرشتهٔ نیرومندی را دیدم که با صدای بلند می پرسید: «چه کسی لیاقت دارد که این مهرها را بگشاید و طومار را بخواند؟»^۳ اما کسی در آسمان و زمین و در میان مردگان پیدا نشد که قادر باشد طومار را باز کند و بخواند. ^۴ من از روی ناامیدی، بشدت می گریستم، زیرا هیچکس پیدا نشد که لیاقت گشودن و خواندن طومار را داشته باشد.

^۵ اما یکی از آن بیست و چهار رهبر به من گفت: «گریه نکن. بین، شیر قبیلهٔ یهودا که از نسل داود است، پیروز شده است! او لیاقت دارد طومار و هفت مهر آن را بگشاید.»

^۶ نگاه کردم؛ اما به جای شیر، یک «تیره» دیدم که در مقابل تخت و موجودات زنده، و در میان بیست و چهار رهبر ایستاده است. بر روی بدن او، زخمهایی به

۱:۵
اش ۱۱:۲۹
حز ۹:۲
دان ۴:۱۲
مکا ۷:۵
۲:۵
مکا ۲۱:۱۸ + ۱:۱۰
۳:۵
فیل ۱۰:۲
۵:۵
پیدا ۹:۴۹
اش ۱۰:۱۱
عبر ۲۵:۱۴:۷ + ۱۰:۲
مکا ۱۶:۲۲
۶:۵
اش ۷:۵۳
زکر ۱۰:۴ + ۹:۳
دان ۳:۸
۱ پطر ۱۹:۱
مکا ۵:۴ + ۴:۱

در این رؤیا تکیه روی بره است نه شیر. مسیح، در شکل بره، قربانی کامل برای گناهان همه انسانها بود؛ بنابراین، فقط او می تواند ما را از وقایع وحشتناکی که در طومار از آنها پرده برداشته می شود، نجات دهد. مسیح، در شکل بره، در بزرگترین نبرد پیروز شد؛ او با تسلیم فروتنانه به اراده خدا و مردن بر روی صلیب، قربانی کامل برای گناهان همه انسانها شد و بدین ترتیب همه نیروهای شریر و مرگ را شکست داد. مسیح، در شکل شیر، در نبرد با شیطان پیروز است (۱۹:۱۹-۲۱). مسیح، در شکل شیر، به خاطر کاری که در شکل بره انجام داده، پیروز است. ما به خاطر قدرت و قوت خودمان نیست که از پاداش پیروزی برخوردار خواهیم شد، بلکه به واسطه تسلیم فروتنانه به اراده خدا.

۶:۵ زخمهای بره، همان زخمهای بدن عیسی هستند که طی محاکمه و مصلوب شدن بر او وارد آمد (به یوحنا ۲۰:۲۴-۳۱ نگاه کنید). یحیای تعمیددهنده عیسی را بره خدا خواند (یوحنا ۱:۲۹). در عهدعتیق برهها را برای کفاره گناه قربانی می کردند. بره خدا به عنوان آخرین قربانی برای همه گناهان مرد (به اشعیا ۵۳:۷ و عبرانیان ۱۰:۱۰-۱۲:۱۸ نگاه کنید).

۶:۵ هفت شاخ مظهر قوت و قدرت است (به پادشاهان ۱۱:۲۲ و زکریا ۱۸:۱ نگاه کنید). اگرچه مسیح بره قربانی است، اما به هیچ وجه ضعیف نیست. او کشته شد، اما اکنون در قوت و قدرت خدا زندگی می کند. در زکریا ۴:۲-۱۰ چشمها با هفت چراغ و یک روح واحد برابر شمرده می شود.

۱:۵ فصل ۵ ادامه همان نگاه اجمالی به آسمان است که در فصل ۴ شروع شد.

۱:۵ در زمان یوحنا، نگارش روی طومار صورت می گرفت. طومار قطعه‌ای پاپيروس یا پوست گوسفند بود به درازای ۱۰ متر که بعد از نوشتن روی آن، آن را به هم می پیچیدند و با خاک رس یا موم مهر می کردند. طوماری که یوحنا دید، حاوی گزارش کامل از چیزهایی بود که خدا برای جهان مقدر کرده بود، و فقط مسیح می تواند آن را باز کند (۵-۳:۵). هفت مُهر بیانگر اهمیت محتویات طومار است. سرتاسر طومار مهر و موم شده بود به طوری که مهر هر قسمت که باز می شد، قسمت بیشتری از آن قابل خواندن می شد و مرحله دیگری از نقشه خدا برای آخر جهان آشکار می گردید.

۵:۵ عیسی، آن شیر یهودا، با زندگی خود که در اطاعت کامل از خدا سپری شد، با مردن بر روی صلیب به خاطر گناهان مردم جهان، و با قیام کردن از میان مردگان برای نشان دادن قدرت و اقتدارش بر شیطان و بر مرگ، ثابت کرده است که لیاقت دارد مهرها را بشکند و طومار را باز کند. فقط مسیح بر گناه، مرگ، جهنم و خود شیطان پیروز شد؛ بنابراین فقط او می تواند مسؤولیت آینده جهان را در دست بگیرد.

۶ و ۵:۵ عیسی مسیح هم به عنوان شیر (مظهر قدرت خدا) تصویر شده است و هم به عنوان بره (مظهر تسلیم فروتنانه او به اراده خدا). یکی از آن ۲۴ رهبر به یوحنا می گوید که به آن شیر نگاه کند، اما وقتی یوحنا نگاه می کند، یک بره می بیند.

چشم می خورد که زمانی باعث مرگش شده بود. او هفت شاخ و هفت چشم داشت که همان روح هفتگانه خداست که به تمام نقاط جهان فرستاده می شود. ^۷ آنگاه بَره نزدیک آمد و طومار را از دست راست آنکه بر تخت نشسته بود، گرفت. ^۸ وقتی طومار را گرفت، آن بیست و چهار رهبر در برابر او سجده کردند. هر یک از آنان یک چنگ و کاسه های طلایی پر از بخور داشتند که دعا های ایمانداران است. ^۹ ایشان برای او سرود جدیدی می خواندند و می گفتند: «تو لیاقت داری که طومار را بگیری و مهرش را باز کرده، آن را بخوانی، زیرا جانت را قربانی کردی و مردم را از هر نژاد و زبان و قوم و قبیله برای خدا خریدی، ^{۱۰} و ایشان را برای خدای ما کاهن ساختی و به سلطنت رساندی؛ از اینرو بر زمین سلطنت خواهند کرد.»

^{۱۱} سپس در رؤیا، میلیونها فرشته را دیدم که گرداگرد تخت و موجودات زنده و رهبران روحانی جمع شده، ^{۱۲} با صدای بلند این سرود را می خوانند: «بَره خدا که جانش را در راه نجات مردم قربانی کرد، لیاقت دارد که صاحب قدرت و دولت، حکمت و قوت، حرمت و جلال و برکت باشد!»

^{۱۳} آنگاه صدای تمام موجودات آسمان و زمین و زیر زمین و دریاها را شنیدم که می سرودند و می گفتند: «ستایش و حرمت، جلال و قوت تا ابد از آن بَره و آنکه بر تخت نشسته است باد!»

۸:۵
مکا ۱۰:۴، ۱۱:۶، ۵
۳:۸ و ۴:۱۴، ۲:۱۵

۹:۵
اپتر ۶:۲
مکا ۱۱:۴، ۹:۷، ۳:۱۴
۳:۱۵ و ۴:۳

۱۰:۵
خرو ۶:۱۹
اپتر ۹-۵:۲
مکا ۲۱:۳، ۲۱:۳، ۴:۲۰

۱۱:۵
تث ۲:۳۳
مز ۱۷:۶۸
عبر ۲۲:۱۲
مکا ۶:۴، ۴:۴

۱۲:۵
زکر ۷:۱۳
مکا ۶:۱، ۱۱:۴

۱۳:۵
فیل ۱۱:۲، ۱۱:۱

۱۰:۵ و ۹:۵ مردم از هر ملتی در مقابل تخت خدا، او را می پرستند. پیغام انجیل به فرهنگ، نژاد، یا کشور خاصی محدود نیست. هر کسی که با توبه و ایمان نزد خدا بیاید، خدا او را می پذیرد و او را جزو ملکوتش خواهد ساخت. نگذارید با تعصب یا جبهه گیری مانع شناساندن مسیح به دیگران شوید. مسیح همه را به ملکوتش می پذیرد.

۱۰:۵ و ۹:۵ سرود موجودات زنده و ۲۴ رهبر بازگوکننده کاری است که مسیح انجام داده است، کاری که آنها به خاطر آن مسیح را می پرستند. او (۱) جانش را قربانی کرد، (۲) آنها را با خون خود خرید، (۳) ایشان را در یک ملکوت گرد آورد، (۴) آنان را کاهن ساخت، و (۵) ایشان را به سلطنت رساند تا بر زمین سلطنت کنند. عیسی مرد و جریمه گناهان ما را پرداخت. حالا او ما را در ملکوتش جمع می کند و ما را کاهنان می سازد و در آینده با او سلطنت خواهیم کرد. خدا را به خاطر کاری که برای همه کسانی که به او اعتماد دارند، کرده، کاری که می کند، و کاری که خواهد کرد، بپرستید و تمجید کنید. وقتی به آینده پرشکوهی که انتظار ما را می کشد، پی ببریم، قدرت روبرو شدن با مشکلات فعلی را خواهیم یافت.

۱۰:۵ ایمانداران در سرود خود، مسیح را می پرستند چون ایشان را وارد ملکوتش می گرداند و آنان را کاهن می سازد. مرگ مسیح همه ایمانداران را کاهنان خدا ساخت، یعنی ایشان را مجرای برکت بین خدا و انسان گردانید (۱ پطرس ۵:۲-۹). اگرچه حالا بعضی اوقات، به خاطر ایمانمان مورد تمسخر و استهزا قرار می گیریم، اما در آینده بر تمام زمین سلطنت خواهیم کرد (یوحنا ۱۷:۱۵-۲۷).

۱۱:۵ فرشتگان موجوداتی روحانی هستند که خدا آفرید تا در انجام کار خدا بر روی زمین به او خدمت کنند. آنها از طرف خدا پیغام می آورند (لوقا ۲۶:۲)، از مقدسین محافظت می کنند (دانیال ۶:۲۲)، تشویق می نمایند (پیدایش ۷:۱۶)، راهنمایی می کنند (خروج ۱۹:۱۴)، تنبیه می نمایند (۲ سموئیل ۱۶:۲۴)، در زمین می گردند (حزقیال ۹:۱-۱۴)، و با نیروهای شیطان می جنگند (۲ پادشاهان ۱۶:۶-۱۸؛ مکاشفه ۱:۲۰). در میان فرشتگان خوب و بد وجود دارد (۷:۱۲)، اما از آنجایی که فرشتگان بد به شیطان ملحق شده اند، به میزان قابل ملاحظه ای از قدرت و اختیاراتشان کاسته شده است. و بالاخره کار اصلی فرشتگان خوب پرستش دائمی خدا خواهد بود (۱۹:۱-۳ را هم نگاه کنید).

۴ و آن چهار موجود زنده گفتند: «آمین!» و آن بیست و چهار رهبر سجده کرده، او را پرستیدند.

۱۴:۵
مکا ۱۰:۶، ۴

۲- شکستن هفت مهر

مهرا

همچنانکه محو تماشا بودم، «بره» نخستین مهر را گشود. ناگاه یکی از آن چهار موجود زنده، با صدایی همچون غرش رعد گفت: «بیا!»
 ۲ نگاه کردم و اسبی سفید دیدم. سوار بر اسب، کسی را دیدم که کمانی در دست و تاجی بر سر داشت. او اسب را به جلو می‌راند تا در نبردهای بسیار، پیروز شود و فاتح جنگ باشد.

۱:۶
مکا ۶:۱، ۵

۳ سپس «بره» مهر دوم را باز کرد. آنگاه شنیدم که موجود زنده دوم گفت: «بیا!»
 ۴ این بار، اسبی سرخ پدیدار شد. به سوار آن شمشیری داده شده بود تا قادر باشد صلح و سلامتی را از زمین بردارد و بجای آن هرج و مرج ایجاد کند. در نتیجه، جنگ و خونریزی در همه جا آغاز شد.

۲:۶
زکر ۳-۱:۶
مکا ۳:۱۰، ۴؛ ۱۴:۱۴
یو ۱۱:۱۹

۵ چون «بره» مهر سوم را گشود، شنیدم که موجود زنده سوم گفت: «بیا!»
 آنگاه اسب سیاهی را دیدم که سوارش ترازویی در دست داشت. سپس از میان چهار موجود زنده، صدایی به گوش رسید که می‌گفت: «یک قرص نان گندم، یا یک کیلو آرد جو، به قیمت مزد روزانه یک کارگر باشد. اما به روغن زیتون و شراب آسیبی نرسان!»

۳:۶
مکا ۷:۴

۴:۶
زکر ۲:۶؛ ۸:۱
متی ۲۴:۱۰
یو ۱۱:۱۹

۵:۶
حز ۱۶:۴
زکر ۲:۶

این راستا به طرز نامعلومی از دشمنانش در جهت تحقق اهدافش استفاده می‌نماید. چهار اسب پیش‌درآمدی بر مجازات آخر می‌باشد که هنوز فرا نرسیده است. برخی این فصل را مشابه خطابه بالای کوه زیتون می‌دانند (به متی فصل ۲۴ مراجعه کنید). تمثیل چهار اسب در زکریا ۱:۶-۸ نیز یافت می‌شود.

۲:۶-۸ چهار اسب به رنگهای مختلف بودند. بعضی می‌گویند که اسب سفید بیانگر پیروزی است، و سوار آن مسیح می‌باشد (چون بعداً مسیح سوار بر اسبی سفید به سوی پیروزی می‌تازد ۱۱:۱۹). اما از آنجایی که سه اسب دیگر به مجازات و نابودی مربوط می‌شوند، این اسب سفید و سوار آن شاید ضد-مسیح (همان دجال) باشد که برای مدت کوتاهی با فریب و نیرنگ بر دنیا حکومت می‌کند. سایر اسبهای رنگی نمایانگر انواع مختلف مجازات‌ها می‌باشند: اسب سرخ جنگ و خونریزی، اسب سیاه قحطی و مرگ، و اسب رنگ پریده مظهر بیماری و حمله حیوانات وحشی است.

۱۴:۵ صحنه‌ای که در فصل پنج نمایان می‌شود، به ما نشان می‌دهد که فقط بره، یعنی عیسی مسیح، لیاقت دارد طومار (وقایع تاریخ) را باز کند. مسیح است که طومار را در دست دارد نه شیطان. عیسی مسیح کنترل امور را به دست دارد و تنها او لیاقت دارد که وقایع روزهای آخر تاریخ را به اجرا در آورد.

۱:۶ این اولین مجازات از سه مجازات هفتگانه است. شیپورها (فصل‌های ۹ و ۱۰) و جام‌ها (فصل ۱۶) دو مجازات دیگر هستند. بره یعنی مسیح با گشودن هر مهر، وقایعی را که در آخر تاریخ بشر به وقوع خواهد پیوست، به تصویر می‌کشد. تا مهر هفتم باز نشد، طومار کاملاً گشوده نگردید (۱:۸). مضمون طومار گناه و فساد انسان را آشکار می‌سازد و قدرت و اختیار خدا بر وقایع تاریخ بشر را نشان می‌دهد.

۲:۶ وقتی چهار مهر اول باز می‌شود، چهار اسب ظاهر می‌گردند. اسبها مجازات خدا علیه گناه و طغیان انسانها را نشان می‌دهد. خدا تاریخ بشر را تعیین می‌کند و حتی در

۷ چون «بره» مهر چهارم را گشود، صدای موجود زنده چهارم را شنیدم که گفت: «بیا!»^۸ ناگاه اسب رنگ پریده‌ای ظاهر شد که سوارش «مرگ» نام داشت. به دنبال او، اسب دیگری می‌آمد که نام سوارش «دنیای مردگان» بود. به آن دو، اختیار و قدرت داده شد تا یک چهارم زمین را بوسیله جنگ، قحطی، بیماری و جانواران وحشی نابود کنند.

وقتی مهر پنجم را باز کرد، قربانگاهی ظاهر شد. زیر قربانگاه، روحهای کسانی را دیدم که برای موعظه کلام خدا و شهادت راستین خود شهید شده بودند.^{۱۰} ایشان با صدایی بلند به خداوند می‌گفتند: «ای خداوند پاک و حق، تا به کی بر ساکنان زمین داوری نمی‌کنی و انتقام خون ما را از آنان نمی‌گیری؟»^{۱۱} سپس به هر یک از ایشان، ردایی سفید دادند و گفتند که کمی دیگر نیز استراحت کنند تا همقطارانشان که باید مانند ایشان بخاطر خدمت به عیسی مسیح شهید گردند، به جمع آنان بپیوندند.

۸:۶
امث ۵:۵
ار ۲:۱۵
هو ۱۴:۱۳
زکر ۳:۶
متی ۲۳:۱۱
مکا ۱۴:۲۰ : ۱۸:۱
۹:۶
خرو ۱۲:۲۹
لاو ۷:۴
یو ۲:۱۶
قیل ۱۷:۲
۲ تیمو ۶:۴
مکا ۱۷:۱۲ : ۴:۲۰
۱۰:۶
مز ۱۰:۷۹
زکر ۱۲:۱
لو ۷:۱۸
مکا ۱۰:۷۳ : ۲:۱۹
۱۱:۶
دان ۱۳:۱۲
۲ تسا ۷:۱
عبر ۹:۴ : ۴۰:۱۱
مکا ۱۳:۱۴ : ۵:۳

۸:۶ «به دنبال او، اسب دیگری می‌آمد که نام سوارش "دنیای مردگان" بود» را می‌توان «و دنیای مردگان از عقب او می‌آمد» نیز ترجمه کرد. مشخص نیست که آیا دنیای مردگان سوار بر اسبی دیگر بود یا اینکه فقط همراه با مرگ می‌آمد. اما در توصیف اسب‌سواران در آیات ۲-۸ از همه آنها به‌عنوان چهار سواری که از وقایع آینده خبر می‌دهند، نام برده می‌شود.

۹:۶-۱۱ شهیدان چشم انتظارند که خدا بر ساکنان زمین داوری کند، اما به آنها گفته می‌شود که صبر کنند. کسانی که به‌خاطر ایمانشان رنج می‌کشند و جان می‌دهند، بیهوده نمی‌میرند و خدا آنان را از یاد نمی‌برد، بلکه آنان را انتخاب می‌کند تا افتخار خاصی به آنها بخشد. ما نیز مانند این شهیدان، شاید خواهان داوری فوری باشیم، اما باید بیاموزیم که صبور باشیم. خدا مطابق برنامه زمانی خودش عمل می‌کند و قول می‌دهد عدل و داد را بر زمین برقرار دارد. در هر حال، هیچ رنج و دردی به‌خاطر ملکوت خدا، بی‌حاصل نیست.

۱۰:۶ پولس در رومیان ۱۹:۱۲ می‌گوید: «برادران عزیز، هرگز از کسی انتقام نگیرید، انتقام خود را به خداوند واگذار کنید، چون در کتاب آسمانی نوشته شده که مجازات انسانها از آن اوست.» دعای مقدسین در اینجا با «مزامیر لعن و نفرین» که سراینده مزامیر در آنها مجازات خدا را بر دشمنان خود می‌خواهد، مطابقت دارد. در هر دو جا، از خدا خواسته می‌شود که حق نام خود و مقدسین ستم‌دیده‌اش را بگیرد. اینجا، در ۵و۴ مجازات خدا در جوابی که به دعاهاى مقدسین داده می‌شود، آشکار می‌گردد (در مهرها، شیپورها، و جام‌ها).

۸:۶ «به دنبال او، اسب دیگری می‌آمد که نام سوارش "دنیای مردگان" بود» را می‌توان «و دنیای مردگان از عقب او می‌آمد» نیز ترجمه کرد. مشخص نیست که آیا دنیای مردگان سوار بر اسبی دیگر بود یا اینکه فقط همراه با مرگ می‌آمد. اما در توصیف اسب‌سواران در آیات ۲-۸ از همه آنها به‌عنوان چهار سواری که از وقایع آینده خبر می‌دهند، نام برده می‌شود.

۸:۶ دادن قدرت و اختیار به چهار اسب‌سوار برای استیلا بر یک چهارم زمین، اشاره بر این دارد که مجازات خدا هنوز به پایان نمی‌رسد و تازه این بخشی از تمام مجازات اوست. وقتی این مجازات‌ها بر ساکنان زمین فرود می‌آید، ایمانداران هنوز فرصت باز گشتن بسوی مسیح و روی بر گرداندن از گناهانشان را دارند. در این صورت، مجازات یک چهارم زمین که تنها محدوده‌ای از زمین را فرا می‌گیرد، نه تنها خشم خدا را بر گناه نشان می‌دهد، بلکه محبت نجات‌بخش خدا را نیز آشکار می‌سازد، زیرا خدا با این کار به انسانها فرصت دیگری می‌دهد تا قبل از آنکه آنها را در داوری آخر بیاورد، بسوی او باز گردند.

۹:۶ قربانگاه تمثیلی است از همان قربانگاه خانه خدا (هیكل) که حیوانات را برای کفاره گناهان روی آن قربانی می‌کردند. یوحنا در پای قربانگاه به جای خون حیوانات، روح شهیدانی را دید که به‌خاطر موعظه کلام خدا جان خود را از دست داده بودند. به این شهیدان گفتند که کسان دیگری هم جانشان را به‌خاطر ایمان به مسیح

۱۲ آنگاه «بره» مهر ششم را گشود. ناگهان زلزله شدیدی رخ داد و خورشید مانند پارچه‌ای سیاه، تیره و تار گشت و ماه به رنگ خون درآمد. ^{۱۳} سپس دیدم که ستارگان آسمان بر زمین می‌ریزند، درست مانند انجیرهای نارس که در اثر باد شدید، از درخت کنده شده، بر زمین می‌افتند. ^{۱۴} آسمان نیز مانند یک طومار به هم پیچید و ناپدید گشت و تمام کوه‌ها و جزیره‌ها تکان خورده، از جای خود منتقل شدند. ^{۱۵} پادشاهان زمین و رهبران جهان، فرمانداران و ثروتمندان، کوچک و بزرگ، برده و آزاد، همه خود را در غارها و زیر تخته سنگهای کوه‌ها پنهان کردند. ^{۱۶} ایشان به کوه‌ها و صخره‌ها التماس کرده، می‌گفتند: «ای کوه‌ها و ای صخره‌ها، بر ما بیفتید و ما را از روی آنکه بر تخت نشسته و از خشم بره پنهان کنید. ^{۱۷} زیرا روز عظیم خشم آنان فرا رسیده است. پس کیست که تاب مقاومت داشته باشد؟»

۱۲:۶

یول ۱۰:۲

متی ۲۹:۲۴

مکا ۱۸:۱۶

۱۳:۶

مکا ۱۰:۸ ؛ ۱:۹

۱۴:۶

مز ۲۶:۱۰۲

عبر ۱۲-۱۰:۱

۲ پتر ۱۰:۳

مکا ۲۰:۱۶ ؛ ۱:۲۱

۱۶:۶

۲ تسا ۷:۱-۹

۱۷:۶

اش ۶:۱۳ ؛ ۴:۶۳

ملا ۲:۳

خدا ۱۴۴۰۰۰ نفر را مهر می‌کند

۷ آنگاه چهار فرشته دیدم که در چهار گوشه زمین ایستاده‌اند و نمی‌گذارند بادهای چهارگانه بر زمین بوزند، تا دیگر برگی بر درختان به حرکت در نیاید و دریا صاف و بی‌حرکت بماند. ^۲ سپس، فرشته دیگری را دیدم که از مشرق می‌آمد و مهر بزرگ خدای زنده را به همراه می‌آورد. او به آن چهار فرشته‌ای که قدرت داشتند به زمین و دریا صدمه بزنند، گفت:

۱:۷

ار ۳۶:۴۹

زکر ۵:۶

متی ۳۱:۲۴

۲:۷

مکا ۱۴:۹

۱:۷ مهر ششم باز شده و مردم زمین می‌کوشند خود را از خدا پنهان سازند، و می‌گویند: «کیست که تاب مقاومت داشته باشد؟» (۱۷-۱۲:۶). درست وقتی که به نظر می‌رسد که دیگر امیدی نیست، چهار فرشته بادهای چهارگانه مجازات خدا را از وزیدن باز می‌دارند تا مهر مالکیت خدا بر مقدسین زده شود. بعد از مهر شدن مقدسین است که خداوند مهر هفتم را می‌گشاید (۱:۸).

۲:۷ مَهْرِی که بر روی یک طومار یا سند زده می‌شد، مشخص‌کننده مالک آن و محافظت‌کننده آن بود. خدا مهر بزرگش را بر روی پیروانش می‌زند و با این کار مشخص می‌کند که آنها از آن او هستند و حفاظت از جان آنان را تضمین می‌نماید. این نشان می‌دهد که چقدر ما برای خدا ارزش داریم. بدن جسمانی ما شاید مورد ضرب و شتم قرار بگیرد، صدمه ببیند، یا حتی از بین برود، اما هیچ چیز نمی‌تواند به روح کسانی که خدا آنان را مهر کرده است، آسیبی برساند.

۱۲:۶ با باز شدن ششمین مهر صحنه به دنیای واقعی باز می‌گردد. پنج مجازات اول برای مناطق به‌خصوصی تعیین شده بود، اما این مجازات جهانی است. وقتی خود زمین بلرزد، همه ترسان خواهند شد.

۱۵:۶-۱۷ همه انسانها، بزرگ و کوچک در برابر روی خدا که بر تخت نشسته، به وحشت و هراس خواهند افتاد، و از کوهها خواهند خواست که بر روی آنها بیفتند تا در مقابل داوری بره قرار نگیرند. قصد خدا از نشان دادن این صحنه ترساندن ایمانداران نبود. بره برای ایمانداران منجی رثوفی است. اما کسانی که تا قبل از روز داوری، هیچ ترسی از خدا از خود نشان نداده‌اند و با غرور، بی‌ایمانی خود را به رخ مردم می‌کشیدند، در روز داوری خواهند دانست که اشتباه کرده‌اند، و در آن روز باید با غضب خدا روبرو شوند. هر کسی که خدا را رد کرده است، نمی‌تواند از روز غضب خدا خلاصی بیابد، اما کسانی که از آن مسیح‌اند، به جای مجازات، پاداش دریافت خواهند کرد. آیا شما از آن مسیح هستید؟ اگر اینطور است، لازم نیست از این روزهای آخر بترسید.

۳ «دست نگه دارید! به دریا و زمین و درختان آسیبی نرسانید، تا مهر خدا را به پیشانی بندگان او بزنم.»
 ۴ و ۵ و ۶ و ۷ تعداد کسانی که از تمام قبیله‌های بنی اسرائیل مهر شدند، یکصد و چهل و چهار هزار نفر بود، از هر قبیله دوازده هزار. اسامی قبیله‌ها عبارت بودند از: یهودا، رئوبین، جاد، اشیر، نفتالیم، منسی، شمعون، لوی، یساکار، زبولون، یوسف و بنیامین.

گروه بزرگ

۹ پس از آن، دیدم که گروه بزرگی از تمام قومها، قبیله‌ها، نژادها و زبانها، در پیشگاه تخت و در برابر «برّه» ایستاده‌اند. تعداد ایشان چنان زیاد بود که امکان شمارش وجود نداشت. ایشان لباسی سفید بر تن داشتند و در دستشان شاخه‌های

۳:۷

حز ۶:۴:۹

دان ۱۶:۶

افس ۳۰:۴

تیمو ۱۹:۲

مکا ۴:۲۲ : ۱:۱۴

۴:۷

مکا ۳:۱۱:۱۴ : ۱۶:۹

۹:۷

مکا ۵:۳ : ۱۱:۶ : ۹:۵

۷-۴-۸ ترتیب قبایل بنی اسرائیل که در اینجا آمده، همان ترتیب همیشگی که در عهدعتیق می‌آید، نیست، چون این فهرست، پیروان واقعی خدا را نشان می‌دهد. (۱) یهودا اول ذکر شده است چون یهودا هم قبیله داود است و هم قبیله عیسی، مسیح موعود (پیدایش ۸:۴۹-۱۲؛ متی ۱:۱). (۲) به‌خاطر خدمت لایوان به خدا در خانه خدا (هیکل) قبیله لوی هیچ سهمی در زمینهای تقسیم شده بین قبایل نداشت (تثنیه ۱:۱۸)، اما اینجا به‌عنوان پاداشی برای وفاداری این قبیله، از آن نام برده شده است. (۳) از دان و افرایم نامی برده نشده است، چون این قبایل به ناطاعتی و بت‌پرستی معروف بودند و چنین خصایصی در پیروان خدا پذیرفتنی نبود (پیدایش ۱۷:۴۹). (۴) دو قبیله‌ای که معرف یوسف هستند (این دو قبیله معمولاً به‌نام پسران یوسف، افرایم و منسی نامیده می‌شدند)، اینجا به‌خاطر ناطاعتی افرایم، فقط با نامهای یوسف و منسی از آنها نام برده شده است. برای اطلاع از پیدایش این ۱۲ قبیله به پیدایش فصل ۴۹ مراجعه کنید. ۷-۹ این گروه بزرگ که تعدادشان از شمارش خارج است، چه کسانی می‌باشند؟ گرچه برخی می‌گویند که این گروه بزرگ همان شهیدانی هستند که وصف آنها در ۹:۶ رفت، اما شاید همان گروه ۱۴۴۰۰۰ نفری باشند که کمی پیشتر از آنها نام برده شد (۷-۴-۸). خدا ۱۴۴۰۰۰ نفر را قبل از وقوع جفای بزرگ مهر کرد؛ همان طور که خدا قول داده بود، این جمعیت عظیم از آسیب در امان ماندند. قبل از این، آنها خود را آماده می‌کردند و حالا پیروزند. این جمعیت در آسمان متشکل از کسانی است که طی قرن‌ها به خدا وفادار ماندند.

۷-۳ این مهر خدا که بر پیشانی خادمین خدا زده می‌شود، درست در نقطه مقابل علامت جانوری است که در ۱۳:۱۶ شرح آن داده می‌شود. این دو علامت مردم را در دو گروه کاملاً متمایز قرار می‌دهد؛ یک گروه آنانی هستند که متعلق به خدا می‌باشند و گروه دیگر آنانی هستند که متعلق به شیطانند. این موضوعی است که در سرتاسر کتاب مکاشفه وجود دارد، یعنی تلاش شیطان در تقلید از کارهای بزرگ خدا.

۷-۴-۸ عدد ۱۴۴۰۰۰ همان ۱۲×۱۲×۱۰۰۰ که مظهر کاملیت می‌باشد، یعنی همه پیروان خدا صحیح و سالم نزد خدا خواهند رسید، و خدا حتی از یکی هم غافل نخواهد شد و یک نفر را هم فراموش نخواهد کرد. خدا این ایمانداران را یا بالا کشیدن ایشان از زمین به سوی آسمان (این عمل ربوده شدن نامیده می‌شود) مهر می‌کند یا با دادن قدرت فوق‌العاده به آنها در تحمل جفای بزرگ. اگر لازم باشد که جفا را تحمل کنند، مهر الزاماً به معنای تضمین حفاظت آنها از آسیب جسمانی نیست، زیرا بسیاری در این جفا خواهند مرد (۱۱:۶ را نگاه کنید)؛ آن به این معناست که خدا ایشان را از آسیب روحانی حفظ خواهد کرد. هر اتفاقی هم که بیفتد، آنها پاداش خود را در آسمان دریافت خواهند کرد. آنچه برای آنها مقدر شده، محفوظ است. این ایمانداران حتی در جفای شدید هم خدا را ترک نخواهند کرد. این بدان معنا نیست که ۱۴۴۰۰۰ نفر باید قبل از شروع جفا، مهر شوند، بلکه وقتی جفا شروع شد، می‌توانیم یقین داشته باشیم که ایمانداران وفادار به مسیح از قبل مهر شده‌اند (خدا بر آنها علامت گذاشته است) و تا به آخر نسبت به او وفادار خواهند ماند.

نخل دیده می‌شد. ^{۱۰} آنان همگی با صدای بلند می‌گفتند: «نجات ما از جانب خدای ما که بر تخت نشسته، و از جانب بَرّه است.»

^{۱۱} در این هنگام، تمام فرشتگان گرداگرد تخت و رهبران و چهار موجود زنده ایستادند. سپس، آنان در مقابل تخت سجده کرده، خدا را پرستش نمودند، ^{۱۲} و گفتند: «آمین! حمد و جلال و حکمت، سپاس و حرمت، قدرت و قوت از آن خدای ما باد، تا به ابد! آمین!»

^{۱۳} آنگاه یکی از آن بیست و چهار رهبر به من رو کرد و پرسید: «آیا می‌دانی این سفیدپوشان چه کسانی هستند و از کجا آمده‌اند؟» ^{۱۴} جواب دادم: «ای سرور، شما می‌دانید!» به من گفت: «اینها همان کسانی هستند که از عذاب سخت بیرون آمده‌اند. ایشان لباس‌های خود را با خون «بَرّه» شسته و سفید کرده‌اند. ^{۱۵} به همین جهت، اکنون در حضور تخت خدا هستند و او را شبانه روز در عبادتگاه او خدمت می‌کنند. او که بر تخت نشسته است، ایشان را در حضور خود پناه می‌دهد. ^{۱۶} آنان از این پس، از گرسنگی و تشنگی و گرمای سوزان نیمروز در امان خواهند بود، ^{۱۷} زیرا «بَرّه» که پیش تخت ایستاده است، ایشان را خوراک داده، شبان آنان خواهد بود و ایشان را به چشمه‌های آب حیات هدایت خواهد کرد؛ و خدا هر اشکی را از چشمان ایشان پاک خواهد نمود.»

۱۰:۷
مکا: ۱۳:۵؛ ۱۰:۱۲؛ ۱:۱۹؛ ۳:۲۲

۱۱:۷
مکا: ۱۰:۴؛ ۱۰:۶
۱۲:۷
مکا: ۱۴:۱۲؛ ۵

۱۳:۷
مکا: ۹:۷
۱۴:۷
مکا: ۱۱:۶؛ ۱۴:۲۲

۱۵:۷
مکا: ۹:۴؛ ۱۹:۱۱؛ ۳:۲۲

۱۶:۷
اش: ۱۰:۴۹
۱۷:۷
مز: ۵-۱:۲۳
اش: ۸:۲۵؛ ۱۰:۳۵
یو: ۱۴:۴؛ ۱۱:۱۰
اعما: ۲۸:۲۰
۱ پطر: ۲:۵
مکا: ۱:۲۲؛ ۶:۴؛ ۲۱

طی اعصار مختلف اشاره دارد؛ پاره‌ای دیگر معتقدند که عذاب سخت، در زمان مشخصی در آینده خواهد بود. در هر دو حال، این ایمانداران با وفادار ماندن به خدا، رنج و عذابی را که باید متحمل شوند، با پیروزی پشت سر می‌گذارند، و چون به خدا وفادار مانده‌اند، خدا زندگی جاودانی در کنار خودش را به آنها خواهد داد (۱۷:۷).
۱۶:۷ و ۱۷: خدا احتیاجات فرزندان را در خانه جاودانی ایشان رفع خواهد کرد، در جایی که نه گرسنگی، نه تشنگی، و نه دردی خواهد بود و خدا در آنجا هر اشکی را پاک خواهد کرد. هر گاه که رنج و عذاب می‌کشید یا از غم و اندوه رنجور می‌شوید، با این حقیقت خود را تسلی دهید.

۱۷:۷: در آیات ۱-۸ می‌بینیم که به ایمانداران مُهری زده می‌شود تا از آنها در عذاب سخت و رنج و مصیبت محافظت کند؛ در آیات ۹-۱۷ بالاخره ایمانداران را با خدا در آسمان می‌بینیم. همه کسانی که طی قرن‌ها وفادار بوده‌اند، در مقابل تخت خدا می‌سرایند. عذابها و غم‌های آنها تمام شده است؛ دیگر اشکی برای گناه ریخته نمی‌شود، چون همه گناهان آمرزیده شده است؛ دیگر اشکی برای مرگ ریخته نمی‌شود، چون به ایمانداران تضمین داده شده است که دیگر نخواهند مرد.

۱۰:۷: انسان برای بر داشتن بار گناه از دوش خود به راههای گوناگونی متوسل می‌شود، مثلاً اعمال نیک، طریق عقل، و حتی دور کردن احساس تقصیر از خود. اما آن گروه بزرگ در آسمان خدا را می‌پرستند و می‌گویند: «نجات ما از جانب خدای ما که بر تخت نشسته، و از جانب بره است.» نجات از مجازات گناه تنها از طریق عیسی مسیح میسر است. آیا بار گناه را به‌وسیله یگانه طریق ممکن، از دوش خود بر داشته‌اید؟

۱۱:۷: اطلاعات بیشتر درباره رهبران در توضیحات مربوط به ۴:۴ یافت می‌شود. در ۶:۴ نیز توضیح بیشتری درباره چهار موجود زنده داده شده است.

۱۴:۷: تصور اینکه چطور خون می‌تواند هر لباس را سفید کند، مشکل است؛ اما خون عیسی مسیح بزرگترین تصفیه‌کننده دنیاست چون لکه گناه را پاک می‌سازد. سفیدی مظهر کاملیت یا تقدس عاری از گناه است که فقط به‌وسیله قربانی و خون ریخته‌شده بره بی‌گناه خدا، به انسان داده می‌شود. این تصویری است از نحوه نجات ما به‌وسیله ایمان (به اشعیا ۱:۱۸ و رومیان ۳:۲۱-۲۶ نگاه کنید).

۱۴:۷: عذاب سخت به شکلهای مختلفی تعبیر می‌شود. برخی معتقدند که عذاب سخت به رنج و عذاب ایمانداران

مهر هفتم

۱:۸
مکا ۹:۱۵، ۱۶-۱۷

هنگامی که «بره» مهر هفتم را گشود، در آسمان نزدیک به نیم ساعت سکوت مطلق برقرار شد.^۲ سپس دیدم که هفت فرشته در حضور خدا ایستاده‌اند. به ایشان هفت شیپور داده شد.

۳:۸
افس ۲:۵
عبر ۴:۹
مکا ۸:۵، ۹:۶

۳ پس از آن، فرشته دیگری آمد و در کنار قربانگاه ایستاد. در دست او آتشدانی برای سوزاندن بخور بود. پس به او مقدار زیادی بخور دادند تا با دعاهای مؤمنین پیامیزد و بر روی قربانگاه زرین که پیش تخت خدا قرار دارد، تقدیم کند.
۴ آنگاه بوی معطر بخور، آمیخته به دعاهای مؤمنین، از دست فرشته به پیشگاه خدا بالا رفت.

۵:۸
لاو ۱۲:۱۶
۱ پاد ۱۱:۱۹
حز ۲:۱۰
لو ۴۹:۱۲
مکا ۱۸:۱۶

۵ سپس آن فرشته، آتشدان را از آتش قربانگاه پر کرد و بسوی زمین انداخت. ناگاه، رعد و برق و زلزله ایجاد شد.

۳- به صدا درآمدن هفت شیپور

شیپورها

۷:۸
یول ۳۰:۲
زکر ۹:۱۳
متی ۲۷-۲۵:۷

۶ آنگاه، هفت فرشته‌ای که هفت شیپور داشتند، آماده شدند تا شیپورها را به صدا درآورند.

۸:۸
خرو ۱۷:۷
زکر ۹:۱۳
مکا ۲:۱۶

۷ فرشته اول شیپور را به صدا درآورد. ناگهان، بر روی زمین تگرگ و آتش و خون بارید، بطوری که یک سوم زمین آتش گرفت و یک سوم درختان با تمام سبزه‌ها سوخت.

۹:۸
مکا ۱۲-۷:۸، ۹:۱۵

۸ فرشته دوم شیپور را نواخت. ناگاه چیزی مثل کوهی بزرگ و آتشین به دریا افتاد، بطوریکه یک سوم تمام کشتی‌ها غرق شدند و یک سوم دریا مانند خون، سرخ شد، و یک سوم تمام ماهیها مردند.

۱۰:۸
اش ۱۲:۱۴
مکا ۱۳:۶، ۱۹:۹، ۱۲:۴

۱۰ وقتی فرشته سوم شیپور را به صدا درآورد، ستاره‌های شعله‌ور از آسمان بر روی یک سوم رودخانه‌ها و چشمه‌ها افتاد. ۱۱ نام آن ستاره «تلخ» بود؛ و هنگامی که

می‌گردید که مظهر رسیدن دعاهای ایمانداران به خدا بود (به خروج ۷:۳۰-۹ نگاه کنید).

۶:۸ به صدا درآمدن شیپورها سه هدف دارد: (۱) دادن هشدار مبنی بر اینکه مجازات قطعی است؛ (۲) فرا خواندن نیروهای خدا و شیطان به نبرد؛ و (۳) اعلام بازگشت پادشاه که همان مسیح موعود باشد. این هشدارها ما را ترغیب می‌کند تا از محکم بودن ایمان خود بر مسیح یقین حاصل کنیم.

۷:۸-۱۲ از آنجایی که مجازات‌هایی که بعد از نواختن شیپورها نازل می‌شود، فقط یک سوم کره زمین را در بر می‌گیرد، معلوم می‌شود که اینها فقط بخشی از تمام

۲۱:۸ وقتی مهر هفتم باز می‌شود، هفت شیپور مجازات نمایان می‌گردند. به همین ترتیب در ۱۵:۱۱ و ۱۶:۱-۲۱ هفت شیپور خبر از هفت جام مجازات خواهند داد. مجازات‌هایی که بعد از نواختن شیپورها اهالی زمین را فرو می‌گیرد، مانند مجازات‌هایی که بعد از گشوده شدن مهرها نازل خواهند شد، محدود می‌باشند. مجازات نهایی و کامل خدا هنوز فرا نرسیده است.

۳:۸ در معبد اورشليم برای مراسم عبادتی از آتشدانی پر از زغالهای داغ استفاده می‌شد. روی آتشدان بخور می‌ریختند، و دودی با بوی مطبوع به طرف بالا متصاعد

وارد یک سوم تمام آبهای زمین شد، آبها تلخ گردید و بسیاری بعلت تلخی آن جان سپردند.

^{۱۲}سپس فرشته چهارم شیپور را نواخت. همان لحظه ضربه‌ای به یک سوم خورشید و ماه و ستارگان وارد آمد، بطوریکه یک سوم آنها تاریک شد. به این ترتیب، یک سوم روز و یک سوم شب در تاریکی فرو رفت. ^{۱۳}همچنانکه غرق تماشا بودم، عقابی دیدم که در وسط آسمان پرواز می‌کند و به آواز بلند می‌گوید: «وای، وای، وای بحال اهالی زمین، زیرا اکنون آن سه فرشته دیگر نیز شیپور خود را به صدا درخواهند آورد.»

۹ هنگامی که فرشته پنجم شیپورش را به صدا درآورد، دیدم که «ستاره‌ای» از آسمان بر زمین افتاد. به این ستاره، کلید چاهی را دادند که انتها نداشت. ^۲وقتی با آن کلید، چاه را باز کرد، دودی مانند دود کوره‌های بزرگ برخاست، بطوریکه آفتاب و هوا از دود چاه تیره و تاریک شد. ^۳سپس از میان دود، ملخهایی بیرون آمده، روی زمین را پوشاندند؛ و به آنها قوت داده شد

۱۲:۸
خرو ۲۱:۱۰
زکر ۸:۱۳
مکا ۸:۱۶
۱۳:۸
مکا ۱۰:۳ : ۱۲:۹

۱:۹
اش ۱۲:۱۴
لو ۳۱:۸ : ۱۸:۱۰
مکا ۱:۳ : ۱۰:۸ : ۱۰:۱۷ : ۸:۱۷
۱:۲۰
۲:۹
یول ۳۰:۲
۳:۹
خرو ۱۰:۵ : ۱۲:۵ : ۱۵
مکا ۱۰:۷ : ۵:۹

۱:۹ معلوم نیست این «ستاره» که از آسمان بر زمین می‌افتد، فرشته‌ای سقوط کرده است، یا اینکه مسیح، یا فرشته‌ای خوب می‌باشد. به احتمال زیاد ستاره، شیطان یا یک فرشته است، چون کلید چاه بی‌انتهای آنها را مسیح در دست دارد (۱۸:۱۷ و ۱۸)، و موقتاً به کس دیگری که از آسمان افتاد، داده شده است. این موجود هر کسی که باشد، هنوز تحت کنترل و اختیار خدا قرار دارد. چاه بی‌انتهای آنها به مکان ارواح ناپاک و شیطان، سردهسته ارواح ناپاک (۱۱:۹) اشاره دارد. همچنین به لوقا ۳۱:۸ مراجعه کنید که در آنجا اشاره دیگری به چاه بی‌انتهای آنها شده است.

۳:۹ یوئیل نبی «روز خداوند» یعنی داوری آینده خدا را به صورت بلای ملخ تشریح کرد (یوئیل ۱:۲-۱:۱۰). در عهدعتیق، ملخ نماد نابودی بود، چون گیاهان را نابود می‌کرد. اما، اینجا ملخها مظهر حمله ارواح شریرند که دستور دارند کسانی را که به خدا ایمان نمی‌آورند، عذاب دهند. محدودیت‌هایی که بر ارواح شریر قرار دارد، نشان می‌دهد که آنها تحت قدرت و اختیار خدا هستند.

۳:۹ بعضی از مفسرین معتقدند که این ملخها ارواح شریرند، یعنی ارواح ناپاکی که تحت فرمانروایی شیطان، مردم را وسوسه می‌کنند تا مرتکب گناه شوند. آنها را شیطان خلق نکرده، چون خالق همه چیز خدا است؛ آنها فرشته‌های سقوط کرده‌ای می‌باشند که به‌هنگام طغیان و سرکشی شیطان به او پیوستند. کار اصلی ارواح ناپاک بر روی زمین، گسستن رابطه مردم با خدا، جلوگیری از ایجاد

مجازات‌های الهی هستند. غضب کامل او هنوز فرو نریخته است.

۱۳:۸ حقوق از تمثیل عقاب برای نشان دادن چابکی و نابودی استفاده کرده است (حقوق ۸:۱ را نگاه کنید). در اینجا تصویری می‌بینیم از پرنده‌ای قوی و قدرتمند که بر فراز تمامی زمین پرواز می‌کند و از وحشتی که بزودی زمین را فرا خواهد گرفت، خبر می‌دهد. وقایع وحشتناک آیات ۷-۱۲ هم گریبانگیر ایمانداران می‌شود و هم بی‌ایمانان، اما «اهالی زمین» بی‌ایمانانی هستند که در اثر مجازات‌هایی که با به صدا درآمدن سه شیپور دیگر گریبانگیر آنها می‌شود، صدمه‌ای روحانی خواهند دید. خدا به ایمانداران تضمین کرده است که آنها را از صدمه روحانی حفظ کند (۳:۷ و ۳:۲).

۱۳:۸ در ۶:۱۰ شهیدان با صدای بلند به خدا می‌گویند: «تا به کی بر ساکنان زمین داوری نمی‌کنی و انتقام خون ما را از آنان نمی‌گیری؟» وقتی شرارت دنیا را می‌بینیم، شاید بر خدا فریاد بر آوریم و بگوییم: «تا به کی؟» در فصل‌های بعدی، خدا سرانجام انتقام می‌گیرد. شاید ما غمگین و بی‌صبر باشیم، اما خدا نقشه و برنامه زمانی خودش را دارد و ما باید فرا بگیریم که اطمینان کنیم به اینکه صلاح کار را او می‌داند. مطمئن باشید که داوری خدا نزدیک است. خدا را شکر کنید که به شما وقت می‌دهد تا از گناه دست بردارید و به دیگران نیز کمک کنید تا آنها هم از گناه روی بگردانند.

تا مانند عقربها نیش بزنند.^۴ اما به آنها گفته شد که با علف و گیاه و درختان کاری نداشته باشند، بلکه فقط به کسانی آسیب برسانند که مهر خدا را بر پیشانی خود ندارند.^۵ به آنها اجازه داده شد که مردم را برای مدت پنج ماه آزار و شکنجه دهند تا ایشان مانند کسی که عقرب گزیده باشد، درد بکشند؛ اما به ملخها اجازه کشتن مردم داده نشد.^۶ در آن زمان، مردم آرزوی مرگ خواهند کرد، اما مرگ از ایشان خواهد گریخت.

^۷ ملخها شبیه اسبانی بودند که برای جنگ آراسته شده‌اند. بر روی سرشان چیزی شبیه تاجهای زرین قرار داشت و صورتشان همچون صورت انسان بود.^۸ آنها مویی بلند مانند موی زنان، و دندانهایی مانند دندانهای شیران داشتند.^۹ زره‌هایی که پوشیده بودند، مانند زره آهنین جنگ بود. صدای بالهایشان نیز مثل صدای هجوم لشکری بود که با ارابه‌های جنگی به میدان رزم حمله می‌برد.^{۱۰} آنها دمه‌ای نیشداری مانند دم عقرب داشتند که با آنها می‌توانستند مردم را تا پنج ماه آزار دهند.^{۱۱} پادشاه آنها، همان فرشته چاه بی‌انتهاست، که به زبان عبری او را «آبدون» و به یونانی «اپولیون» می‌نامند، و معنی آن، «نابود کننده» می‌باشد.^{۱۲} یک وای یعنی یک بلا گذشت. اما هنوز دو بلا دیگر در راه است.

^{۱۳} وقتی فرشته ششم شیپور را نواخت، از چهار گوشه قربانگاه زرین که در حضور خدا قرار داشت، صدایی شنیدم،^{۱۴} که به فرشته ششم گفت: «آن چهار فرشته شیطان را که در رود بزرگ فرات بسته شده‌اند، آزاد ساز!»^{۱۵} آنگاه آن چهار فرشته که برای چنین روز و ساعتی آماده شده بودند، آزاد شدند تا یک سوم مردم را بکشند.^{۱۶} شنیدم که آنها دویست میلیون جنگجوی سواره در اختیار داشتند.

^{۱۷} و^{۱۸} اسبان و سواران ایشان را در رؤیا دیدم. سواران آنان، زره جنگی به تن

ساخت؛ در طول این مدت نیز فقط کارهایی را خواهند کرد که خدا به آنها اجازه می‌دهد.

۱۵:۹ اینجا یک سوم مردم کشته می‌شوند. در ۷:۶ و ۸ یک چهارم مردم کشته می‌شوند. بنابراین بیش از نیمی از مردم دنیا به وسیله مجازات بزرگ خدا کشته خواهند شد. اگر خدا

حدی برای نابودی نمی‌گذاشت، عده بیشتری کشته می‌شدند.

۱۶:۹ در زمان یوحنا، وجود این تعداد جنگجو در یک سپاه محال بود، اما امروز کشورها و متحدینی وجود دارند که به سادگی می‌توانند این همه سرباز را در یک جا گرد آورند. این سپاه عظیم تحت رهبری چهار فرشته شیطان، برای از بین بردن یک سوم جمعیت دنیا به زمین فرستاده خواهند شد. اما در آن زمان نیز هنوز مجازات خدا به‌طور کامل انجام نخواهد شد.

رابطه با خدا، یا خراب کردن رابطه آنها با خداست. ضمن اینکه شناخت فعالیت‌های شریر مهم است تا بتوانیم از آنها دور بمانیم، اما باید از هرگونه کنجکاوای درگیر شدن در امور نیروهای شریر یا سحر و جادو اجتناب کنیم.

۱۳:۹ در چهار گوشه قربانگاه چهار برآمدگی وجود داشت که «چهار شاخ قربانگاه» نامیده می‌شد (به خروج ۲:۷۲ نگاه کنید).

۱۴:۹ این چهار فرشته شیطان که هویتشان مشخص نیست، بی‌اندازه شرور و مخرب خواهند بود. اما توجه کنید که آنها قدرت این را ندارند که خود را آزاد کنند و کارهای شریرانه‌شان را روی زمین انجام دهند. خدا جلّو آنها را می‌گیرد و برای مدت معینی آنها را آزاد خواهد

۴:۹
خرو ۲۳:۱۲
مکا ۳:۶؛ ۲:۷

۶:۹
ایو ۲۱:۳
مکا ۱۶:۶

۷:۹
یول ۴:۲

۸:۹
یول ۶:۱

۹:۹
یول ۵:۲

۱۱:۹
ایو ۶:۲۶

۱۱:۱۵
لو ۳۱:۸

یو ۳۱:۱۲؛ ۳۰:۱۴

مکا ۱:۹

۱۲:۹
مکا ۱۳:۸؛ ۱۴:۱۱

۱۳:۹
خرو ۲:۳۰-۱۰

عبر ۲۴:۹؛ ۲۱:۱۰

مکا ۳:۸

۱۴:۹
پیدا ۱۴:۲؛ ۱۸:۱۵

مکا ۱:۷؛ ۱۲:۱۶

۱۵:۹
مکا ۱۸:۹؛ ۷:۲۰

۱۶:۹
دان ۱۰:۷؛ ۴:۱۱

مکا ۱۱:۵؛ ۴:۷

۱۷:۹
دان ۲:۸؛ ۲۱:۹

داشتند که بعضی به رنگ سرخ آتشین، بعضی آبی آسمانی و بقیه به رنگ زرد بود. سر اسبان ایشان، بیشتر به سر شیران شباهت داشت و از دهانشان دود و آتش و گوگرد بیرون می آمد که یک سوم مردم را از بین برد.^{۱۹} قدرت مرگبار آنها، نه تنها در دهانشان بلکه در دمشان نیز بود، زیرا دمشان شبیه سر مارهایی بود که نیش می زنند و زخمهایی کشنده ایجاد می کنند.

^{۲۰} کسانی که از این بلایا جان سالم بدر بردند، باز حاضر نشدند خدا را بپرستند. ایشان حاضر نبودند از پرستش شیطان و بتهای طلا و نقره و مس و سنگ و چوب دست بکشند، بتهایی که نه می بینند، نه می شنوند و نه حرکت می کنند.^{۲۱} اینان نمی خواستند از آدم کشی، جادوگری، زنا و دزدی دست بکشند و بسوی خدا باز گردند.

طومار کوچک در دست فرشته

سپس فرشته نیرومند دیگری را دیدم که از آسمان پایین می آمد. گرداگرد او را ابر فرا گرفته بود و بر فراز سرش رنگین کمانی قرار داشت. صورتش نیز همچون خورشید می درخشید و پایهایش مانند ستونهای آتش بود. آدر دست او طومار کوچک بازی قرار داشت. او پای راستش را بر دریا و پای چپش را بر زمین گذاشت،^۳ و صدایی بلند چون غرش شیر برآورد. در جواب او هفت رعد سخن گفتند.

۲۰:۹
تث ۲۸:۴
مز ۴:۱۱۵-۷
دان ۲۳:۵
میکا ۱۳:۵
اعما ۴۱:۷
اقرن ۲۰:۱۰
مکا ۲۱:۲
۲۱:۹
مکا ۲:۷

۱:۱۰
متی ۲:۱۷
مکا ۱۵:۱، ۱۶:۴، ۳:۴، ۲:۵
۱:۱۸

۳:۱۰
مز ۹:۲۹-۹
مکا ۵:۴

مانند مجازاتهایی که بعد از باز شدن مهرها و به صد آمدن شیپورها انجام می شد، فقط قسمتی از زمین را در بر نخواهد گرفت. شیپور هفتم (۱۵:۱۱) خبر از هفت جام مجازات خواهد آورد که با انجام آن مجازاتها دنیای کنونی به پایان خواهد رسید. وقتی داوری جهانی خدا فرا برسد، حقانیت خدا پیروز خواهد شد.

۲:۱۰ در مکاشفه دو طومار می بینیم. اولی حاوی مکاشفه مجازاتهای خدا علیه شیطان و نیروهای او است (۱:۵). به محتویات طومار دوم اشاره ای نشده است، اما این نیز ممکن است حاوی مکاشفه مجازات باشد. حزقیال نبی نیز رؤیایی دید که در آن به او گفته شد که طوماری را که حاوی مجازاتهای خدا علیه قوم اسرائیل است، ببلعد (حزقیال ۱:۳). درست مانند طوماری که به یوحنا گفته شد آن را بخورد (۱۰:۹ و ۱۰:۱۰)، آن طومار در دهان حزقیال شیرین بود، اما محتویات آن نابودی و تباهی را به همراه داشت. کلام خدا برای ایمانداران شیرین است، اما برای بی ایمانانی که به وسیله آن داوری می شوند، تلخ است.

۲۱ و ۲۰:۹ این عده بقدری سخت دل بودند که حتی این بلاها نیز آنان را به سوی خدا هدایت نخواهد کرد. مردم معمولاً به طور ناگهانی در زنا و شرارت نمی افتند؛ آنها یک بار طعم گناه را اندکی می کشند و متوجه نمی شوند که در چه مسیری قرار گرفته اند؛ بعد از آن، روز به روز بیشتر در اعمال شریرانه شان فرو می روند؛ آنگاه بیرون آمدن از آن دیگر غیرممکن می شود. هر که اجازه بدهد گناه در زندگی اش ریشه بدواند، متوجه خواهد شد که در چه مخصوصه ای گرفتار شده است. وسوسه ای که امروز در سر پرورده می شود، فردا به گناه تبدیل می گردد، بعد روز دیگر یک عادت می شود، بعد هم به مرگ و جدایی ابدی از خدا می انجامد (به یعقوب ۱۵:۱ نگاه کنید). اگر فکر می کنید که هرگز ممکن نیست وارد چنین راهی شوید، اولین قدم را در جهت سخت کردن قلب خود برداشته اید.

۶-۱:۱۰ کار این فرشته نیرومند مشخص است: اعلان آخرین مجازات بر زمین. قرار داشتن پای راستش در دریا و پای چپش بر زمین (۲:۱۰) نشان می دهد که چیزی که از دهان او صادر می شود، مربوط به تمامی خلقت است، و

۴:۱۰ آمدن می‌شدم تا گفته رعدها را بنویسم که ناگاه صدایی از آسمان به من گفت: «دست نگه دار! سخن رعدها نباید آشکار شود. آنها را ننویس!»

۵: آنگاه فرشته‌ای که بر دریا و خشکی ایستاده بود، دست راست خود را بسوی آسمان بلند کرد، و به کسی که تا به ابد زنده است و آسمان و زمین و دریا را با تمام موجودات آنها آفرید، قسم خورد که دیگر تأخیری پیش نخواهد آمد، بلکه وقتی فرشته هفتم شیپور را بنوازد، نقشه خدا عملی خواهد شد، همانگونه که خدا به انبیای خود وعده داده بود.

۸: بار دیگر صدایی از آسمان به من گفت: «برو و طومار باز را از آن فرشته که بر دریا و خشکی ایستاده است، بگیر!»

۹: پس به او نزدیک شدم و از او خواستم طومار را به من بدهد. گفت: «بگیر و بخور! وقتی آن را در دهانت گذاشتی، مانند عسل شیرین خواهد بود، اما وقتی خوردی معدهات تلخ خواهد شد.» پس طومار را گرفتم و خوردم. درست همانگونه که گفته بود، در دهانم شیرین بود، اما وقتی خوردم، معدهام تلخ شد.

۱۱: آنگاه به من گفت: «تو باید باز هم درباره قومها، نژادها، زبانها و پادشاهان بسیار، پیشگویی نمایی.»

دو نبی

۱۱: به من یک چوب اندازه‌گیری دادند و گفتند: «برو و قسمت داخلی عبادتگاه و همچنین قربانگاهی را که در آنست اندازه بگیر، و بعد کسانی را که در آن عبادتگاه پرستش می‌کنند، بشمار. اما محوطه بیرونی را اندازه نگیر زیرا به سایر قومها واگذار شده است؛ ایشان به

۴:۱۰ دان ۲۶:۸ ؛ ۴:۱۲ ؛ مکا ۱۰:۱ ؛ ۱۰:۲۲

۶:۱۰ مکا ۱۱:۹،۴ ؛ ۱۷:۱۶ ؛ ۶:۲۱

۷:۱۰ عا ۷:۳ ؛ مکا ۱۵:۱۱

۸:۱۰ مکا ۲:۱۰

۹:۱۰ ار ۱۶:۱۵ ؛ حز ۱:۳ ؛ ۳-۱:۳

۱۱:۱۰ مکا ۹:۵

۱:۱۱ زک ۱:۲ ؛ مکا ۱۵:۲۱ ؛ ۲:۱۱

حز ۱۷:۴۰-۲۰ ؛ لو ۲۴:۲۱ ؛ مکا ۶:۱۲ ؛ ۵:۱۳

۴:۱۰ در سرتاسر تاریخ مردم خواسته‌اند بدانند در آینده چه اتفاقی خواهد افتاد، و خدا بعضی از امور مربوط به آینده را در این کتاب آشکار می‌سازد. اما خدا یوحنا را از آشکار کردن قسمتهایی از این رؤیا بازداشت. فرشته به دانیال نبی نیز گفت که بعضی از اموری که دید نباید فعلاً برای کسی آشکار شود (دانیال ۹:۱۲). عیسی نیز به شاگردانش فرمود که هیچ کس جز خدا از زمان پایان جهان خبر ندارد (متی ۱۳:۳۲ و ۳۳). خدا همه چیزهایی را که ما در زمان حال برای زندگی خداپسندانه نیاز داریم، مکشوف کرده است. ما نباید به این دلیل که می‌خواهیم خود را برای پایان جهان آماده سازیم، به خیال‌پردازی و خیال‌بافی در مورد روز آخر پردازیم.

۲:۱۱ از روح کسانی که درون عبادتگاه (قسمت داخلی) پرستش می‌کنند محافظت خواهد شد، اما کسانی که بیرونند (محوطه بیرونی) با رنج و عذاب سختی روبرو خواهند شد. به این طریق به یوحنا می‌گویند که از ایمانداران واقعی در آزار و اذیت‌ها محافظت خواهد شد، اما کسانی که از ایمان آوردن امتناع می‌ورزند، نابود خواهند شد.

۷:۱۰ وقتی نقشه خدا برای تاریخ بشر کاملاً آشکار بشود، همه نبوت‌ها تحقق پیدا خواهد کرد. آنوقت است که پایان جهان فرا خواهد رسید (۱۵:۱۱ را نگاه کنید).

مدت چهل و دو ماه «شهر مقدس» را پایمال خواهند کرد.^۳ اما من دو شاهد خود را خواهم فرستاد و به آنان قدرت خواهم داد تا پلاس پوشیده، برای مدت هزار و دویست و شصت روز پیغام مرا به گوش مردم برسانند.^۴ این دو شاهد همان دو درخت زیتون و دو چراغدان هستند که در حضور خدای تمام زمین می‌ایستند.^۵ هر که بخواهد به ایشان اذیت و آزاری برساند، با آتشی که از دهانشان بیرون می‌آید، نابود خواهد شد.^۶ ایشان، در این سه سال و نیم که پیغام خدا را به مردم اعلام می‌کنند، قدرت خواهند داشت هر گاه که بخواهند، مانع بارش باران گردند، چشمه‌های آب را به خون تبدیل کنند و جهان را به بلایای گوناگون دچار سازند.

وقتی آن دو نفر دوره سه سال و نیمه شهادت خود را به پایان برسانند، آن جانور عجیب که از چاه بی‌انتها بیرون می‌آید، به ایشان اعلان جنگ خواهد داد و ایشان را شکست داده، خواهد کشت.^۸ اجساد آنان نیز سه روز و نیم در خیابانهای «شهر بزرگ» به نمایش گذاشته خواهد شد. این شهر از نظر ظلم و فساد شبیه سدوم و مصر است و جایی است که خداوند ایشان نیز بر روی صلیب کشته شد. در این مدت، به کسی اجازه داده نمی‌شود جنازه ایشان را دفن کند، و مردم از قومهای مختلف آنها را تماشا خواهند کرد.^{۱۰} در سراسر دنیا، همه برای مرگ این دو سخنگوی خدا که اینقدر مردم را به تنگ آورده بودند، به جشن و پایکوبی خواهند پرداخت و برای یکدیگر هدیه خواهند فرستاد.

۳:۱۱
مکا ۱۳:۲؛ ۶:۱۲

۴:۱۱
زکر ۱۴:۱۱، ۳:۴
۵:۱۱
پاد ۱۲-۱۰:۱
۶:۱۱
خرو ۱۹:۷

۷:۱۱
مکا ۱۳:۷

۸:۱۱
مکا ۸:۱۴؛ ۹:۱۶
۲۴:۱۸؛ ۱۸:۵، ۱۷

۹:۱۱
مز ۲:۷۹

۱۰:۱۱
نخ ۱۰:۸
متی ۲۲:۱۰

باشد چه حقیقی، اشاره بر این دارد که حکومت شیطان بعد از زمان مشخصی پایان خواهد یافت.

۴:۱۱ این دو نبی (شاهد) شباهت زیادی به موسی با قدرت ایلیا، دو تن از انبیای نیرومند خدا دارند. موسی با قدرت خدا بلایا را بر ملت مصر فرود آورد (به خروج ۸-۱۱ مراجعه کنید). ایلیا دعا کرد تا باران قطع شود (۱ پادشاهان فصل ۱۷). این هر دو مرد در تبدیل هیأت مسیح همراه او ظاهر شدند (به متی ۱۷:۱-۷ مراجعه کنید).
۷:۱۱ این جانور عجیب می‌تواند به شیطان یا نماینده‌ای از طرف شیطان اشاره داشته باشد.

۹:۱۱ اورشلیم که روزی شهر مقدس و پایتخت اسرائیل بود، حالا قلمرو دشمن است. این شهر با سدوم و مصر مقایسه شده است که هر دو به‌خاطر فسادشان معروف بودند.

۱۰:۱۱ همه مردم دنیا برای مرگ این دو نبی جشن می‌گیرند چون آنان با گفتن سخنانی که در نظر مردم ناخوشایند بود، ایشان را آشفته کرده بودند؛ موسی و ایلیا با مردم در باره گناه، نیاز آنان به توبه، و مجازات آینده

۳:۱۱ در کتاب مکاشفه، اعداد احتمالاً بیشتر معنای نمادین دارند تا معنای حقیقی. ۴۲ ماه یا ۱۲۶۰ روز برابر است با ۳/۵ سال. عدد ۳/۵ که نصف عدد کامل ۷ است، می‌تواند به نقص، عیب، یا حتی شیطان اشاره داشته باشد. به وقایعی که برای این مدت زمانی پیشگویی شده است، توجه کنید: اغتشاش (دانیال ۷:۱۲)، شهر مقدس پایمال می‌شود (۲:۱۱)، زن به بیابان فرار می‌کند (۶:۱۲)، و جانور شیطانی امور دنیا را به دست می‌گیرد (۵:۱۳). برخی از مفسرین ۳ سال و نیم را به مدت زمان قحطی در زمان ایلیا مربوط می‌کنند (لوقا ۴:۲۵؛ یعقوب ۵:۱۷). از آنجایی که ملاکی پیشگویی کرده که ایلیا قبل از داوری آخر باز خواهد گشت (ملاکی ۴:۱۵)، و از آنجایی که وقایع کتاب دانیال و مکاشفه راه را برای بازگشت مسیح هموار می‌کنند، شاید یوحنا قحطی زمان ایلیا را به این ۳/۵ سال مربوط می‌سازد. البته این احتمال وجود دارد که ۳/۵ سال عدد حقیقی باشد. اگر اینطور باشد، وقتی زمان خدمت آن دو تمام شود، ما به‌طور قطع آنان را خواهیم شناخت! با وجود این، چه این عدد نمادین

۱۱:۱۱
حز ۱۴-۹، ۵:۳۷

۱۲:۱۱
۲ یاد ۱۱:۲
متی ۹-۱:۱۷
اعما ۹:۱
مکا ۱:۴

۱۳:۱۱
یو ۲۴:۹
مکا ۱۹:۱۲، ۱۶:۱۱، ۱۸:۱۱ و ۱۹

۱۴:۱۱
مکا ۱۳:۸، ۱۲:۹

۱۱ اما پس از سه روز و نیم، روح حیات‌بخش از جانب خدا وارد جسم آن دو خواهد شد و ایشان بر پایهای خود خواهند ایستاد. با دیدن این صحنه، همه دچار وحشتی هولناک خواهند شد،^{۱۲} و صدایی از آسمان خواهند شنید که به آن دو می‌گوید: «به اینجا بالا بیایید!» آنگاه ایشان در برابر چشمان حیرت‌زده دشمنان، با ابرها به آسمان بالا خواهند رفت.

۱۳ در همان لحظه، زلزله شدیدی رخ خواهد داد که یک دهم شهر را با خاک یکسان خواهد کرد و هفت هزار نفر کشته خواهند شد. آنگاه کسانی که زنده مانده‌اند، از ترس، خدای آسمان را پرستش خواهند کرد.

۱۴ دو بلا گذشت. بلای سوم بزودی از راه خواهد رسید.

شیپور هفتم

۱۵:۱۱
دان ۲۷، ۱۴:۷، ۴۴:۲
اعما ۲۶:۴
مکا ۳:۸، ۷:۱۰، ۱۲:۱۰، ۱۷:۱۶

۱۶:۱۱
متی ۲۸:۱۹
مکا ۱۰، ۴:۴
۱۷:۱۱
مکا ۸:۱، ۸:۱۹، ۶:۱۹

۱۸:۱۱
مز ۱:۲
دان ۱۰:۷
اعما ۴۲:۱۰
مکا ۷:۱۰، ۱۶:۱۳، ۱۶:۱۹، ۱۲:۲۰

۱۵ درست در همین هنگام که فرشته هفتم شیپور خود را به صدا درآورد، از آسمان صداهای بلندی به گوش رسید که می‌گفت: «سلطنت جهان از آن خداوند ما و مسیح او شد و او تا ابد سلطان است.»

۱۶ آنگاه بیست و چهار رهبر روحانی که در حضور خدا بر تخت‌های خود نشسته بودند، روی بر زمین نهاده، او را سجده کردند،^{۱۷} و گفتند: «ای خداوند، خدای توانا و بی‌همتا که هستی و بودی، تو را سپاس می‌گوییم که قدرت عظیم خود را به دست گرفته و سلطنت را شروع کرده‌ای.^{۱۸} قومها بر تو خشمناک بودند، اما اکنون تویی که باید بر آنان خشمناک شوی. اینک وقت آن است که مردگان را داوری نمایی و به خدمتگزاران یعنی پیامبران،

۱۶:۱۱ برای کسب اطلاعات بیشتر درباره ۲۴ رهبر، به توضیحات مربوط به ۴:۴ مراجعه کنید.

۱۸:۱۱ در کتاب مقدس، خدا به مقدسینش مطابق شایستگی‌هایشان پاداش می‌دهد. در سرتاسر عهدعتیق، اطاعت از خدا اغلب در این زندگی پاداش به همراه داشت (تثنیه ۲۸)، اما اطاعت و پاداش فوری همیشه به هم مربوط نمی‌شوند. اگر اینطور بود، افراد خوب همیشه ثروتمند می‌بودند، و رنج و مصیبت همیشه نشانه گناه می‌بود. اگر ما برای هر عمل درست فوراً پاداش می‌گرفتیم، خیلی زود فکر می‌کردیم که افراد خیلی خوبی هستیم. و طولی نمی‌کشد که اعمال نیک بسیاری را به‌خاطر انگیزه‌های صرفاً خودخواهانه انجام خواهیم داد. درست است که خدا به‌خاطر اعمالی که روی زمین انجام می‌دهیم به ما پاداش خواهد داد (۱۲:۲۰) را نگاه کنید)، اما بزرگترین پاداش، زندگی جاودانی در حضور اوست.

سخن می‌گفتند. افراد گناهکار از کسانی که آنان را متوجه گناهانشان می‌سازند و ایشان را به توبه ترغیب می‌نمایند، متنفرند. آنها از مسیح نفرت داشتند و از پیروان مسیح نیز متنفرند (۱ یوحنا ۳:۱۳). وقتی از مسیح اطاعت می‌کنید و در مقابل گناه می‌ایستید، آماده باشید که مورد نفرت مردم دنیا قرار بگیرید. اما به خاطر داشته باشید که پاداشی عظیم در آسمان انتظار شما را می‌کشد، پاداشی که اثر منفی هر مصیبتی را که در حال حاضر با آن مواجه هستید، پاک می‌سازد.

۱۵:۱۱ شیپور هفتم به صدا در می‌آید و ورود پادشاه را اعلام می‌کند. حالا دیگر راه برگشتی نیست. مجازات آتی دیگر محدود به بعضی از قسمت‌های این دنیا نمی‌شود، بلکه نابودی کامل را به دنبال دارند. خدا کنترل امور را به‌دست دارد و تمام غضبش را بر دنیای شرور که نمی‌خواهد بسوی او باز گردد، می‌ریزد (۲۰:۹). وقتی غضب خدا شروع شود، راه فراری وجود نخواهد داشت.

ایمانداران و کسانی که به نام تو احترام می‌گذارند، از کوچک و بزرگ پاداش دهی. اینک وقت آن است که همه کسانی را که دنیا را به نابودی کشانده‌اند، نابود سازی.»

^{۱۹} آنگاه خانه خدا در آسمان گشوده شد و صندوقی که عهدنامه خدا در آن بود، ظاهر گشت. سپس رعد و برق شد و آسمان غرید و تگرگ و زلزله پدید آمد.

۱۹:۱۱

مکا ۵:۴ + ۵:۱۵

۴- دیدن جنگ بزرگ زن و اژدها

۱۲ پس از آن، منظره عجیبی در آسمان دیده شد که از رویداد مهمی خبر می‌داد: زنی را دیدم که آفتاب را مانند لباس به تن کرده بود و در زیر پاهایش ماه قرار داشت و بر سرش تاجی با دوازده ستاره بود. ^{۲۰} زن، آبتن بود و از درد زایمان می‌نالید و برای زاییدن دقیقه شماری می‌کرد. ^{۲۱} ناگهان، اژدهای سرخی ظاهر شد که هفت سر، هفت تاج و ده شاخ داشت. ^{۲۲} او با دُمش یک سوم ستارگان را بدنبال خود کشید و بر زمین ریخت. اژدها در مقابل زن که در حال زاییدن بود، ایستاد تا نوزاد او را ببلعد. ^{۲۳} زن، پسری زایید. این پسر با قدرتی مستحکم بر تمام قومها حکومت خواهد کرد. پس وقتی پسر

۲:۱۲

اش ۱۷:۲۶ + ۶:۶۶-۹
میکا ۱۰:۹ + ۱۰:۴

۳:۱۲

اش ۱:۲۷

مکا ۱۳:۱۳ + ۲:۴

۱۶:۱۲، ۹:۳، ۱۷

۵:۱۲

مز ۹:۲

مکا ۲۷:۲ + ۱۵:۱۹

که از یک زن یهودی مؤمن به نام مریم متولد شد (لوقا ۱:۲۶-۳۳). پادشاه شورو، هیروودیس، فوراً در تلاش نابودی عیسی نوزاد بر آمد (متی ۲:۱۳-۲۰). شیطان (اژدهای سرخ) بود که هیروودیس را بر انگیخت تا این پادشاه نوزاد را که هیروودیس او را تهدیدی برای تخت پادشاهی‌اش می‌دانست، بکشد؛ شیطان می‌خواست منجی جهان را بکشد. نمایشی که در مکاشفه فصل ۱۲ در آسمان به اجرا در می‌آید، نشان می‌دهد که تولد بی‌سر و صدای مسیح در شهر بیت‌لحم اهمیت جهانی داشت.

۱۲:۳ و ۴ اژدهای سرخ، شیطان، هفت سر، ده شاخ، و هفت تاج دارد که بیانگر قدرت و حکومت‌های دنیاست که او بر آنها فرمانروایی می‌کند. ستارگانی را که او بر زمین ریخت، معمولاً فرشتگانی می‌دانند که با شیطان سقوط کردند و ارواح شریر او شدند. مطابق روایات عبری، یک سوم همه فرشتگان در آسمان با شیطان سقوط کردند. برای کسب اطلاعات بیشتر درباره ارواح شورو، به توضیحات مربوط به ۳:۹ و مرقس ۱:۵-۲۰ مراجعه کنید.

۱۹:۱۱ در زمان عهدعتیق، صندوق عهد، مقدس‌ترین گنجینه قوم اسرائیل بود. برای کسب اطلاعات بیشتر درباره صندوق عهد، به توضیحات مربوط به خروج ۱:۳۷ مراجعه کنید.

۱۴:۱-۲۰:۱۴ شیپور هفتم (۱۵:۱۱) خبر از مجازات‌های جام‌ها می‌دهد (۱:۱۵ - ۲۱:۱۶)، اما در فصل‌های میانی (۱۲-۱۴)، یوحنا جنگ بین خدا و شیطان را می‌بیند. او منبع همه گناهان، شرارت‌ها، جفاها، و مصیبت‌های روی زمین را می‌بیند و می‌فهمد که چرا باید نبرد بین نیروهای خدا و شیطان بزودی آغاز شود. در این فصل‌ها پرده از ماهیت شیطان بر داشته می‌شود، و او در تمام شرارتش نمایان می‌گردد.

۱-۱۲:۶ زن نمایانگر مقدسین وفادار به خدا است که مسیح موعود را انتظار می‌کشند؛ ۱۲ ستاره در دست زن نمایانگر ۱۲ قبیله اسرائیل است. خدا یهودیان را برای خودش تخصیص داد (رومیان ۹:۴ و ۵)، و این قوم مسیح موعود را به وجود آورد. پسر (۵:۱۲) عیسی است

به دنیا آمد، او را به سوی خدا و تخت او بالا بردند.^۶ اما مادرش به بیابان فرار کرد. خدا آنجا را برای او آماده کرده بود تا به مدت هزار و دویست و شصت روز از او مراقبت کنند.

^۷ سپس در آسمان جنگی روی داد. میکائیل و فرشتگان زیر فرمان او با اژدها و فرشتگان خبیث او جنگیدند.^۸ اژدها شکست خورد و همراه فرشتگانش از آسمان رانده شد.^۹ بله، این اژدهای بزرگ، یعنی آن مار قدیمی که اسمش ابلیس یا شیطان است و همان کسی است که تمام مردم دنیا را فریب می‌دهد، با تمام دار و دسته‌اش بر زمین افکنده شد.

^{۱۰} آنگاه در آسمان صدایی بلند شنیدیم که اعلام می‌کرد: «زمان نجات و قدرت و سلطنت خدا و حکومت بر حق مسیح او رسیده است! چون مدعی برادران ما که روز و شب در پیشگاه خدای ما به برادران ما تهمت می‌زد، سقوط کرد.

۶:۱۲
مکا ۳:۱۱؛ ۵:۱۳؛ ۱۸:۱۷

۷:۱۲
دان ۱۳:۱۰؛ ۱:۱۲
یهو ۹
مکا ۳:۱۲

۹:۱۲
پیدا ۱:۳
زکر ۳:۱ و ۲
متی ۱۰:۴
لو ۱۸:۱۰

۱۰:۱۲
مکا ۱۰:۷؛ ۱۵:۱۱

کدام از این نظرها که درست باشد، باید این را به یاد داشته باشیم که مسیح پیروز است و شیطان با مرگ مسیح روی صلیب شکست خورده است (۱۰:۱۲-۱۲).

۹:۱۲ شیطان فقط نماد یا افسانه نیست، او خیلی هم واقعی است. در ابتدا او فرشته خدا بود، اما به واسطه غرورش، سقوط کرد. شیطان دشمن خدا است و همواره می‌کوشد مانع کار خدا شود، اما قدرت خدا دامنه فعالیت او را محدود کرده است و او فقط می‌تواند کاری را که خدا اجازه آن را به او داده است، انجام دهد (ایوب ۱: ۶-۸:۲). کلمه **شیطان** یعنی «دشمن» یا «مدعی» (۱۰:۱۲). او فعالانه دنبال انسانها می‌گردد تا به آنان حمله کند (۱ پطرس ۵: ۹). شیطان دوست دارد ایماندارانی را بیابد که در ایمانشان ضعیف‌اند یا از نظر روحانی آسیب‌پذیرند. با آنکه خدا به شیطان اجازه می‌دهد تا به کار خود در این دنیا ادامه دهد، اما هنوز کنترل امور را در دست دارد. و عیسی قدرت کامل بر شیطان دارد؛ وقتی او برای گناهان انسان مرد و دوباره زنده شد، شیطان را شکست داد. روزی شیطان برای همیشه زندانی خواهد شد و دیگر نخواهد توانست کارهای شریانه‌اش را از سر بگیرد (به ۱۰:۲۰ را نگاه کنید).

۱۰:۱۲ بسیاری معتقدند که تا این زمان، شیطان هنوز می‌تواند به‌حضور خدا برود (به توضیحات مربوط به ایوب ۷:۱ مراجعه کنید)، اما اینجا برای همیشه از حضور در پیشگاه خدا محروم می‌شود (همچنین به ۱:۹ نگاه کنید). او دیگر نمی‌تواند انسان را در حضور خدا متهم سازد (به ایوب ۶:۱ مراجعه کنید و ببینید که چطور شیطان در حضور خدا به ایوب اتهام وارد می‌آورد).

۶:۱۲ بیابان نمایانگر جایی است که روح ایمانداران در آنجا از شر شیطان محفوظ نگاه داشته می‌شود. خدا با کمک به فرار زن به بیابان، امنیت را به همه ایمانداران واقعی می‌بخشد. شیطان همیشه به مقدسین حمله می‌کند، اما خدا آنان را از نظر روحانی محفوظ نگاه می‌دارد. بعضی از ایمانداران دچار صدمات جسمی خواهند شد، اما روح هیچیک از ایمانداران صدمه نخواهد دید. خدا اجازه نخواهد داد شیطان روح پیروان واقعی‌اش را تصاحب کند.

۶:۱۲ ۱۲۶۰ روز (۳/۵ سال) مدت زمانی است که اژدها اجازه دارد امور دنیا را به دست بگیرد (۵:۱۳)؛ شهر مقدس در این مدت پایمال می‌شود (به توضیحات مربوط به ۳:۱۱ مراجعه کنید).

۷:۱۲ این واقعه به دانیال ۱:۱۲ جامعه عمل می‌پوشاند. میکائیل فرشته‌ای است با مقامی بالا. یکی از وظایف او محافظت از جامعه ایمانداران است. مثلاً، میکائیل بود که بر سر جسد موسی با شیطان منازعه کرد (یهودا ۱: ۹).

۷:۱۲ اتفاقاتی که در تولد، مرگ، و قیام مسیح افتاد، خیلی بیشتر از آن است که اکثر مردم فکر می‌کنند. بین نیروهای خوبی و بدی نبردی در جریان بود. با قیام مسیح، شکست نهایی شیطان قطعی شد. برخی معتقدند که افتادن شیطان به زمین، در قیام یا صعود عیسی اتفاق افتاد و اعتقاد دارند که ۱۲۶۰ روز (۳/۵ سال) طریق نمادین اشاره به زمان بین آمدن اول و دوم مسیح دارد. دیگران می‌گویند که شکست شیطان در وسط دوره رنج و محنت ۷ ساله اتفاق می‌افتد، یعنی بعد از ربوده شدن کلبسا و قبل از بازگشت ثانوی مسیح و شروع سلطنت هزارساله او. هر

۱۱ برادران ما با خون "برّه" و با بیان حقیقت، او را سرکوب کردند. ایشان جانشان را دریغ نداشتند بلکه آن را در راه خدمت خدا نثار کردند. ۱۲ پس ای آسمانها، شادی کنید! ای ساکنان آسمان، شاد باشید! اما وای به روزگار شما ای اهالی زمین، زیرا شیطان با خشم زیاد به سراغ شما آمده است، چون می‌داند که فرصت زیادی ندارد.»

۱۳ وقتی اژدها دید که به زمین افتاده است، دست آزار به سوی زنی که پسر را زاییده بود دراز کرد. ۱۴ اما به زن دو بال عقاب بزرگ دادند تا به بیابان پرواز کند، و در آنجا سه سال و نیم از گزند مار که همان اژدهاست، در امان باشد. ۱۵ ناگاه از دهان مار، سیل آب به سوی زن جاری شد تا او را در کام خود فرو برد. ۱۶ اما زمین به یاری زن شتافت و دهان باز کرد و سیل را فرو برد! ۱۷ آنگاه اژدها به زن خشم گرفت و رفت تا با بقیه فرزندان او بجنگد. فرزندان آن زن همان کسانی هستند که فرمان خدا را اطاعت می‌کنند و به حقیقتی که به وسیله عیسی آشکار شده، پای بند می‌باشند. پس اژدها به کنار دریا رسید و در آنجا به انتظار نشست.

۱۱:۱۲
مکا ۱۰:۲ : ۹:۶ : ۱۴:۷
۲:۱۵
۱۲:۱۲
مکا ۱۳:۸ : ۶:۱۰ : ۹:۱۲
۲۰:۱۸ : ۶:۱۳

۱۴:۱۲
خرو ۴:۱۹
دان ۲۵:۷ : ۷:۱۲
مکا ۱۸:۳:۱۷
۱۵:۱۲
هو ۵:۵
۱۷:۱۲
مکا ۷:۱۳ : ۷:۱۱ : ۲:۱
۱:۱۴

این نبرد نهایی نیرو گرد آورد و سپاه عظیمی تشکیل دهد.

۱۷:۱۲ زن (۱:۱۲) نماد یهودیان وفادار، و پسر (۵:۱۲) نماد مسیح است و حال آنکه «بقیه فرزندان او» می‌تواند نمایانگر ایمانداران یهودی نژاد یا همه ایمانداران باشد. به احتمال زیاد بقیه فرزندان به همه ایمانداران اشاره دارد. کسی که در کنار دریا به انتظار می‌نشیند، اژدها یعنی شیطان است. ۱۷:۱۲ پولس رسول می‌گوید که ما در نبرد روحانی هستیم (افسیان ۶:۱۰-۱۲). یوحنا می‌گوید که جنگ هنوز ادامه دارد، اما نتیجه جنگ مشخص است. شیطان و پیروانش شکست خورده‌اند و نابود خواهند شد. با این همه، شیطان هر روز می‌جنگد تا عده بیشتری را به جرگه خود آورد و مانع این شود که هوادارانش به او پشت کنند و به طرف خدا بروند. کسانی که از آن مسیح‌اند، در نبرد در جناح خدا می‌جنگند و پیروزی آنها تضمین شده است. خدا جنگ را نخواهد باخت، اما ما باید مراقب باشیم که به خاطر نجات روح خود جنگ را نبازیم. در وفاداری نسبت به مسیح مردد نباشید. نبرد عظیم روحانی جریان دارد، و فرصتی برای دو دلی نیست.

۱۱:۱۲ ضربه مهلک وقتی بر شیطان وارد شد که بره، عیسی مسیح، خونش را برای گناهان ما ریخت. پیروزی به وسیله قربانی به دست آمد، قربانی مسیح برای گناه و قربانی‌هایی که ما به خاطر ایمان به او در زندگی خود انجام می‌دهیم. وقتی در نبرد با شیطان قرار می‌گیریم، نباید بترسیم یا بکوشیم از آن فرار کنیم، بلکه باید وفادارانه مسیح را که یگانه راه پیروزی ما است، خدمت نماییم (رومان ۸:۳۴-۳۹ را نگاه کنید).

۱۲:۱۲ ابلیس جفا و آزار خود را افزایش می‌دهد زیرا می‌داند که «فرصت زیادی ندارد.» ما در روزهای آخر زندگی می‌کنیم و کار شیطان فشرده‌تر شده است. با آنکه شیطان خیلی نیرومند است، اما از روی اوضاع دنیای خودمان می‌توانیم پی ببریم که او همیشه تحت کنترل خداست. یکی از دلایلی که خدا اجازه می‌دهد شیطان به کارهای شرارت‌آمیزش ادامه دهد و مردم را وسوسه کند، این است که کسانی را که وانمود می‌کنند پیروان مسیح‌اند، از ایمانداران حقیقی جدا سازد. شیطان می‌داند که رویارویی بزرگ با عیسی نزدیک است. شیطان از روی درماندگی سعی می‌کند تا آنجا که ممکن است برای

دو جانور

۱۳

این هنگام جانور عجیبی را در رؤیا دیدیم که از دریا بالا می‌آمد. این جانور هفت سر داشت و ده شاخ. روی هر شاخ او یک تاج بود و روی هر سر او نام کفر آمیزی نوشته شده بود. ^۱ این جانور شبیه پلنگ بود اما پاهایش مانند پاهای خرس و دهانش مانند دهان شیر بود. اژدها تاج و تخت و قدرت و اختیارات خود را به او بخشید. ^۲ یکی از سرهایش را دیدیم که زخم کشنده‌ای برداشته بود، ولی خود به خود خوب شد! آنگاه تمام مردم دنیا از این معجزه غرق در حیرت شدند و جانور را با ترس و احترام پیروی کردند. ^۳ آنان اژدها را که چنین قدرتی به آن جانور داده بود، ستایش

۱:۱۳

دان ۲:۷-۸

مکا ۱۲:۱۳؛ ۱۲:۱۷

۲:۱۳

دان ۴:۷-۶

مکا ۱۳:۲؛ ۳:۱۲

۳:۱۳

تسا ۲:۹-۱۲

مکا ۱۳:۱۳؛ ۱۴:۱۷

۴:۱۳

مکا ۱۲:۲؛ ۱۳:۱۳

پیش در رؤیا دید (دانیال فصل ۷). همان‌طور که اژدها ضد خدا است، جاندار خبیث نیز ضد مسیح است و شاید بتوان او را به‌عنوان مسیح دروغین شیطان در نظر گرفت. امپراطوری روم طی سالهای اولیه حکومت خود، قوی و همچنین ضد مسیح (ضد معیارهای مسیح) بود؛ قدرت‌های فردی بسیار دیگر در سرتاسر تاریخ ضد مسیح بوده‌اند. بسیاری از مسیحیان معتقدند که شرارت شیطان نهایتاً در دجال (ضد مسیح) به اوج خود خواهد رسید؛ ضد مسیح کسی است که تمامی قدرت‌های شرور را علیه عیسی مسیح و پیروانش گرد خواهد آورد.

۳:۱۳ ضد مسیح، مسیح دروغین یا «تقلبی» خواهد بود و حتی قیامی دروغین را صحنه‌سازی خواهد کرد (۱۴:۱۳). مردم از او پیروی خواهند کرد و او را خواهند پرستید چون قدرت و معجزات او آنان را مسحور خود خواهد ساخت (۱۳:۱۳ و ۴). او همه مردم دنیا را تحت رهبری خود خواهد آورد (۳:۷ و ۸)، و اقتصاد دنیا را در دست خواهد گرفت (۱۳:۱۶ و ۱۷). مردم تحت تأثیر قدرت او، از دل و جان از کسانی پیروی خواهند کرد که تجلی قدرت او هستند یا قدرت او را به پیروانش عرضه می‌کنند. اما آنان با پیروی از آن جانور فقط خود را فریب می‌دهند، زیرا او از قدرتش برای فریب دیگران، جلب توجه دیگران به خود، و ترویج نقشه‌های شیرانه‌اش استفاده می‌کند. برعکس، خدا از قدرت خود که بی‌نهایت بیشتر از او است، برای محبت و خدمت به مردم استفاده می‌کند. فریب کسانی را نخورید که ادعای انجام معجزات بزرگ می‌کنند؛ یا با شنیدن اخباری در باره قیام یا تجسم دوباره کسی که ادعا می‌کند مسیح است، منحرف نشوید. وقتی عیسی باز گردد، خود را به همه ایمانداران آشکار خواهد کرد (متی ۲۳:۲۴-۲۸).

۱:۱۳ فصل ۱۳ دو همدست شرور شیطان را معرفی می‌کند: (۱) جانوری که از دریا بیرون می‌آید (۱:۱۳) و (۲) جانوری که از زمین بیرون می‌آید (۱۱:۱۳). این سه موجود شرور با یکدیگر تثلیثی نامقدس را تشکیل می‌دهند که درست در تضاد با تثلیث مقدس پدر، پسر، روح‌القدس است (مخصوصاً به ۱۶:۱۳ و ۱۴ نگاه کنید). وقتی شیطان عیسی را در بیابان وسوسه کرد، از او خواست تا با تبدیل سنگها به نان، پریدن از بلندی بدون آنکه آسیبی به او برسد، و به‌دست آوردن قدرت سیاسی به‌وسیله پرستش او، قدرتش را نشان دهد (به متی ۴:۱-۱۱ نگاه کنید). نقشه شیطان این بود که از طریق عیسی بر دنیا فرمانروایی کند، اما عیسی پیشنهاد شیطان را رد کرد. بنابراین شیطان به موجود ترسناکی تبدیل می‌شود که در مکاشفه توصیف شده است. او به موجودی که از دریا بیرون می‌آید، قدرت سیاسی می‌دهد، و به جانور عجیبی که از زمین بیرون می‌آید، قدرت انجام معجزات را می‌دهد. آن موجود و جانور عجیب برای تصاحب کنترل تمامی دنیا با هم همکاری می‌کنند. این تثلیث نامقدس یعنی اژدها، جاندار خبیث و پیامبر دروغین، در تلاشی بی‌نتیجه برای سرنگونی خدا با هم متحد می‌شوند، اما کوششهای آنان محکوم به شکست است. برای اینکه بدانید عاقبت آنها چه می‌شود، مکاشفه ۱۹:۱۹-۲۱ و ۲۰:۲۰ را بخوانید.

۱:۱۳ در ابتدا این جانور را با روم یکی می‌دانستند چون امپراطوری روم در سالهای اولیه‌اش سبک زندگی شورانه‌ای را رواج می‌داد، به ایمانداران آزار و اذیت می‌رساند، و با خدا و پیروانش مخالفت می‌کرد. اما جانور مظهر دجال (ضد مسیح) نیز هست. دجال شیطان نیست، بلکه کسی است تحت کنترل و قدرت شیطان. این دجال شبیه ترکیبی از آن چهار جانوری است که دانیال قرن‌ها

نمودند. جانور را نیز پرستش کرده، گفتند: «کیست به بزرگی او؟ چه کسی می‌تواند با او بجنگد؟!»

^۵ سپس، اژدها آن جانور را تحریک کرد تا به گرافه گویی بپردازد، و به او اختیار داد تا امور دنیا را به مدت چهل و دو ماه به دست گیرد. ^۶ در تمام این مدت، به اسم خدا و خانه خدا و تمام کسانی که در آسمانند کفر می‌گفت. ^۷ اژدها به او قدرت داد تا با خلق خدا جنگیده، ایشان را شکست دهد و بر تمام قومها و قبیله‌ها از هر زبان و نژاد دنیا حکومت کند؛ ^۸ همه مردم دنیا نیز او را پرستش خواهند کرد. اما کسانی که نامشان از آغاز آفرینش، در دفتر حیات که متعلق به تزه است، نوشته شده، او را پرستش نخواهند نمود.

^۹ هر که می‌تواند گوش دهد، به دقت گوش کند: ^{۱۰} از خلق خدا هر که قرار است زندانی شود، زندانی خواهد شد، و هر که قرار است با شمشیر کشته شود، کشته خواهد شد. ولی دل‌سرد نشوید، چون این فرصتی است تا صبر و ایمانتان را در عمل نشان دهید.

^{۱۱} سپس، جانور عجیب دیگری دیدم که از داخل زمین بیرون آمد. این جانور دو شاخ داشت، مانند شاخهای بره، و صدای وحشتناکش مثل صدای اژدها بود. ^{۱۲} او تمام قدرت آن جانور اول را که از زخم کشنده خود خوب شده بود، به کار می‌گرفت و از تمام دنیا می‌خواست که جانور اول را پرستند. ^{۱۳} او پیش چشمان

۵:۱۳
دان ۲۵:۲۰، ۱۱:۸، ۷
۳۶:۱۱
تسا ۲:۳
مکا ۲:۱۱
۶:۱۳
مکا ۱۵:۷، ۱۲:۱۲
۷:۱۳
مکا ۹:۵، ۷:۱۱
۸:۱۳
دان ۱:۱۲
۱ پطر ۱:۹ و ۲۰
۱۰:۱۳
متی ۵:۲۶
عبر ۱۲:۶
۱۱:۱۳
مکا ۴:۱۳
۱۲:۱۳
تسا ۲:۴
مکا ۹:۱۴، ۲۰:۱۹
۱۳:۱۳
خرو ۱۱:۷، ۹:۱۹
متی ۲۴:۲۴
تسا ۲:۹
۲ تیمو ۸:۳
مکا ۱۵:۱۱، ۱۴:۱۶
۲۰:۱۹

۱۰:۱۳ «هر که قرار است زندانی شود» و «هر که قرار است با شمشیر کشته شود» فقط بیان دیگری است از این عبارت: در مدتی که جفای شدید حاکم خواهد شد، به بعضی از ایمانداران آسیب خواهد رسید و بعضی کشته خواهند شد. اما همه ایمانداران به وسیله خون بره بی‌عیب و نقص و پاک، وارد حضور خدا خواهند شد (۷:۹-۱۷).

۱۰:۱۳ دوره جفای شدید که یوحنا آن را دید، فرصتی خواهد بود برای ایمانداران تا از خود صبر نشان دهند و رشد کنند. شرایط سختی هم که هم‌اکنون با آن روبرو می‌شویم، فرصتی است برای رشد روحانی. وقتی زمان سختی و زحمت فرا می‌رسد، در دام شیطان نیفتید و از خدا روی بر نگردانید، بلکه از سختی‌ها و زحمات به‌عنوان فرصت‌هایی برای رشد استفاده کنید.

۱۱:۱۳ جانور اول از دریا بیرون آمد (۱:۱۳)، اما این جانور از زمین بیرون آمد. بعداً این جانور به‌عنوان پیامبر دروغین معرفی می‌شود (۱۳:۱۶؛ ۲۰:۱۹) که نسخه جعلی روح‌القدس است. ظاهراً کارهای خوب انجام می‌دهد، اما هدف او از معجزاتش، فریب مردم است.

۵:۱۳ قدرت جانور را خدا تعیین می‌کند. خدا به جانور اجازه می‌دهد تا برای مدت کوتاهی قدرت داشته باشد. حتی زمانی که جانور صاحب قدرت است، خدا هنوز کنترل امور را در دست دارد (۱۵:۱۱؛ ۱۰:۱۲-۱۲).

۷-۵:۱۳ جانور قوم خدا را شکست خواهد داد و بر آنها حکومت خواهد کرد، اما نمی‌تواند آسیبی روحانی به آنان برساند. او سلطه خود را بر تمام دنیا خواهد گسترانید و از همه خواهد خواست که او را پرستند. و بسیاری او را خواهند پرستید، همه بجز ایمانداران واقعی (به ۲ تسالونیکیان ۲:۳-۴ مراجعه کنید). این به رنج و زحمت موقتی قوم خدا منتهی خواهد شد، اما خدا در آخر پاداشی جاودانی به آنان هدیه خواهد کرد.

۸:۱۳ برای کسب اطلاعات بیشتر درباره دفتر زندگان به توضیحات مربوط به ۵:۳ مراجعه کنید.

۱۰:۱۳ در مدتی که جفا حاکم خواهد بود، وفادار بودن به مسیح می‌تواند زندانی شدن و حتی اعدام را به‌همراه داشته باشد. اما نهایت صدمه‌ای که جانور می‌تواند به ایمانداران وارد کند، جسمانی است؛ هیچ صدمه روحانی به کسانی که ایمان راستین به خدا دارند، وارد نخواهد شد.

همه دست به معجزات باور نکردنی می‌زد و از آسمان آتش به زمین می‌آورد!^{۱۴} او در حضور جانور اول قدرت می‌یافت تا این کارهای عجیب را انجام داده، مردم دنیا را فریب دهد و ایشان را وادار سازد مجسمه بزرگی از جانور اول بسازند، همان جانوری که از زخم شمشیر جان سالم بدر برده بود.^{۱۵} حتی او توانست به آن مجسمه جان ببخشد تا بتواند سخن گوید، و همه کسانی که او را نمی‌پرستند، به مرگ محکوم کند.^{۱۶} از این گذشته، بزرگ و کوچک، فقیر و غنی، برده و آزاد را وادار کرد تا علامت مخصوص را بر روی دست راست یا پیشانی خود بگذارند؛^{۱۷} و هیچ کس نمی‌توانست شغلی به دست آورد تا چیزی بخرد مگر این که علامت مخصوص این جانور، یعنی اسم یا عدد او را بر خود داشته باشد.^{۱۸} این خود معمایی است و هر که باهوش باشد می‌تواند عدد جانور را محاسبه کند. این عدد، اسم یک انسان است و مقدار عددی حروف نام او ۶۶۶ است.

۱۴:۱۳

۹:۲ تنسا ۲

۱۲۸:۳:۱۳ : ۹:۱۲ : مکا

۱۵:۱۳

۲۵:۲۰:۷ : ۳:۳ : دان

۴:۲۰ : مکا

۱۶:۱۳

۲:۴۹ : مز

۱۸:۱۷:۱۹ : ۹:۱۴ : مکا

خود علامت می‌زند تا آنان را از جفایی که بر پیروان خدا وارد خواهد آورد، نجات دهد. تشخیص این علامت به اندازه تشخیص هدفی که این علامت دارد، مهم نیست. کسانی که این علامت را می‌پذیرند با این کار وفاداری خود را به شیطان، تمایل خود را به قرار گرفتن در نظام اقتصادی که شیطان به وجود می‌آورد، و طغیان خود را علیه خدا نشان می‌دهند. نپذیرفتن علامت به معنای سپردن کامل خویش به خدا و ترجیح مرگ بر سازش است.

۱۸:۱۳ معنای این عدد بیش از هر قسمت دیگری در کتاب مکاشفه مورد بحث قرار گرفته است. گفته شده که سه بار تکرار رقم ۶ بیانگر خیلی چیزهاست، از جمله عدد انسان یا تثلیث نامقدس شیطان، جاندار خبیث، و پیامبر دروغین (۱۳:۱۶). اگر عدد هفت در کتاب مقدس «عدد کامل» محسوب می‌شود، و اگر سه بار تکرار ۷ بیانگر کاملیت است، پس عدد ۶۶۶ نشانه نقص و عدم کاملیت است. خوانندگان اولیه این کتاب احتمالاً این عدد را به امپراطور نرون نسبت می‌دادند، چون نرون مظهر تمامی شرارت امپراطوری روم بود (حروف یونانی نام نرون نمایانگر اعدادی است که جمع آنها ۶۶۶ می‌شود). این عدد مربوط به هر چیز دیگری هم که باشد، در هر حال مظهر سلطه جهانی و شرارت کامل این تثلیث نامقدس است که برای باطل کردن کار مسیح و سرنگونی او طرح‌ریزی شده است.

۱۴:۱۳ در سرتاسر کتاب مقدس می‌بینیم که معجزات برای اثبات قدرت، محبت، و اقتدار خدا انجام می‌گیرد. اما اینجا معجزاتی تقلبی می‌بینیم که برای فریب مردم صورت می‌گیرد. این ما را به یاد جادوگران فرعون می‌اندازد که در دربار مصر، معجزات موسی را تکرار کردند (خروج ۷-۱۲). علامات و معجزات واقعی ما را بسوی عیسی مسیح رهنمون می‌سازد، اما معجزات به‌تنهایی می‌تواند گمراه‌کننده باشد. به همین دلیل هر معجزه‌ای که می‌بینیم، باید از خود بپرسیم: «آیا این معجزه با چیزی که در کتاب مقدس نوشته شده است، مطابقت دارد؟» اینجا جانور از طریق معجزه در مردم نفوذ می‌کند و بعد به آنها دستور می‌دهد که مجسمه‌ای را پرستند (به توضیحات مربوط به متی ۱۶:۱۵:۲۴ مراجعه کنید) که این کار نقض صریح حکم دوم «ده فرمان» است (خروج ۲۰:۴-۶). اگر اجازه بدهیم ایمان و عمل ما را کتاب مقدس هدایت کند، در آن صورت کتاب مقدس ما را از فریب معجزات دروغین حفظ خواهد کرد، هرچقدر هم که آن معجزات قانع‌کننده به نظر برسند. هر تعلیمی که با کلام خدا مغایر باشد، جعلی است.

۱۶:۱۳-۱۸ شیطان این علامت را که بعضی اوقات «علامت وحش» ترجمه می‌شود، برای تقلید از علامتی که خدا بر پیروانش می‌زند، طرح‌ریزی می‌کند (۳:۷ و ۲:۷). درست همان‌طور که خدا برای نجات قومش، بر آنها علامت می‌زند، به همان شکل جانور شیطان نیز بر قوم

بره و ۱۴۴,۰۰۰ نفر

گاه بزه را دیدم که در اورشلیم بر کوه صهیون ایستاده است. همراه او صد و چهل و چهار هزار نفر بودند که بر پیشانی‌شان نام او و نام پدر او نوشته شده بود.^۲ آنگاه، صدایی از آسمان شنیدم که مانند ریزش آبشار و غرش رعد بود، اما درعین حال به نغمهٔ چنگ‌نوازان نیز شباهت داشت.^۳ این گروه، در برابر تخت خدا و در مقابل آن چهار موجود زنده و بیست و چهار رهبر روحانی سرودی تازه می‌خواندند. این سرود را کسی نمی‌توانست بخواند، مگر آن صد و چهل و چهار هزار نفر که از تمام دنیا بازخرید و آزاد شده بودند.^۴ آنان خود را با گناهان این دنیا آلوده نکرده‌اند، بلکه مثل باکره پاک هستند و هر جا بزه می‌رود، او را دنبال می‌کنند. این اشخاص از بین مردم خریداری شده‌اند تا به عنوان هدیهٔ مقدس به خدا و بره تقدیم شوند.^۵ ایشان پاک و بی‌عیب هستند و حتی یک دروغ از دهانشان خارج نشده است.

سه فرشته

در این هنگام، فرشتهٔ دیگری را دیدم که در وسط آسمان پرواز می‌کرد و پیغام شاد انجیل جاودانی را برای اهالی زمین می‌برد تا به گوش هر قوم و قبیله، از هر زبان و نژاد برساند.^۷ فرشته با صدای بلند می‌گفت: «خدا را احترام و تمجید کنید، زیرا وقت آن رسیده است که مردم را داوری کند. او را بپرستید که آسمان و زمین و دریا و چشمه‌ها را آفریده است.»

۱:۱۴

دان ۵:۱۲

عبر ۲۲:۱۲

مکا ۱۲:۳ ؛ ۶:۵ ؛ ۴:۷

۳:۱۴

مکا ۱۷:۲ ؛ ۶:۴

۴:۱۴

متی ۱۲:۱۹

۲ قرن ۱۱:۱

مکا ۹:۵ ؛ ۱۳-۱۷

۵:۱۴

عبر ۱۴:۹

۱ پط ۲۲:۲

یهو ۲۴

۶:۱۴

مکا ۹:۵

۷:۱۴

مز ۸:۱۲۴

دان ۱۹:۸

اعما ۱۵:۱۴

مکا ۱۱:۴

عهدعتیق، در صحبت از زنا، اغلب به زنای روحانی اشاره می‌شود (به کتاب هوشع نگاه کنید). این ایمانداران از نظر روحانی پاکند؛ آنها به مسیح وفادار مانده‌اند و به‌خاطر وفادار ماندن به خدا، پاداش خدا را دریافت کرده‌اند.

۱۴:۷ برخی معتقدند که این آخرین درخواست جهانی از همه مردم برای شناخت یگانه خدای حقیقی است. بدین ترتیب هیچ‌کس این عذر را نخواهد داشت که هرگز چیزی درباره حقایق الهی نشنیده است. اما دیگران معتقدند که این بیشتر اعلانی است درباره داوری تا یک درخواست. مردم دنیا آنقدر فرصت داشته‌اند که وفاداری خود را به خدا اعلام کنند، و حالا داوری بزرگ خدا نزدیک می‌شود. اگر این مطالب را می‌خوانید، یعنی حقیقت خدا را شنیده‌اید. شما می‌دانید که داوری نهایی خدا هیچ وقت به تأخیر نخواهد افتاد. آیا انجیل جاودانی را با شادی پذیرفته‌اید؟ اگر چنین است، دلیلی برای ترس از داوری خدا نباید داشته باشید. داور همه مردم زمین همان نجات‌دهنده شماست!

۱۴:۱۳ فصل ۱۳ حمله بی‌امان شیطان را توصیف کرد؛ این حمله زمانی روی خواهد داد که شیطان و همدستانش کنترل جهان را به‌دست می‌گیرند. فصل ۱۴ نگاهی به جاودانگی می‌اندازد تا به ایمانداران نشان دهد که اگر صبور باشند، چه شکوهی انتظارشان را می‌کشد. بره، مسیح موعود است. کوه صهیون اغلب اوقات، نام دیگر اورشلیم، پایتخت اسرائیل می‌باشد که با امپراطوری دنیوی مقایسه شده است. ۱۴۴,۰۰۰ نفر نمایانگر ایماندارانی است که آزار و اذیت‌ها را بر روی زمین تحمل کرده‌اند و حالا آماده‌اند تا از مزایای جاودانگی و برکات زندگی ابدی با خدا بهره‌مند شوند. سه فرشته سرنوشت ایمانداران را با بی‌ایمانان مقایسه می‌کنند.

۴:۱۴ این عده «خود را با گناهان این دنیا آلوده نکرده‌اند» چون آنان ایمانداران واقعی هستند که لباسشان با خون مسیح که با مرگ او ریخته شد، شسته شده است (به توضیح اول مربوط به ۱۴:۷ مراجعه کنید). در

^۸ سپس فرشته دیگری را دیدم که به دنبالش آمد و گفت: «بابل، آن شهر بزرگ و ویران شد، زیرا تمام قومهای دنیا را فاسد می کرد و آنها را وامی داشت تا از شراب فساد و هرزگی او مست شوند.»

^۹ سپس فرشته سوم آمد و فریاد زد: «کسانی که آن جانور و مجسمه اش را پرستند و علامت مخصوص او را بر پیشانی یا دست خود بگذارند،^{۱۰} جام غضب و مکافات خدا را که در آن هیچ تخفیف و استثنائی نیست، خواهند نوشید و در حضور فرشتگان مقدس و «بره»، در شعله های آتش عذاب خواهند کشید.^{۱۱} دود آتشی که ایشان را عذاب می دهد تا ابد بالا می رود، بطوری که شب و روز آسایش نخواهند داشت، زیرا آن جانور و مجسمه اش را پرستیدند و علامت نام او را بر بدن خود گذاشتند.^{۱۲} پس بگذارید خلق خدا ناامید نشوند و هرگونه آزار و اذیت را تحمل کرده، دستورهای خدا را اطاعت نمایند و ایمان خود را به عیسی نگاه دارند.»

درو شدن زمین

^{۱۳} آنگاه، صدایی از آسمان شنیدم که به من می گفت: «این را بنویس: خوشابه حال کسانی که در راه مسیح شهید شده اند. زیرا روح خدا می گوید: حالا دیگر از تمام دردها آسوده می شوند، و به خاطر کارهای خوبی که کرده اند پاداش می گیرند.»

عذاب و رنج خواهد بود. گناه همیشه رنج بدنال دارد، اما در این زندگی می توانیم توبه را انتخاب کنیم و رابطه مان را با خدا احیا نماییم. در ابدیت دیگر فرصتی برای توبه نخواهد بود. اگر در این زندگی طریق عدم وابستگی به خدا را برگزینیم، در زندگی بعدی برای همیشه از او جدا خواهیم بود. هیچ کس مجبور نیست جدایی ابدی از خدا را انتخاب کند و هیچ کس هم بر حسب تصادف دچار این سرنوشت نمی شود. عیسی از همه ما دعوت می کند تا در قلب خود را به روی او باز کنیم (۲۰:۳). اگر چنین کنیم، از مشارکت دائمی با او برخوردار خواهیم شد.

۱۲:۱۴ این خبرها درباره پیروزی نهایی خدا باید تشویقی باشد برای قوم خدا تا در همه آزمایشها و آزار و اذیتها به خدا وفادار بمانند. خدا قول می دهد که آنان با ایمان به عیسی و اطاعت از احکام کلامش، می توانند به او وفادار بمانند. بنابراین، رمز تحمل آزار و اذیتها ایمان و اطاعت است. ایمان داشته باشید که حتی در آزمایشهای کوچکی که هر روز با آنها روبرو می شوید، خدا به شما صبر می دهد تا آنها را تحمل کنید؛ از او اطاعت کنید، حتی وقتی که اطاعت کردن جالب نباشد یا خطرناک باشد.

۱۳:۱۴ قطعاً این گفته قدیمی که «کسی نمی تواند چیزی با خود به آن دنیا ببرد»، در مورد پول، شهرت، و تعلقات

۸:۱۴ بابل، هم شهری پر از گناه و هم امپراطوری ای فاسد بود که مرکز پرستش بتها در دنیا بود. حکومت بابل اورشلیم را زیر و رو کرد و مردم یهودا را به اسارت برد (به ۲ پادشاهان ۲۴ و ۲ تواریخ ۳۶ مراجعه کنید). درست همان طور که بابل بدترین دشمن یهودیان بود، امپراطوری روم در آن سالهای اولیه بدترین دشمن مسیحیان اولیه بود. یوحنا که جرأت نداشت آشکارا علیه روم سخنی بگوید، نام **بابل** را به کار برد؛ این عنوان، به این دشمن قوم خدا (همچنین به ۱ پطرس ۵: ۱۳ هم نگاه کنید) و در معنای وسیع تر به تمام دشمنان خدا در تمام دورانها اشاره دارد.

۹:۱۴-۱۱ کسانی که جانور را می پرستند، و علامت او را بر پیشانی خود می گذارند، و در نظام اقتصادی جهانی جانور قرار می گیرند، عاقبت با مجازات خدا روبرو خواهند شد. دنیای ما به پول، قدرت و لذت بیش از رهبری خدا بها می دهد. مردم بسیاری برای دست یافتن به ارزشهای دنیا، خدا را انکار می کنند و معیارهای مسیحی را زیر پا می گذارند.

۱۱:۱۴ نتیجه نهایی گناه جدایی پایان ناپذیر از خداست. از آنجایی که انسانها شبیه خدا و با تشنگی ذاتی برای داشتن مشارکت با او خلق شده اند، جدایی از خدا نهایت

^{۱۴}سپس همینطور که نگاه می کردم، ابری سفید دیدم که یک نفر شبیه انسان بر آن نشسته است. بر سر او، تاجی زرین و در دستش داس تیزی به چشم می خورد. ^{۱۵}فرشته دیگری از درگاه خداوند آمد و به کسی که بر ابر نشسته بود، با صدای بلند گفت: «داس را به کار بینداز و درو کن، چون وقت درو است و محصول زمین رسیده است.» ^{۱۶}پس او که بر ابر نشسته بود، داس خود را به کار انداخت و محصول زمین درو شد.

^{۱۷}پس از آن، فرشته دیگری از درگاه خداوند در آسمان، سر رسید. او نیز داس تیزی در دست داشت. ^{۱۸}درست در همین وقت، فرشته ای دیگر از قربانگاه بیرون آمد که قدرت و اختیار آتش در دست او بود. او به فرشته ای که داس در دست داشت گفت: «حالا داس را به کار انداز تا خوشه ها را از تاک زمین بچینی، چون انگورهایش رسیده و برای داوری آماده شده است.» ^{۱۹}پس آن فرشته، زمین را با داسش درو کرد و انگورها را در ظرف بزرگ غضب خدا ریخت. ^{۲۰}انگورها را در داخل آن ظرف که در خارج شهر بود، با پا آنقدر فشردند تا رودی از خون جاری شد که طولش ۱۶۰۰ تیر پرتاب بود و ارتفاعش به دهنة یک اسب می رسید.

۵- جاری شدن هفت بلا

هفت فرشته که بلاهای آخر را بر زمین جاری می کنند

در آسمان علامت عجیب دیگری دیدم که از پیش آمد مهمی خبر می داد: هفت فرشته، هفت بلا را آخر را نگاه داشته بودند که بر زمین بریزند، تا سرانجام خشم و غضب خدا فروکش کند.

۱۴:۱۴
حز ۲۶:۱
دان ۱۳:۷
مکا ۱۳:۱ ؛ ۲:۶
۱۵:۱۴
ار ۳۳:۵۱
یول ۱۳:۳
متی ۴۱-۳۹:۱۳
مر ۲۹:۴
مکا ۱۷:۱۴ ؛ ۶:۱۵
۱۷:۱۶

۱۸:۱۴
یول ۱۳:۳
مکا ۹:۶ ؛ ۳:۸ ؛ ۱۵:۱۴

۱۹:۱۴
تث ۳۳و۳۲:۳۲
اش ۳و۲:۶۲
مکا ۸:۱۶ ؛ ۱۵:۱۹
۲۰:۱۴
پیدا ۱۱:۴۹
مراثی ۱۵:۱
حز ۲۱-۱۷:۳۹
عبر ۱۲و۱۱:۱۳

۱:۱۵
لاو ۲۱:۲۶
دان ۳و۲:۴ ؛ ۲۷:۶
۱۲-۶:۱۲
مکا ۱۰:۱۴ ؛ ۶:۱۵
۹:۲۱ ؛ ۱:۱۶

است ایمان بیاورد، زندگی جاوید دارد و هرگز به خاطر گناهانش بازخواست نخواهد شد، بلکه از همان لحظه از نابودی نجات پیدا کرده، به زندگی جاوید خواهد پیوست» (یوحنا ۵:۲۴).

۱۹:۱۴ ظرف بزرگ همان چرخشت است که انگورها را در آن می ریختند و می فشردند. آب انگور از مجرای که کنار چرخشت تعبیه می شد، به خمره بزرگی می ریخت. در کتاب مقدس چرخشت اغلب به عنوان مظهر و نماد غضب خدا و مجازات او علیه گناه به کار می رود (اشعیا ۳:۶۳-۶؛ مراثی ارمیا ۱:۱۵؛ یوئیل ۲:۳و۱۳). **۱:۱۵** هفت بلا را آخر را هفت مجازات جامها نیز می نامند. این هفت بلا در اصل در فصل ۱۶ شروع می شود. برعکس بلاهای قبلی، این بلاها جهانی است و به براندازی همه شرارتها و پایان جهان منجر خواهد شد.

دنیوی درست است. اما قوم خدا می توانند ثمراتی تولید کنند که حتی بعد از مرگ نیز باقی بماند. خدا محبت، مهربانی و وفاداری ما را به یاد خواهد داشت و کسانی که از طریق شهادت ما مسیح را می پذیرند، در زمین جدید به ما ملحق خواهند شد.

۱۴:۱۴-۱۷ این تمثیلی است از داوری: مسیح مانند کشاورزی که محصولش را درو می کند، کسانی را که به او وفادار بوده اند از سایرین جدا خواهد ساخت. زمان داوری زمان شادی بخشی است برای مسیحیانی که متحمل آزار و اذیت شده و شهید گشته اند، چون در آن روز آنها پاداشی را که مدتها انتظارش را کشیده اند، دریافت خواهند کرد. لزومی ندارد که مسیحیان از داوری آخر ترسی داشته باشند. عیسی فرمود: «باز تکرار می کنم: هر که به پیغام من گوش دهد و به خدا که مرا فرستاده

۲:۱۵
مکا ۶:۴، ۸:۵، ۱۱:۱۲

سپس، در برابر خود چیزی شبیه دریای آتش و بلور دیدم که موج می‌زد. در کنار دریا کسانی ایستاده بودند که بر آن جانور خبیث و مجسمه‌اش و بر آن علامت و عددش پیروز شده بودند. همه آنان چنگ‌هایی در دست داشتند که خدا به ایشان داده بود،^۳ و سرود «موسی» خدمتگزار خدا و سرود «برّه» را می‌خواندند، و می‌گفتند:

«بزرگ و با شکوه است کارهای تو،

ای خدای بی‌همتا!

حق و عدل است راههای تو،

ای پادشاه قومها!

ای خداوند،

کیست که از تو نترسد؟

کیست که نام تو را حرمت ندارد؟

زیرا تنها تو پاکی.

همه قومها خواهند آمد

و در پیشگاه تو پرستش خواهند کرد،

زیرا کارهای خوب تو را می‌بینند.»

^۵ سپس، نگاه کردم و مقدس‌ترین جایگاه حضور خدا را در آسمان دیدم که به روی همه کاملاً باز بود.

^۶ آن هفت فرشته که هفت بلا را نگاه داشته بودند تا بر زمین بریزند، از حضور خدا بیرون آمدند. ایشان لباس سفید بی‌لکه‌ای بر تن داشتند که از کتان پاک بود، و دور سینه‌شان نیز کمربندی طلایی بسته بودند.^۷ یکی از آن چهار موجود زنده، به هر یک

۵:۱۵

مکا ۱۹:۱۱

۶:۱۵

مکا ۱۳:۱، ۵:۱۴، ۶:۱۵

۷:۱۵

مکا ۹:۴

سپردن مسیح، با پاره شدن پرده آن از بالا تا پایین، گشوده شده بود (متی ۲۷:۵۰-۵۳). باز بودن مقدس‌ترین جایگاه به روی همه، به‌طور نمادین حاکی از آن است که مسیحیان بر پایه خون ریخته‌شده عیسی، همیشه اجازه دارند به حضور خدا برسند. آن عده از ما که به مسیح بی‌گناه، کاهن اعظم ما، پیوند شده‌اند، می‌توانند بدون ترس به خدا نزدیک شوند (عبرانیان ۱۴:۴-۱۶)، گناهکاران ناتوبه‌کار در حضور او ناپود خواهند شد (ناحوم ۱:۲-۶).

فرشتگانی که از خانه خدا بیرون می‌آیند، ملبس به لباس سفیدند و کمربندی طلایی دور سینه‌شان بسته‌اند. لباس آنها یادآور لباس کاهن اعظم است و نشان می‌دهد که ایشان به دور از فساد، بی‌بند و باری، و بی‌عدالتی می‌باشند. دودی که خانه خدا را پر می‌کند، جلوهای است از جلال و غضب خدا. هیچ راه فراری از این مجازات وجود ندارد.

۲:۱۵ دریای آتش و بلور احتمالاً همان «دریای بلور» آیه ۶ از فصل ۴ است که مقابل تخت خدا قرار داشت. کسانی که روی این دریا می‌ایستند، آنانی می‌باشند که بر شیطان و جاندار خبیث او پیروز شده‌اند. آنان پاکند چون تا به آخر به خدا وفادار بوده‌اند.

۴:۱۵ سرود موسی در تجلیل رهایی اسرائیل از مصر سروده شد (خروج فصل ۱۵). سرود بره در تجلیل رهایی نهایی قوم خدا از سلطه قدرت شیطان سروده می‌شود.

۸-۵:۱۵ مقدس‌ترین جایگاه، داخلی‌ترین مکان خانه خدا بود (عبرانیان ۹:۱۷-۱۷ را نگاه کنید) و صندوق عهد نیز در آنجا قرار داشت (که مظهر حضور خدا در میان قومش بود). پرده بزرگی این اتاق را از انظار پنهان می‌کرد. فقط کاهن اعظم می‌توانست وارد آنجا شود، آن هم فقط سالی یک بار در روز کفار. مقدس‌ترین جایگاه قبلاً نیز به‌هنگام جان

از فرشتگان جامی زرین داد که پر از غضب خدای زنده ابدی بود.^۱ در همین وقت، جایگاه مقدس از دود قدرت و جلال خدا پر شد، به طوری که دیگر کسی نمی توانست داخل شود، تا این که آن هفت فرشته، هفت بلارار یختند و تمام کردند.

۸:۱۵
خرو ۱۸:۱۹
۱ یاد ۱۰:۸
اش ۴:۶

جامهای غضب خدا

آنگاه از جایگاه مقدس صدایی بلند شنیدم که به آن هفت فرشته می گفت: «بروید و هفت جام غضب خدا را بر زمین خالی کنید.»^{۱۶} پس فرشته اول بیرون رفت و وقتی جام خود را بر زمین خالی کرد، در بدن کسانی که نشان آن جانور خبیث را داشتند و مجسمه اش را پرستش می کردند، زخمهایی دردناک و وحشتناک بوجود آمد.^۲ فرشته دوم جامش را در دریا ریخت و آب دریا مثل خون مرده شد، و تمام جانوران دریایی مردند.

۱:۱۶
مکا ۱۹:۱۱ : ۱:۱۵

۲:۱۶
خرو ۱۱-۹:۹
مکا ۱۷-۱۵:۱۳ : ۷:۸

۳:۱۶
خرو ۲۱-۱۷:۷
مکا ۹:۸

سپس فرشته سوم جام خود را بر رودخانه ها و چشمه ها ریخت و آب آنها به خون تبدیل شد.^۳ آنگاه شنیدم که این فرشته که فرشته آبها بود، می گفت: «ای خدای پاک که هستی و بودی، این مردم سزاوار چنین مجازاتی هستند، زیرا خلق تو و انبیا را کشتند و زمین را با خونشان رنگین ساختند. حال، زمان آن است که خون ایشان را بریزی، چون سزای ایشان همین است.»

۴:۱۶
خرو ۷:۱۷

مکا ۱۶:۱۱ : ۱۰:۸

۵:۱۶
مکا ۸:۴ : ۸:۴
۱۷:۱۱ : ۱۰:۶

۶:۱۶
تث ۴۳ و ۴۲:۳۲

۴ یاد ۴:۲۴

اش ۲۶:۴۹

۷:۱۶
مکا ۱۸:۱۴ : ۹:۶ : ۸:۱

۲:۱۹ : ۳:۱۵

۸:۱۶

مکا ۱۲:۶

۹:۱۶

مکا ۱۳:۱۱

آنگاه صدایی از قربانگاه شنیدم که می گفت: «بله، ای خداوند، ای خدای توانا، تو از روی حق و عدل داوری و مجازات می کنی.»

سپس فرشته چهارم جامش را روی خورشید خالی کرد تا خورشید با آتش خود همه را بسوزاند.^۴ پس همه از آن حرارت شدید سوختند. اما به جای این که از افکار و رفتار بد خود دست بکشند و خدا را جلال دهند، بسبب این بلاها به او کفر می گفتند.

غیرمستقیم تحت تأثیر مجازات های شیورها واقع می شود، اما به طور مستقیم زیر مجازات جامها قرار می گیرد.
۷:۱۶ این آیه را می توان چنین ترجمه کرد: «شنیدم که قربانگاه می گوید.» معنای به حرف آمدن خود قربانگاه این است که هر کس و هر چیزی خدا را تمجید خواهد کرد و به عدل و انصاف کامل او اقرار خواهد نمود.
۹:۱۶-۲۱ مردم پی بردند که این مجازات ها از جانب خدا هستند، چون آنان به خدا به خاطر فرستادن مجازات کفر گفتند. اما باز از پذیرفتن اقتدار خدا و توبه از گناهانشان امتناع ورزیدند. وقتی می بینید رفته رفته به خدا بی توجه می شوید، همین حالا قبل از آنکه قلبتان آنقدر

۸:۱۵ تا وقتی که تمامی شرارت به وسیله مجازات خدا از بین نرود، سلطنت ابدی ما با مسیح آغاز نخواهد شد.
۱۰:۱۶ مجازات های جامها آخرین مجازات های الهی هستند که تمام زمین را در بر می گیرند. انتها فرا رسیده است. شباهت های زیادی بین مجازات های جامها و مجازات های شیورها وجود دارد (۸:۱۱-۱۹)، اما سه تفاوت اساسی بین این دو هست: (۱) مجازات های جامها تمام زمین را در بر می گیرند، در حالی که مجازات های شیورها شامل حال قسمتی از زمین است؛ (۲) مجازات های شیورها هنوز به بی ایمانان فرصت توبه را می دهند، اما مجازات های جامها فرصتی برای توبه نمی گذارند؛ و (۳) عالم بشریت به طور

<p>۱۰:۱۶ خرو ۲۱:۱۰ مکا ۱۲:۸؛ ۱۰:۹؛ ۲:۱۳</p>	<p>^{۱۱} فرشته پنجم جامش را بر تخت آن جاندار خبیث ریخت، به طوری که تاج و تخت او در تاریکی فرو رفت، و دار و دسته او از شدت درد، لبهای خود را می‌گزیدند. ^{۱۱} ایشان نیز از درد زخمهای خود، به خدای آسمان کفر گفتند و از رفتار بد خود دست نکشیدند.</p>
<p>۱۲:۱۶ دان ۴۵-۴۳:۱۱ مکا ۱۴:۹ و ۱۴</p>	<p>^{۱۲} فرشته ششم جامش را بر رودخانه بزرگ فرات خالی کرد و آب رودخانه خشک شد، به طوری که پادشاهان مشرق زمین توانستند نیروهای خود را بدون برخورد با مانع بسوی غرب ببرند. ^{۱۳} در این هنگام، دیدم که سه روح ناپاک به شکل قورباغه، از دهان اژدها و آن جاندار خبیث و پیامبر دروغین بیرون آمدند.</p>
<p>۱۳:۱۶ مکا ۳:۱۲؛ ۱۱:۱۰؛ ۱۱:۱۳</p>	<p>^{۱۴} این روح‌های ناپاک که می‌توانند معجزه نیز بکنند، به سراغ تمام فرمانروایان جهان رفتند تا در آن روز عظیم داوری خدا، آنها را به ضد خداوند وارد جنگ کنند.</p>
<p>۱۴:۱۶ مکا ۱۷:۶؛ ۱۴:۱۷؛ ۱۹:۱۹</p>	<p>^{۱۵} حال، به آنچه عیسی مسیح می‌گوید توجه کنید: «مانند دزد، زمانی که منتظر نیستید می‌آیم! خوشابه حال کسی که برای بازگشت من آماده است و لباس خود را نگاه می‌دارد مبادا برهنه راه رود و رسوا شود.»</p>
<p>۱۵:۱۶ ۱ اتسا ۵:۵ مکا ۱۸:۳۳</p>	<p>^{۱۶} آنگاه تمام لشکرهای جهان را در محلی گرد آوردند که به زبان عبری آن را «حارمجدون» (یعنی «کوه مجدو») می‌نامند.</p>

در چه مواردی زندگی شما هم آمادگی و هم عدم آمادگی شما را برای بازگشت مسیح نشان می‌دهد؟

۱۶:۱۶ این کارزار نزدیک شهر مجدو (جنوب شرقی بندر امروزی حیفا) قرار دارد. شهر مجدو امنیت جلگه وسیعی در شمال فلسطین را تأمین می‌کند. این شهر موضعی استراتژیکی است و در نزدیکی شاهراه بین‌المللی مشهوری قرار دارد که از شمال در مصر شروع می‌شود، از فلسطین در راستای خط ساحل می‌گذرد و تا بابل ادامه پیدا می‌کند. مجدو مشرف بر تمامی جلگه بود به طوری که در جهت جنوب رو به جلیل و در جهت غرب رو به کوه جلیبوع بود.

۱۶:۱۶ انسانهای گناهکار با هم متحد خواهند شد تا در آخرین نمایش طغیان علیه خدا، با او وارد جنگ شوند. تا کنون نیز بسیاری علیه مسیح و قوم او که پایبند راستی، صلح، عدالت، و اصول اخلاقی‌اند، با هم متحد شده‌اند. نبرد شخصی شما با شریر نشانه‌ای از آن نبرد بزرگی است که اینجا تصویر شده است. در آن نبرد بزرگ، خدا با شیطان رو در رو خواهد شد و او را یک بار برای همیشه نابود خواهد ساخت. در نبرد با گناه و شیطان، قوی و دلیر باشید، زیرا شما در جناح برنده می‌جنگید.

سخت شود که نتوانید توبه کنید، بسوی او باز گردید (برای کسب اطلاعات بیشتر درباره قلب‌های سخت به توضیحات مربوط به ۲۱ و ۲۰:۹ مراجعه کنید).

۱۲:۱۶ رودخانه فرات سدی محافظ و طبیعی در مقابل امپراطوری‌های مشرق زمین (بابل، آشور، پارس) بود. اگر آن رود خشک می‌شد، هیچ چیز نمی‌توانست نیروهای متجاوز را عقب براند. نیروهای مشرق زمین مظهر مجازات خدا هستند که چیزی نمی‌تواند سد آنها شود.

۱۴ و ۱۳:۱۶ این ارواح ناپاک که می‌توانند معجزه بکنند، از دهان تثلیث نامقدس بیرون می‌آیند تا فرمانروایان جهان را در نبرد علیه خدا متحد سازند. ارواح ناپاکی که از دهان سه حاکم شرور بیرون می‌آیند، اشاره به فریب و تبلیغات شفاهی آنها دارد که به آن وسیله عده زیادی را جلب اهداف خود خواهند کرد. برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد ارواح ناپاک به توضیحات مربوط به ۳:۹ مراجعه کنید.

۱۵:۱۶ آمدن مسیح غیرمنتظره خواهد بود (۱ تسالونیکیان ۵:۱-۶)، بنابراین باید برای بازگشت او آماده باشیم. ما با حفظ ایمان در وسوسه‌ها و وفادار ماندن به اصول اخلاقی خدا، می‌توانیم خود را آماده نگاه داریم.

۱۷ فرشته هفتم نیز جامش را در هوا خالی کرد. آنگاه از تخت، از جایگاه مقدس آسمان، صدایی بلند شنیدم که می گفت: «همه چیز به پایان رسید!»^{۱۸} در آن هنگام، چنان رعد و برق و زمین لرزه شدیدی شد که در تاریخ بشر سابقه نداشت.^{۱۹} شهر بزرگ بابل نیز سه قسمت گردید و سایر شهرهای دنیا هم به صورت توده‌های پاره سنگ درآمدند. به این ترتیب، خدا از گناهان بابل چشم‌پوشی نکرد، بلکه جام غضب خود را تا آخرین قطره، به او نوشانید؛^{۲۰} جزیره‌ها ناپدید و کوهها زیرو رو شدند؛^{۲۱} تگرگ وحشتناکی بر سر مردم بارید، تگرگی که هر دانه آن پنجاه کیلو بود! و مردم برای این بلای وحشتناک به خدا کفر و ناسزا گفتند.

۱۷:۱۶
دان ۱۳-۷:۱۲
مکا ۶:۲۱ ؛ ۱۵:۱۱
۱۸:۱۶
متی ۲۱:۲۴
مکا ۱۲:۶ ؛ ۵:۴
۱۹:۱۶
مکا ۱۰:۱۴

۲۰:۱۶
مکا ۱۱:۲۰ ؛ ۱۴:۶
۲۱:۱۶
خرو ۲۵-۱۸:۹
مکا ۹:۱۶ ؛ ۱۹:۱۱

۶- به دست آمدن پیروزی نهایی فاحشه و حیوان سرخ رنگ

۱۷ آنگاه یکی از آن هفت فرشته که بلاها را بر روی زمین ریخته بود، نزد من آمد و گفت: «همراه من بیا تا به تو نشان دهم که بر سر آن فاحشه معروف که بر آبهای دنیا نشسته است، چه خواهد آمد،^۲ زیرا پادشاهان دنیا با او زنا کرده‌اند و مردم دنیا از شراب زنا او سرمست شده‌اند.»

۱:۱۷
ار ۱۳:۵۱
مکا ۱۵:۱۷ ؛ ۲:۱۹ ؛ ۹:۲۱
۲:۱۷
ار ۹-۷:۵۱
مکا ۹:۳:۱۸ ؛ ۸:۱۷ ؛ ۸:۱۴

۳ روح خدا مرا در خود فرو گرفت و فرشته مرا به بیابان برد. در آنجا زنی را دیدم که بر روی یک حیوان سرخ رنگ نشسته بود. حیوان، هفت سر و ده شاخ داشت، و بر روی بدنش، شعارهای کفر آمیزی نسبت به خدا نوشته شده بود. فلباس زن، سرخ و ارغوانی، و جواهرات او از طلا و سنگهای قیمتی و مروارید بود و در دستش یک جام طلایی داشت که پر بود از فساد و زنا.^۵ بر پیشانی او این اسم مرموز نوشته شده بود: «بابل بزرگ، مادر فاحشه‌ها و فساد دنیا.»

۳:۱۷
مکا ۱۰:۱ ؛ ۱۰:۱۲ ؛ ۶:۳ ؛ ۱:۱۳

۵:۱۷
۲:۲
مکا ۷:۲:۱۷ ؛ ۱۹:۱۶

لذت، سعادت، و منفعت خود از روشهای قبیحی استفاده می‌کرد. برعکس فاحشه، کلیسا که عروس مسیح می‌باشد، پاک و مطیع است (۱۹:۶-۹). شهر فاسد بابل در مقابل شهر آسمانی اورشلیم قرار دارد (۱۰:۲۱ - ۵:۲۲). خوانندگان اولیه کتاب مکاشفه به آسانی تشخیص می‌دادند که بابل اشاره به روم دارد، اما در عین حال بابل مظهر هر نظامی است که با خدا خصومت می‌ورزد (۵:۱۷) را نگاه کنید).

۳:۱۷ حیوان سرخ‌رنگ ممکن است همان اژدهای مذکور در ۳:۱۲ باشد، یا جاندار از دریا که در ۱:۱۳ شرح آن رفت.

۱۷:۱۶-۲۱ برای کسب اطلاعات بیشتر درباره بابل و معنای آن در کتاب مکاشفه، به توضیحات مربوط به ۸:۱۴ مراجعه کنید. تقسیم شدن شهر به سه قسمت حاکی از نابودی کامل آن است.

۱۰:۱۷ نابودی بابل که در ۱۷:۱۶-۲۱ بیان شد، حالا با جزئیات بیشتری تشریح می‌شود. فاحشه معروف که در فصل ۱۶ از آن با نام بابل اسم برده شد، نمایانگر امپراطوری روم در آن سالهای اولیه‌اش بود که خدایان متعدد داشت و خون شهیدان مسیحی از چنگال او می‌چکید. فاحشه نمایانگر فریبندگی نظام حکومتی است، همچنان که حکومت روم برای به دست آوردن

۶:۱۷

دان ۲۵،۲۱:۷

مکا ۹:۶؛ ۶:۱۶؛ ۱۱:۱۲

۸:۱۷

مکا ۱۳:۷؛ ۱۳:۱۱-۱۰؛ ۱۴:۱۲، ۸

۹:۱۷

مکا ۳:۱۷

۱۱:۱۷

مکا ۱۹:۱۸

۱۲:۱۷

دان ۲۲-۲۰:۷

مکا ۱۶:۱۷؛ ۱۰:۱۸؛ ۱۹:۱۷، ۱۰

۱۴:۱۷

متی ۱۴:۲۲

اتیو ۱۵:۶

۱ پط ۹:۲

مکا ۲۱:۳؛ ۱۴:۱۶

در این لحظه، متوجه شدم که آن زن مست است؛ او سرمست از خون خلق خدا و شهدای عیسی بود. من با ترس و وحشت به او خیره شدم. ^۷ فرشته پرسید: «چرا متعجب شدی؟ من به تو خواهم گفت که این زن کیست و آن حیوان که این زن سوارش شده، چه کسی است. ^۸ زمانی در بدن آن حیوان، رمقی بود، ولی حالا دیگر نیست. با وجود این، از چاه بی‌انتهای زودی بالا می‌آید و در فنای ابدی فرو خواهد رفت. مردم دنیا، غیر از کسانی که نامشان در دفتر حیات نوشته شده بود، وقتی حیوان پس از مرگ، دوباره ظاهر شود، مات و مبهوت خواهند ماند.

^۹ «حالا خوب فکر کن! هفت سر او، نشانه شهرهای مخصوصی است که روی هفت تپه ساخته شده‌اند، و این زن در آنجا خانه دارد. ^{۱۰} همچنین، نشانه هفت پادشاه هستند که پنج تن از آنان از بین رفته‌اند، ششمی فعلاً سلطنت می‌کند و هفتمی نیز به زودی می‌آید، اما زیاد دوام نخواهد آورد. ^{۱۱} آن حیوان سرخ‌رنگ که مرد، پادشاه هشتم است که قبلاً بعنوان یکی از آن هفت پادشاه سلطنت می‌کرد. بعد از دوره دوم سلطنتش، او نیز فنا می‌شود. ^{۱۲} ده شاخ او، نشانه ده پادشاه است که هنوز به قدرت نرسیده‌اند ولی برای مدت کوتاهی به پادشاهی رسیده، با او سلطنت خواهند کرد. ^{۱۳} همگی ایشان، با هم پیمانی را امضا خواهند کرد که به موجب آن، قدرت و اختیارات خود را به آن حیوان واگذار می‌نمایند، ^{۱۴} و با هم به جنگ «بره» خواهند رفت، اما از او شکست خواهند

۸:۱۷ برای کسب اطلاعات بیشتر درباره دفتر زندگان به توضیحات مربوط به ۵:۳ مراجعه کنید.

۹:۱۷-۱۴ اینجا یوحنا به‌طور قطع به روم اشاره می‌کند که به‌خاطر هفت تپه‌ای که در آن بود، معروفیت داشت. بسیاری می‌گویند که این شهر مظهر تمامی شرارت در دنیاست؛ این شرارت می‌تواند هر شخص، مذهب، گروه، دولت، یا سازمانی باشد که ضد مسیح است. هر نظری هم که درباره این هفت تپه و هفت پادشاه وجود داشته باشد، در هر حال این قسمت اوج مبارزه شیطان علیه خدا را نشان می‌دهد. قدرت شیطان محدود است و نابودی او نزدیک.

۱۲:۱۷ ده شاخ نمایانگر پادشاهان ملی است که هنوز به اریکه قدرت تکیه نکرده‌اند. بعد از روم قدرت‌های دیگری بر سر کار خواهند آمد. روم نمونه خوبی است از نحوه عمل نظام ضد مسیح، نظامی که طالب حمایت همه دولت‌ها است و با قدرت، ستمگری و قساوت تمام حکومت می‌کند. ده پادشاه هر کسی که باشند، قدرت خود را در اختیار ضد مسیح قرار خواهند داد و جنگ علیه بره را به راه خواهند انداخت.

۱۷:۶ در سرتاسر تاریخ می‌بینیم که مردم برای ایمانشان جان خود را از دست داده‌اند. از قرن اخیر به این طرف، دولتهای ستمگر میلیونها انسان را کشته‌اند که بسیاری از آنان ایمانداران بوده‌اند. مستی آن زن، بیانگر لذت او از انجام کارهای شرورانه و احساس پیروزی کاذب او بر کلیسا است. اما با گذشتن هر شهید از دم شمشیر او، کلیسا نیروی بیشتری می‌گیرد.

۸:۱۷ در فصل ۱۲ با اژدها (شیطان) روبرو شدیم. در فصل ۱۳ دیدیم که جاننداری از دریا بیرون آمد که شیطان به او قدرت داد. در فصل‌های ۱۴-۱۶ مجازات‌های بزرگ خدا را می‌بینیم. در این فصل، حیوان سرخ‌رنگی شبیه آن جاندار و اژدها به‌عنوان متحد فاحشه معروف ظاهر می‌شود. زنده شدن حیوان مظهر سماجت و پافشاری شیطان است. بازگشت دوباره قدرت شیطان به او، بسیاری را متقاعد به پیوستن به نیروهای او خواهد کرد، اما کسانی که جناح شیطان را بر می‌گزینند، خود را به سرنوشت او یعنی عذاب ابدی محکوم می‌کنند.

خورد، زیرا «بره» سرور سروران و شاه شاهان است و خلق او فراخواندگان و برگزیدگان و وفاداران او می‌باشند.»
 ۱۵ سپس به من گفت: «آبهایی که آن زن روی آنها نشسته است، نشانه گروه‌های مختلف مردم از هر نژاد و قوم است.
 ۱۶ «حیوان سرخ رنگ و ده شاخش که معرف آن ده پادشاهی هستند که با او سلطنت می‌کنند، همه از آن زن بیزارند؛ پس بر او هجوم آورده، غارتش خواهند کرد و او را لخت و عریان در آتش رها خواهند نمود،^{۱۷} زیرا خدا فکری در سرشان گذاشته تا نقشه او را عملی کنند و اختیاراتشان را به حیوان سرخ بدهند تا به این وسیله کلام خدا عملی شود.^{۱۸} این زن که در رؤیا دیدی، نشانه شهر بزرگی است که بر پادشاهان دنیا سلطنت می‌کند.»

۱۵:۱۷
اش ۷:۸
ار ۲:۴۷
مکا ۷:۱۳ + ۱:۱۷
۱۶:۱۷
ار ۴۲ و ۴۱:۵۰
جز ۳۷:۱۶
دان ۵:۷
مکا ۱۹:۸-۱۸
۱۷:۱۷
مکا ۷:۱۰ + ۱۳:۱۷
۱۸:۱۷
مکا ۸:۱۱ + ۱۹:۱۶

ویرانی بابل

بعد از این رؤیایا، فرشته دیگری را دیدم که با اختیار تام از آسمان پایین آمد. این فرشته چنان می‌درخشید که تمام زمین را روشن ساخت.^۲ او با صدای بلند فریاد می‌زد: «بابل بزرگ ویران شد! به کلی ویران شد! بابل کمینگاه دیوها و شیاطین و ارواح ناپاک شده است. زیرا تمام قومها از شراب شوم زنای آن، سرمست شده‌اند. پادشاهان دنیا در آنجا خوش گذرانی کرده‌اند، و تاجران دنیا از زندگی پرتجمل آن ثروتمند شده‌اند.»

۱:۱۸
جز ۲:۴۳
مکا ۱:۱۰
۲:۱۸
اش ۱۹:۱۳-۲۲ + ۲۳:۱۴
۹ و ۸:۲۱
ار ۳۹:۵۰
مکا ۸:۱۴
۳:۱۸
جز ۲۵-۹:۲۷
۱ تیمو ۱۱:۵
مکا ۲:۱۷

حاکم بر دنیا و تمام مظاهر آن استفاده می‌کند. هر چیزی که سعی در بر هم زدن اهداف خدا کند، سرانجام فجیعی خواهد داشت. برای کسب اطلاعات بیشتر درباره نحوه به کار بردن نام **بابل** در کتاب مکاشفه، به توضیحات مربوط به ۸:۱۴ مراجعه کنید.

۳ و ۲:۱۸ تاجران در امپراطوری روم با بهره‌برداری از لذایذ گناه‌آلود جامعه خود ثروتمند می‌شدند. امروز بسیاری از مردمی که در کار تجارتند، همان کار را می‌کنند. داد و ستدها و حکومت‌ها غالباً بر پایه طمع، پول، و قدرت استوارند. بسیاری از کسانی که زندگی درخشانی دارند، و سوسه می‌شوند که برای ثروتمند کردن خود از نظامی شرور سود جویند. به مسیحیان اخطار داده شده که از جذائیت پول، مقام، و «زندگی خوب» خود را به دور نگاه دارند. ما باید مطابق معیارهای مسیح و با خدمت، سخاوت، فداکاری، اطاعت، و راستی زندگی کنیم.

۱۶:۱۷ در ادامه ماجرا به‌طور غیرمنتظره‌ای متحدین آن زن، علیه او متحد می‌شوند و او را نابود می‌کنند. نحوه عمل شیطان چنین است. شیطان که خود ذاتاً ویرانگر است، طرفداران خود را نیز وقتی دست از خدمت در مسیر اهدافش بر دارند، نابود می‌سازد. اتحاد نامقدس اتحادی آشفته و به هم‌ریخته است چون هر جناح می‌خواهد منافع خود را پیش ببرد.

۱۷:۱۷ هر اتفاقی هم که بیفتد، ما باید اطمینان داشته باشیم که هنوز خدا در رأس امور قرار دارد، و نقشه‌های او همان‌طور که مقدر فرموده، عملی خواهد شد. او حتی از کسانی که با او دشمن‌اند، استفاده می‌کند تا اراده‌اش را به اجرا در آورند. اگرچه خدا به شیطان اجازه می‌دهد تا بر دنیای فعلی حکمفرما شود، اما در زمین جدید خبری از گناه نخواهد بود.

۱۸:۱۸ این فصل ویرانی کامل بابل را نشان می‌دهد؛ بابل نامی است که یوحنا به استعاره برای اشاره به قدرت شریر

۴:۱۸ پیدا ۱۳:۱۹ و ۱۳
اش ۱۱:۵۲
ار ۴۵:۹، ۵۱:۶
۲ قرون ۱۷:۶
۵:۱۸
ار ۹:۵۱
یونس ۲:۱
مکا ۱۹:۱۶
۶:۱۸
مز ۸:۱۳۷
ار ۲۴:۵۱
مکا ۴:۱۷
۷:۱۸
اش ۸۷:۴۷
۸:۱۸
ار ۹:۴۷
اش ۳۴:۳۱، ۵۰:۱۶
مکا ۱۶:۱۷
۹:۱۸
مز ۱۰:۵۸
ار ۴۶:۵۰
حز ۱۶:۲۶
دان ۱۴:۴
مکا ۲:۱۷

۴ در این وقت، از آسمان صدای دیگری شنیدم که می گفت: «ای خلق من، از این شهر دل بکنید و خود را با گناهانش آلوده نسازید، و گرنه شما نیز به همان مکافات خواهید رسید. ۵ زیرا گناهانش تا فلک بر روی هم انباشته شده است. از اینرو، خداوند آماده است تا او را به مجازات جنایت‌هایش برساند. ۶ پس، برای کارهای زشتش دو چندان به او سزا دهید. آن همه جامه‌های شکنجه که برای دیگران پر کرد، دو برابر بخودش بنوشانید. ۷ تا حال زندگی‌اش غرق در تجمل و خوشگذرانی بوده است؛ از این پس آن را با شکنجه و عذاب لبریز کنید. می گوید: "من بیوه بی نوا نیستم؛ من ملکه این تاج و تخت می باشم؛ هرگز رنگ غم و اندوه را نخواهم دید." ۸ پس در عرض یک روز، مرگ و عزا و قحطی دامگیر او خواهد شد و او در آتش خواهد سوخت. چون خداوند توانا این شهر را به مکافات خواهد رساند.»

۹ آنگاه پادشاهان دنیا که با او زنا می کردند و از این کار لذت می بردند، وقتی ببینند دود از خاکسترش بلند می شود، برایش عزا گرفته،

شخص چطور می تواند خود را از آلوده شدن به نظام شیطان حفظ کند؟
اینجا چند پیشنهاد وجود دارد:

- ۱- همیشه باید به انسانها بیش از اجناس اهمیت داد.
- ۲- در برنامه‌ها، نقشه‌ها، و موفقیت‌هایتان، نگذارید غرور بر شما مستولی شود.
- ۳- به خاطر داشته باشید که هرگز نباید از اراده و کلام خدا تخطی کنید.
- ۴- به انسانها باید بیشتر از کسب پول اهمیت داد.
- ۵- به هر قیمتی که شده، آنچه را که راست و درست است، انجام دهید.
- ۶- وارد حرفه‌ای شوید که نتایج و خدمات ارزنده‌ای به دنبال داشته باشد نه اینکه فقط خواسته‌های دنیا را برآورده سازد.

۱۸:۴-۸ بابل «زندگی‌اش غرق در تجمل و خوشگذرانی بوده است.» او می گفت: «من ملکه این تاج و تخت می باشم؛ هرگز رنگ غم و اندوه را نخواهم دید.» مردم قدرتمند و ثروتمند این دنیا مستعد داشتن چنین طرز فکری می باشند. کسی که در رفاه مادی است، غالباً بر این تصور است که آسیب‌ناپذیر، مصون، و مسلط بر اوضاع می باشد، و فکر می کند که به خدا یا به هیچ کس دیگری نیاز ندارد. این نوع طرز فکر، ایستادن در برابر خداست، و خدا آن را به سختی مجازات می کند. خدا فرموده که خود را به گناهان او (بابل) آلوده نسازیم (۱۸:۴). اگر از پشتوانه مادی برخوردارید، با این خیال که از دیگران بی نیازید، به خود مغرور نشوید و خود را فریب ندهید. از دارایی خود در جهت کمک به دیگران و پیشرفت ملکوت خدا استفاده کنید.

۱۸:۹ و ۱۰ کسانی که به نظام این دنیا پایبندند، وقتی این نظام برچیده شود، همه چیز را از دست خواهند داد. کسانی که فقط برای پاداش مادی تلاش می کنند، وقتی

بمیرند یا وقتی اموالشان نابود شود، هیچ چیز نخواهند داشت. ما با خود چه چیزی می توانیم به زمین جدید ببریم؟ ایمان، شخصیت، و اعمال خوب در قبال دیگران، چیزهایی است که با خود به زمین جدید خواهیم برد. این چیزها مهم تر از هر مقدار پول، قدرت، یا لذتی است. ۱۸:۹-۱۹ کسانی که کنترل قسمتهای مختلف نظام اقتصادی را در دست دارند، برای ویرانی بابل عزا خواهند گرفت، رهبران عزا خواهند گرفت، چون آنان ناظران ثروت بابل بودند و سمتی داشتند که می توانستند از آن طریق به ثروت زیاد دست پیدا کنند. تاجران عزا خواهند گرفت، زیرا بابل که بزرگترین خریدار اجناس آنان بود، از بین رفته است. دریانوردان دیگری جایی را نخواهند داشت که اجناس خود را به آنجا ببرند چون تاجران جایی را برای فروش آنها ندارند. نابودی نظام شریر دنیا بر همه کسانی که از آن بهره مند می شدند و به آن متکی بودند، تأثیر می گذارد. ویرانی بابل بر هیچ کس بی تأثیر نیست.

۱۰ از ترس، دور از او خواهند ایستاد و ناله کنان خواهند گفت: «افسوس که بابل، آن شهر بزرگ در یک چشم به هم زدن نابود شد!»
 ۱۱ تاجران دنیا نیز برایش عزا گرفته، زارزار خواهند گریست، زیرا دیگر کسی نخواهد بود که اجناسشان را بخرد. ۱۲ و ۱۳ این شهر، بزرگترین خریدار اجناس ایشان بود، اجناسی نظیر طلا و نقره، سنگهای قیمتی و مروارید، کتانهای لطیف و ابریشمهای ارغوانی و قرمز، انواع چوبهای معطر و زینت آلات عاج، گرانترین کنده کاریهای چوبی، مس و آهن و مرمر، ادویه و عطر، بخور و پماد، کندر و شراب و روغن زیتون، آرد ممتاز و گندم، گاو و گوسفند، اسب و ازابه، برده و جانهای انسانها.

۱۴ تاجران اشک ریزان خواهند گفت: «تمام چیزهای دوست داشتنی را از دست دادی. آن خوراکیهای لذیذ و تجملات زیبا و خیره کننده که برایت آن قدر عزیز بود، هرگز دوباره نصیب نخواهد شد. دیگر خبری از آنها نیست!»
 ۱۵ پس، تاجرانی که با فروش این اجناس ثروتمند شده‌اند، دور ایستاده، از خطری که ایشان را تهدید می‌کند خواهند ترسید و گریه کنان خواهند گفت: «افسوس که آن شهر بزرگ با تمام زیبایی و ثروتش، در یک چشم بهم زدن دود شد! شهری که مثل زن زیبایی بود که لباسهای نفیس از کتان ارغوانی و قرمز می‌پوشید و با طلا و سنگهای قیمتی و مروارید خود را زینت می‌داد.»
 ۱۷ صاحبان کشتی‌ها و ناخدایان و دریانوردان خواهند ایستاد و از دور ۱۸ برای شهری که دود از خاکسترش بالا می‌رود، اشک ریخته، خواهند گفت: «در تمام دنیا، کجا دیگر چنین شهری پیدا خواهد شد؟» ۱۹ و از غم و غصه، خاک بر سر خود ریخته، خواهند گفت: «افسوس، افسوس از این شهر بزرگ! از ثروت‌های بی‌حد و اندازه‌اش، همه ما ثروتمند شدیم؛ و حال در یک لحظه همه چیز دود شد!»

۲۰ اما تو ای آسمان، از سرنوشت بابل شاد باش! و شما ای فرزندان و فرستادگان و خدمتگزاران خدا شادی کنید! زیرا خدا سرانجام انتقام شما را از او گرفت.

۱۰:۱۸
اعد ۳۴:۱۶
عا ۱۶:۵
مکا ۸:۱۴
۱۱:۱۸
جز ۲۷:۲۷
مکا ۳:۱۸
۱۳:۱۸
اتیمو ۱۰:۱

۱۶:۱۸
لو ۱۹:۱۶
مکا ۴:۱۷

۱۷:۱۸
اش ۹:۴۷
جز ۳۶-۲۷:۲۷
یونس ۶:۱
مکا ۱۶:۱۷

۱۸:۱۸
جز ۳۲:۳۰-۲۷
مکا ۴:۱۳
۱۹:۱۸
جز ۳۰:۲۷

۲۰:۱۸
ار ۴۸:۵۱
لو ۵۰:۴۹-۱۱
مکا ۲:۱۹ : ۱۰:۱۲ : ۱۰:۶

بسی شگفتی است که بسیاری از این کالاها که به تجملات باورنکردنی دنیای باستان مربوط می‌شود، در خانه‌های ما یافت می‌شود. در جامعه مرفه ما کنار گذاشتن خدا از این قسمت از زندگی بسیار آسان است.
 ۱۱-۱۹:۱۸ قوم خدا نباید برای پول زندگی کنند، بلکه باید همیشه مواظب طمع باشند که همواره آماده است تا برزندگی‌شان حاکم شود. پول در جاودانگی بی‌ارزش خواهد بود؛ خدا طمع را گناه می‌داند.

۱۱:۱۱-۱۳ اسامی کالاهای مختلف، منتهای درجه مادی‌گرایی این جامعه را نشان می‌دهد. بیشتر کالاهای نام برده شده تجملاتی است و تقریباً هیچ کدام جزو کالای اساسی و ضروری به شمار نمی‌رود. جامعه بقدری بسوی تن‌آسایی رفته بود که مردم حاضر بودند برای ارضای تمایلات خود، از وسایل زننده استفاده کنند. حتی مردم جزو لوازم فروشی به حساب می‌آمدند و «جانهای انسانها» و برده به بابل فروخته می‌شد. دانستن این موضوع جای

۲۱:۱۸ آن‌گاه، یک فرشتهٔ پر قدرت، تخته سنگی را که به شکل آسیاب بود برداشت و آن را به دریا انداخت و فریاد زد: «شهر بزرگ بابل تا ابد ناپدید خواهد شد، همان طور که این سنگ ناپدید شد.»^{۲۲} دیگر هرگز نوای موسیقی در این شهر شنیده نخواهد شد. هیچ صنعت و صنعتگری در آن نخواهد بود، و دیگر صدای آسیاب در آن بگوش نخواهد رسید.^{۲۳} دیگر هیچ چراغی در آن روشن نخواهد شد و صدای شادی عروس و داماد در آن شنیده نخواهد شد. تاجران‌ش زمانی بزرگترین سرمایه‌داران دنیا بودند و این شهر تمام قومها را با نیرنگ‌های خود فریب می‌داد.^{۲۴} خون تمام فرستادگان و خلق خدا که شهید شدند، به گردن این شهر است.»

۲۱:۱۸

ار ۵۱:۱۹ و ۶۴:۳۰
دان ۱۱:۱۹

۲۲:۱۸

جز ۲۶:۱۳

۲۳:۱۸

امت ۴:۱۸ و ۱۹:۱۹
ار ۷:۳۴ و ۱۶:۹
نا ۳:۴

۲۴:۱۸

متی ۲۳:۳۵-۳۶
مکا ۱۶:۶ و ۱۷:۶

۱:۱۹

ار ۵۱:۴۸
یونس ۲:۹

متی ۱۳:۳۶

مکا ۴:۱۱ و ۷:۱۰ و ۱۲:۱۰

۲:۱۹

مکا ۱۰:۱۰ و ۱۶:۷ و ۱۷:۱۰
۲۰:۱۸

۳:۱۹

اش ۳۴:۱۰
مکا ۴:۴ و ۱۴:۱۱

۴:۱۹

مکا ۴:۱۰ و ۵:۱۴

۵:۱۹

مکا ۱۱:۱۸

پس از آن، صدای گروه بیشماری را شنیدم که در آسمان سرود شکرگزاری خوانده، می‌گفتند: «هَلَلویاه، خدا را شکر! نجات از سوی خدای ما می‌آید. عزت و اکرام و قدرت فقط برزندهٔ اوست،^۲ زیرا داوری او حق و عدل است. او فاحشهٔ بزرگ را که زمین را با فساد خود آلوده می‌ساخت، مجازات نمود و انتقام خون خدمتگزاران خود را از او گرفت.»^۳ ایشان بارها و بارها سرايیده، می‌گفتند: «هَلَلویاه، خدا را شکر! دود از خاکستر این شهر تا ابد بالا خواهد رفت!»^۴ آن‌گاه، آن بیست و چهار رهبر روحانی و چهار موجود زنده سجده کرده، خدا را که بر تخت نشسته بود، پرستش نمودند و گفتند: «آمین، هَلَلویاه. خدا را شکر!»

۱۹

^۵ در این هنگام، از میان تخت، صدای دیگری آمد که می‌گفت: «شما ای خدمتگزاران خدا، کوچک و بزرگ، خدای ما را سپاس گویند و او را اکرام نمایید.»

جشن عروسی بره

^۶ سپس، آوای خوش آهنگ دیگری را شنیدم، آوایی همچون سرود گروهی عظیم که طنین آن چون امواج خروشان دریاها و غرش پیاپی رعدها بود، و

۶:۱۹

مکا ۱۱:۱۵

پرستش می‌کند چون جشن عروسی بره فرا رسیده است (۱۹:۶-۸).

۱۰-۱:۱۹ پرستش واکنش قلبی دوستداران خدا نسبت به اوست. هرچه او را بیشتر بشناسید و هرچه بیشتر بدانید که او چه کاری انجام داده است، بیشتر او را خواهید پرستید. پرستش در کانون عبادت حقیقی جای دارد. بگذارید تا پرستش خدا، از شناخت او و میزان محبتی که او نسبت به شما دارد سرچشمه بگیرد.

۲۱:۱۹ شرح هویت این فاحشه بزرگ (معروف) در توضیحات مربوط به ۱:۱۷ آمده است.

۸-۱:۱۹ «گروه بیشماری در آسمان» دسته سرایندگانی را تشکیل می‌دهند تا خدا را برای پیروزی‌اش پرستش کنند (۱۹:۱-۳). سپس ۲۴ رهبر (که در توضیحات مربوط به ۴:۴ معرفی شدند) به این دسته سرایندگان ملحق می‌شوند (۱۹:۴). سرانجام، گروه بزرگ سرایندگان آسمان یک بار دیگر خدا را

می گفت: «هللویا، خدا را شکر! زیرا خداوند توانای ما سلطنت می کند.^۷ بیایید با یکدیگر وجد و شادی کنیم و او را احترام نماییم، زیرا زمان جشن عروسی بره فرا رسیده است. عروس او نیز خود را مهیا کرده،^۸ و به او اجازه داده شده تا پاکترین و سفیدترین و لطیفترین لباس کتان را بپوشد.» مقصود از کتان لطیف، همانا اعمال نیک خلق خداست.

^۹ آنگاه فرشته به من گفت: «بنویس: خوشابه حال کسانی که به جشن عروسی بره دعوت شده‌اند. این را خداوند می فرماید.»

^{۱۰} در این هنگام به پای او افتادم تا او را بپرستم. اما او گفت: «نه، چنین نکن! من نیز مانند تو، یکی از خدمتگزاران خدا هستم. من نیز مانند برادران تو، در باره ایمان به عیسی شهادت می دهم. تمام این پیشگوییها و هر آنچه که به تو نشان دادم، همه در وصف عیسی است.»

سوار اسب سفید

^{۱۱} سپس دیدم که آسمان گشوده شد. در آنجا اسبی سفید بود که سوارش «امین و حق» نام داشت، زیرا به حق و عدل مبارزه و مجازات می کند.^{۱۲} چشمان او مانند شعله‌های آتش بود و بر سرش تاجهای فراوانی قرار داشت. بر پیشانی اش نیز نامی نوشته شده بود که فقط خودش معنی آن را می دانست.^{۱۳} او جامه خون آلودی در برداشت و لقبش «کلمه خدا» بود.^{۱۴} لشکرهای آسمانی که لباسهای کتان سفید و پاک بر تن داشتند، سوار بر اسبهای سفید، به دنبال او

۷:۱۹

مز ۱۰:۴۵-۱۶

متی ۱:۲۵-۱۰

افس ۲۵:۳۲-۳۲

مکا ۲:۲۱

۸:۱۹

مز ۱۳:۴۵ + ۹:۱۳۲

مکا ۱۴:۱۵ + ۶:۴۰

۹:۱۹

لو ۱۵:۱۴ + ۱۶:۲۲

مکا ۵:۲۱ + ۶:۲۲

۱۰:۱۹

مکا ۱:۲۲ + ۹

۱۱:۱۹

اش ۱۱:۴

مکا ۱۴:۱ + ۱۴:۳ + ۲:۵۶

۱۲:۱۹

مکا ۱۷:۲

۱۳:۱۹

اش ۱:۵۳-۳

یو ۱:۱۰ + ۱۴

۱۴:۱۹

متی ۳:۲۸

مکا ۴:۳ + ۴:۴

۷:۱۹ این نقطه اوج تاریخ بشر است: داوری شریر و جشن عروسی بره با عروسش، کلیسا! کلیسا متشکل است از همه ایمانداران وفادار همه دورانها. پاکی عروس در تضاد آشکار با هرزگی فاحشه بزرگ فصل ۱۷ قرار دارد. ۹-۷:۱۹ اینجا کلیسا هم به‌عنوان عروس (۸و۷:۱۹) و هم مهمانان دعوت شده به جشن عروسی (۹:۱۹) تصویر شده است. ما در مقام کسانی که از آن مسیح شده‌ایم، عروس هستیم؛ و در مقام کسانی که خوانده شده‌ایم تا جزو ملکوت خدا باشیم، مهمانان دعوت شده هستیم.

۱۰و۹:۱۹ عیسی در مرکز مکاشفه خدا و نقشه رهایی بخش او قرار دارد (همان گونه که انبیا اعلام کردند). وقتی کتاب مکاشفه را می‌خوانید، غرق همه جزئیات رؤیاهای حیرت‌آور آن نشوید؛ به یاد داشته باشید که موضوع حاکم در تمام رؤیاهای پیروزی نهایی عیسی مسیح بر شیطان است.

۱۲:۱۹ با آنکه عیسی «مین و حق» (۱۱:۱۹)، «کلمه خدا» (۱۳:۱۹)، و «شاه شاهان و سرور سروران» (۱۶:۱۹) نامیده می‌شود، این آیه اشاره به این دارد که هیچ نامی نمی‌تواند مقام قضاوت او را توصیف کند. او بزرگتر از هر توصیف یا بیانی است که ذهن انسان بتواند ابداع کند. ۱۳:۱۹ برای اینکه بدانید جامه خون آلود عیسی مظهر چیست، به توضیحات قسمت اول آیه ۱۴:۷ مراجعه کنید.

۱۱:۱۹ نام «مین و حق» در تضاد با بی‌ایمانی و حيله‌گری بابل که در فصل ۱۸ شرح آن رفت، قرار دارد.

می آمدند.^{۱۵} از دهان او شمشیر تیزی بیرون می آمد تا با آن قومهای بی ایمان را سرکوب کند. او با عصای آهنین بر آنان حکمرانی خواهد نمود و با پایهای خود، شراب خشم خدای توانا را در چرخشت خواهد فشرد.^{۱۶} بر لباس و ران او نیز این لقب نوشته شده بود: «شاه شاهان و سرور سروران.»

^{۱۷} سپس، فرشته ای را دیدم که در آفتاب ایستاده بود و با صدای بلند به پرندگان می گفت: «بیایید و بر سر سفره ای که خدا برای شما تدارک دیده است، جمع شوید.»^{۱۸} بیایید و بخورید از گوشت پادشاهان و فرماندهان و زورمندان؛ از گوشت اسبان و سواران آنها، و از گوشت تمام انسانها، بزرگ و کوچک، برده و آزاد.»

^{۱۹} آنگاه دیدم که آن جاندار خبیث، حکومتهای جهان و لشکریان آنها را گرد آورد تا با آن اسب سوار و لشکر او بجنگند.^{۲۰} اما جاندار خبیث با پیامبر دروغینش گرفتار آمدند و هر دو زنده زنده به دریاچه آتش که با گوگرد می سوزد انداخته شدند؛ بله، همان پیامبری که در حضور جاندار معجزات خیره کننده انجام می داد تا تمام کسانی را که علامت جاندار را داشتند و مجسمه اش را می پرستیدند، فریب دهد.^{۲۱} آنگاه تمام دار و دسته او با شمشیر تیزی که در دهان اسب سوار بود کشته شدند، و پرندگان شکم خود را با گوشت آنان سیر کردند.

۱۰۰۰ سال

سپس، فرشته ای را دیدم که از آسمان پایین آمد. او کلید چاه بی انتها را همراه می آورد و زنجیری محکم نیز در دست داشت.

۲۰

۱:۲۰

مکا ۱۸:۱؛ ۱:۹

۱۵:۱۹

اش ۴:۱۱؛ ۳:۶۳
تسا ۲:۸مکا ۱۶:۱؛ ۲۷:۲
۱۹:۱۴ و ۲۰

۱۶:۱۹

مکا ۱۷:۲؛ ۱۴:۱۷

۱۷:۱۹

اش ۹:۵۶

ار ۹:۱۲

حز ۱۷:۳۹-۲۰

۱۹:۱۹

مکا ۱۱:۱۳؛ ۱۶:۱۴-۱۶
۹:۱۸

۲۰:۱۹

دان ۴:۰۲-۴:۵-۱۱:۷-۱۴
تسا ۲:۸-۱۱

مکا ۱۱:۱۳-۱۶

۸:۲۱؛ ۱۵ و ۱۴:۰۲-۲۰

جنگ شده اند، اما در حقیقت، خدا آنها را به جنگ خواسته است تا آنها را شکست دهد. با وجود این، در واقع جنگی وجود ندارد، چون وقتی عیسی بر روی صلیب برای گناهان مرد و دوباره زنده شد، پیروزی به دست آمد. بنابراین رهبران شرور فوراً گرفتار می شوند و به مجازات خود می رسند، و نیروهای شیطانی همگی نابود می گردند.

۲۰:۱۹ دریاچه آتش مقصد نهایی شیطان است. دریاچه آتش با چاه بی انتها که در ۱:۹ به آن اشاره شد، فرق دارد. جاندار خبیث و پیامبر دروغین به دریاچه آتش انداخته می شوند. بعد، رهبر آنان، یعنی خود شیطان به آنجا انداخته می شود (۱۰:۲۰). بالاخره مرگ و دنیای مردگان نیز به آنجا افکنده می شوند (۱۴:۲۰). پس از آن هر کسی که نامش در دفتر زندگان نیست، به همان سرنوشت دچار خواهد شد (۱۵:۲۰).

۱:۲۰ شرح چاه بی انتها در توضیحات مربوط به ۱:۹ و ۲۰:۱۹ آمده است.

۱۶:۱۹ این عنوان حاکمیت خدای ما را نشان می دهد. بیشتر مردم دنیا دجال (ضد مسیح) را می پرستند و ایمان دارند که او تمامی قدرت و اختیار را در دست دارد. سپس ناگهان مسیح سوار بر اسب و با لشکر فرشتگانش از آسمان ظاهر می شود، هم او که «شاه شاهان و سرور سروران» است. ورود او به جهان علامت پایان یافتن قدرت های دروغین است.

۱۷:۱۹ سفره ای که خدا تدارک دیده، بطرز ناخوشایندی در مقابل جشن عروسی بره (۷:۱۹) قرار دارد. در یکی جشن و سرور است، در دیگری ویرانی و تباهی.

۱۹:۱۹ هویت جاندار خبیث در توضیحات مربوط به ۱:۱۳ توضیح داده شده است.

۱۹:۱۹-۲۱ مقدمات جنگ فراهم شده و بزرگترین جنگ در تاریخ دنیا در شرف وقوع است. ضد مسیح و پیامبر دروغین، حکومتها و لشکرهای دنیا را تحت فرماندهی ضد مسیح یک جا جمع کرده اند (به ۱۴:۱۶ نگاه کنید). آنها معتقدند که به اختیار و اراده خود وارد

۳۰۲ او اژدها را گرفت و به زنجیر کشید و برای مدت هزار سال به چاه بی‌انتها افکند. سپس در چاه را بست و قفل کرد، تا در آن هزار سال نتواند هیچ قومی را فریب دهد. پس از گذشت این مدت، اژدها برای چند لحظه آزاد گذاشته خواهد شد. اژدها، همان مار قدیم است که اهریمن و شیطان نیز نامیده می‌شود.

۴ آنگاه تختهایی دیدم و کسانی بر آنها نشستند و به ایشان اختیار و قدرت دادرسی داده شد. سپس جانهای کسانی را دیدم که بسبب اعلام پیغام عیسی و کلام خدا سر بریده شدند. همچنین جانهای آنانی را دیدم که جاندار خبیث و مجسمه‌اش را نپرستیده بودند و علامتش را بر پیشانی و دستهای خود نداشتند. اینان همگی، زندگی را از سر نو آغاز کردند و با مسیح هزار سال سلطنت نمودند.

۵ این «قیامت اول» است. قیامت بعدی در پایان آن هزار سال رخ خواهد داد؛ در آن زمان، بقیهٔ مردگان زنده خواهند شد.

۲:۲۰
مکا ۹:۱۲

۴:۲۰
دان ۲۷:۲۲، ۱۸:۹، ۹:۷
متی ۲۸:۱۹
۲ تیمو ۱۲:۲
مکا ۱۳:۹، ۶؛ ۲۱:۳

۵:۲۰
حز ۱۴-۲:۳۷
لو ۱۴:۱۴
یو ۲۹:۵، ۲۸:۵
روم ۱۵:۱۱

سلطنت هزار ساله او شروع می‌گردد و هزار سال سلطنت قبل از آخرین رهایی شیطان واقع می‌شود. (۳) دیدگاه ناهزاره دوره هزار ساله را مظهر زمان بین صعود و بازگشت مسیح می‌داند. این هزاره، سلطنت مسیح در قلوب ایمانداران و در کلیسایش است؛ بنابراین، دوره هزار ساله همان دوره کلیساست. این دوره با بازگشت مسیح پایان خواهد پذیرفت.

این نظرات مختلف درباره هزاره نباید موجب شقاق و اختلاف در کلیسا شود، چون هر یک از این نظرات آنچه را که بیش از چیزهای دیگر برای مسیحیت حائز اهمیت است، قبول دارد: مسیح بازخواهد گشت، شیطان را شکست خواهد داد، و تا ابد سلطنت خواهد نمود! دوره هزاره هرچه و هر وقت که باشد، عیسی همه ایمانداران را با هم متحد خواهد ساخت. ما نباید بگذاریم این موضوع در بین ما تفرقه ایجاد کند.

۴:۲۰ شرح علامت جاندار در توضیحات مربوط به ۱۶:۱۳-۱۸ آمده است.

۶۰۵:۲۰ دو نظر اساسی درباره قیامت اول در بین مسیحیان وجود دارد. (۱) بعضی معتقدند که قیامت اول قیامت روحانی است، و همان دوره هزار ساله سلطنت روحانی ما با مسیح در فاصله ظهور و بازگشت او است. طی این مدت، ما کاهنان خدا هستیم چون مسیح در قلبهای ما سلطنت می‌کند. در این دیدگاه، قیامت دوم قیامت بدن همه مردم برای داوری است. (۲) دیگران معتقدند که قیامت اول بعد از نابودی شیطان به‌وقوع

۲:۲۰ درباره اژدها، یعنی شیطان، در توضیحات مربوط به ۳:۱۲ و ۴ و ۹:۱۲ با جزئیات بیشتری بحث شده است. خدا اژدها را برای مجازات به زنجیر نمی‌کشد چون مجازات او در ۱۰:۲۰ صورت می‌گیرد؛ او به این منظور در چاه بی‌انتها زنجیر می‌شود تا نتواند هیچ قومی را فریب دهد. ۳:۲۰ یوحنا نمی‌گوید که چرا خدا دوباره شیطان را آزاد می‌کند، اما این قسمتی از نقشه او برای داوری جهان است. شاید آزاد کردن شیطان برای این است که کسانی که در قلب خود از خدا نافرمانی می‌کنند مشخص شوند و محرز گردد که چه کسانی حقیقتاً به خدا وفادارند. دلیل آزاد شدن شیطان هرچه که باشد، آزادی او به نابودی نهایی همه اشرار منتهی می‌شود (۱۲:۲۰-۱۵).

۴-۲:۲۰ به این هزار سال اغلب با عنوان **هزاره** اشاره می‌شود. دانشمندان مسیحی درباره اینکه این هزار سال چطور و چه وقت واقع خواهد شد، نظرات مختلفی دارند. سه دیدگاه اصلی که در این زمینه وجود دارد، پس هزاره، پیش‌هزاره، و ناهزاره نامیده می‌شوند.

(۱) دیدگاه پس‌هزاره، هزار سال را دوره هزار ساله حقیقی می‌داند که در این مدت کلیسا صلح را بر روی زمین برقرار خواهد کرد. در پایان هزار سال، شیطان دوباره آزاد خواهد شد، اما بعد مسیح بازخواهد گشت تا او را شکست دهد و تا ابد سلطنت کند. بازگشت مسیح تا بعد از هزار سال رخ نخواهد داد.

(۲) دیدگاه پیش‌هزاره نیز هزار سال را دوره هزار ساله حقیقی می‌داند، اما معتقد است که با بازگشت مسیح

۶:۲۰

۱ پط ۹:۲

مکا ۶:۱ ؛ ۱۰:۵ ؛ ۱۴:۲۰ ؛

۸:۲۱

۶ خوشبخت و مقدسند آنانی که در این قیامت اول سهمی دارند. اینان از مرگ دوم هیچ هراسی ندارند، بلکه کاهنان خدا و مسیح بوده، با او هزار سال سلطنت خواهند کرد.

نابودی شیطان

۷:۲۰

مکا ۲:۲۰

۸:۲۰

حز ۲:۳۸

مکا ۱۴:۱۶

۹:۲۰

مز ۲:۸۷

حز ۲۲:۹:۳۸

لو ۲۹:۱۷ ؛ ۵۴:۹

۷ پس از پایان آن هزار سال، شیطان از زندان آزاد خواهد شد. ^۸ او بیرون خواهد رفت تا قومهای جهان یعنی جوج و ماجوج را فریب داده، برای جنگ متحد سازد. آنان سپاه عظیمی را تشکیل خواهند داد که تعدادشان همچون ماسه‌های ساحل دریا بی‌شمار خواهد بود. ^۹ ایشان در دشت وسیعی، خلق خدا و شهر محبوب اورشلیم را از هر سو محاصره خواهند کرد. اما آتش از آسمان، از سوی خدا خواهد بارید و همه را خواهد سوزاند.

۱۰ سپس شیطان که ایشان را فریب داده بود، به دریاچه آتش افکنده خواهد شد. دریاچه آتش همان جایی است که با گوگرد می‌سوزد و آن جاندار خبیث و پیامبر دروغین او شبانه روز، تا به ابد، در آنجا عذاب می‌کشند

داوری آخر

۱۲:۲۰

روم ۱۰:۱۴-۱۲

۱۱ آنگاه تخت بزرگ سفیدی را دیدم. بر آن تخت کسی نشسته بود که زمین و آسمان از روی او گریختند و ناپدید شدند. ^{۱۲} سپس مرده‌ها را دیدم که از بزرگ

و آتش از سوی خدا، شیطان و لشکریان مهاجمش را می‌سوزاند (۹:۲۰ و ۱۰). نبرد برای خدا به همین آسانی است. در آن روز برای ایمانداران هیچ جای شک، نگرانی، و تأمل باقی نخواهد ماند که در برگزیدن جناح جنگی، انتخاب درستی کرده‌اند. اگر شما خدا را انتخاب کرده‌اید، با مسیح طعم این پیروزی عظیم را خواهید چشید.

۱۰:۲۰ قدرت شیطان جاودانی نیست و محکوم به نابودی است. او کار شرورانه‌اش را از ابتدای خلقت در انسان آغاز کرد (پیدایش ۳: ۱-۶) و تا امروز به کارش ادامه داده و می‌دهد، اما او به دریاچه آتش انداخته خواهد شد و نابود خواهد گردید. شیطان از چاه بی‌انتها آزاد شد (۷:۲۰)، اما هرگز از دریاچه آتش آزاد نخواهد شد. او دیگر تهدیدی برای کسی نخواهد بود.

۱۱:۲۰-۱۵ در روز داوری، دخترها باز می‌شوند. دخترها، داوری خدا را نشان می‌دهند و اعمال هر کس، خوب یا بد، در آنها ثبت شده است. دفتر حیات حاوی اسامی کسانی است که برای نجات خود به مسیح اتکا کرده‌اند.

می‌پیوندند. قیامت اول قیامت بدن ایمانداران است که بعد از آن، ایشان به مدت هزار سال با مسیح بر روی زمین سلطنت می‌کنند. قیامت دوم در پایان این دوره هزار ساله به‌منظور داوری بی‌ایمانانی که مرده‌اند، واقع می‌شود.

۶:۲۰ مرگ دوم مرگ روحانی است، به معنای جدایی ابدی از خدا (به ۸:۲۱ نگاه کنید).

۷:۲۰-۹ جوج و ماجوج مظهر تمامی لشکریان شیطانی است که برای نبرد با خدا گرد هم می‌آیند. پسر نوح، یافت، پسری به نام ماجوج داشت (پیدایش ۱۰: ۲). حزقیال جوج را به‌عنوان رهبر لشکریان متخاصم اسرائیل معرفی می‌کند (حزقیال ۳۸ و ۳۹).

۹:۲۰ این جنگ مانند جنگهای معمولی که در گرم‌اگرم نبرد نمی‌توان نتیجه را پیش‌بینی کرد، اینجا اصلاً نبردی وجود ندارد. دو لشکر قدرتمند شیطانی، یعنی لشکریان جاندار (۱۹: ۱۹) و لشکریان شیطان (۸: ۲۰) گرد هم می‌آیند تا علیه خدا بجنگند. کتاب مقدس فقط با دو آیه هر نبرد را توصیف می‌کند: جاندار خبیث و لشکر او گرفتار و به دریاچه آتش انداخته می‌شوند (۱۹: ۲۰ و ۲۱).

و کوچک در برابر خدا ایستاده‌اند. دفترها یکی پس از دیگری گشوده شد تا به دفتر حیات رسید. مردگان همگی بر طبق نوشته‌های این دفترها محاکمه شدند.^{۱۳} بنابراین، دریا و زمین و قبرها، مرده‌هایی را که در خود داشتند، تحویل دادند تا مطابق اعمالشان محاکمه شوند.^{۱۴} آنگاه مرگ و دنیای مردگان به دریاچه آتش افکنده شد. اینست مرگ دوم، یعنی همان دریاچه آتش.^{۱۵} هر که نامش در دفتر حیات نبود، به دریاچه آتش افکنده شد.

۱۳:۲۰
متی ۲۷:۱۶
۱۴:۲۰
اقرن ۵۳:۲۶:۱۵
مکا ۱۵:۱۰، ۱۵:۲۰
۱۵:۲۰
مکا ۱۲:۲۰ ؛ ۵:۳

۷- همه چیز تازه می‌شود

زمین تازه

سپس زمین و آسمان تازه‌ای را دیدم، چون آن زمین و آسمان،
اول ناپدید شده بود. از دریا هم دیگر خبری نبود. ^{۲۱} و من، یوحنا،

۱:۲۱
اش ۲۲:۶۶ ؛ ۱۷:۶۵
۲ پط ۱۳:۱۰، ۳
۲۳:۳۱
عبر ۲۲:۱۲ ؛ ۱۰:۱۱

مکاشفه	پیدایش	اول و آخر
نیازی به خورشید نیست	خورشید خلق می‌شود	کتاب مقدس ابتدا و
شیطان مغلوب است	شیطان پیروز است	انتهای جهان را برای
گناه معدوم می‌شود	گناه وارد نژاد بشری می‌شود	ما شرح داده است.
مردم دعوت می‌شوند تا برای همیشه با خدا زندگی کنند	مردم از خدا می‌گریزند و خود را از او پنهان می‌کنند	شرح حال انسان از
لعنت برداشته می‌شود	مردم لعنت می‌شوند	ابتدا تا به انتها، یعنی
دیگر نه گناهی هست، و نه اشک و ناله‌ای	مردم به خاطر گناهانشان اشک می‌ریزند و ناله می‌کنند	از سقوط او در گناه
شهر خدا شکوه و عظمت پیدا می‌کند و زمین تازه می‌شود	باغ و زمین لعنت می‌شوند	تا کفاره مسیح و
قوم خدا می‌توانند از درخت زندگانی بخورند	میوه درخت زندگانی نباید خورده شود	پیروزی نهایی خدا
بهشت دوباره بر پا می‌شود	بهشت تباه می‌شود	بر نیروهای پلید، در
مرگ مغلوب می‌شود و ایمانداران تا ابد با خدا زندگی می‌کنند	مردم محکوم به مرگند	صفحات
		کتاب مقدس یافت
		می‌شود.

آورد (به رومیان ۱۸:۸-۲۱ و ۲ پطرس ۳:۷-۱۳ مراجعه کنید). خدا به اشعیا نیز وعده داده بود که زمینی تازه و جاودانی به وجود خواهد آورد (اشعیا ۱۷:۶۵ ؛ ۲۲:۶۶). ما نمی‌دانیم زمین تازه به چه شکل و کجا خواهد بود، اما می‌دانیم که خدا و پیروانش یعنی کسانی که نامشان در دفتر زندگان نوشته شده است، آنجا گرد هم جمع خواهند شد که تا ابد زندگی کنند. آیا شما آنجا خواهید بود؟
۲۱:۲۱ و ۳ اورشليم تازه جایی است که خدا آنجا بین

۱۴:۲۰ وقتی داوری خدا پایان می‌پذیرد، مرگ و دنیای مردگان به دریاچه آتش افکنده می‌شوند. دریاچه آتش مقصد نهایی هر چیز شرورانه است: شیطان، جاندار، پیامبر دروغین، ارواح ناپاک، مرگ، دنیای مردگان، و تمام کسانی که به خاطر ایمان نیاوردن به عیسی مسیح نامشان در دفتر زندگان ثبت نشده است.
۱۵:۲۱ همان طور که می‌دانیم زمین تا ابد باقی نخواهد ماند، اما خدا بعد از داوری بزرگش، زمین تازه‌ای را به وجود خواهد

شهر مقدس اورشلیم را دیدم که از آسمان از جانب خدا پایین می‌آمد. چه منظره باشکوهی بود! شهر اورشلیم به زیبایی یک عروس بود که خود را برای ملاقات داماد آماده کرده باشد!

۳ از تخت، صدایی بلند شنیدم که می‌گفت: «خوب نگاه کن! خانه خدا از این پس در میان انسانها خواهد بود. از این پس خدا با ایشان زندگی خواهد کرد و ایشان خلق‌های خدا خواهند شد. بله، خود خدا با ایشان خواهد بود. ۴ خدا تمام اشکها را از چشمان آنها پاک خواهد ساخت. دیگر نه مرگی خواهد بود و نه غمی، نه ناله‌ای و نه دردی، زیرا تمام اینها متعلق به دنیای پیشین بود که از بین رفت.»

۳:۲۱

قرن ۱۶:۶

۴:۲۱

اش ۸:۲۵ ؛ ۱۰:۳۵ ؛ ۳:۶۱

مکا ۱۷:۷

توصیف	محل آیات	در باره ابدیت چه می‌دانیم؟
جایی که برای ما آماده شده است	یوحنا ۲:۱۴ و ۳	
در خواص فیزیکی محدود نمی‌شود (اقرنتیان ۱۵:۲۳)	یوحنا ۲۰:۱۹، ۲۶	
مانند عیسی خواهیم بود	۱ یوحنا ۳:۲	
بدنی تازه خواهیم داشت	اقرنتیان ۱:۱۵-۵۸	
تجربیات شگفت‌انگیزی خواهیم داشت	اقرنتیان ۲:۹	
محیطی تازه	مکاشفه ۱:۲۱	
تجربه تازه‌ای از حضور خدا (اقرنتیان ۱۳:۱۲)	مکاشفه ۲۱:۳	
احساسات تازه	مکاشفه ۲۱:۴	
آنجا دیگر مرگی نخواهد بود	مکاشفه ۲۱:۴	

کتاب مقدس فضای کمتری را به شرح ابدیت و جاودانگی اختصاص می‌دهد، اما توضیح بیشتری می‌دهد تا انسان را متقاعد کند که زندگی جاودانی هدیه‌ای است رایگان که در اختیار آنها قرار می‌گیرد. صحیح‌تر آن است که توصیف‌های مختصر درباره جاودانگی را تنها به صورت اشاراتی به امر تلقی کنیم، زیرا در این اشارات برای شرح چیزهایی که به طور کامل نمی‌توانیم درک کنیم، از اصطلاحات و مفاهیمی از تجربیات زندگی فعلی استفاده می‌شود. اما تا وقتی که خود آنجا نباشیم، نخواهیم توانست آنها را درک کنیم. در صورتی که ما هدیه زندگی جاودانی را از مسیح پذیرفته باشیم، این اشارات جنبه‌هایی از نحوه زندگی آینده‌مان را به ما نشان می‌دهد.

مرگی خواهد بود نه دردی، نه اندوهی، و نه ناله‌ای. چه حقیقت پرشکوهی! مهم نیست که در حال حاضر چه رنجهایی را تحمل می‌کنید، این آخرین حرف خدا نیست؛ خدا در آخرین فصل، خوشحالی حقیقی و شادی جاودانی را توصیف می‌کند که نصیب کسانی می‌شود که او را دوست دارند. ما آنقدر که می‌خواهیم درباره ابدیت نمی‌دانیم، اما همین قدر کافی است که بدانیم جاودانگی در کنار خدا عالی‌تر از آن است که بتوان تصورش را کرد.

قومش ساکن است. آنجا به جای آنکه برای ملاقات او ما خود را بالا بکشیم، او پایین می‌آید تا با ما باشد، همان‌گونه که خدا در عیسی مسیح انسان شد و در بین ما زندگی کرد (یوحنا ۱:۱۴). هر جا که خدا سلطنت می‌کند، آنجا صلح، امنیت، و محبت هست.

۴۳:۲۱ آیا تا به حال از خود سؤال کرده‌اید که جاودانگی چگونه خواهد بود؟ «شهر مقدس، اورشلیم تازه» همچون جایی توصیف شده که خدا در آنجا هر اشکی را پاک خواهد کرد. در آنجا دیگر تا به ابد نه

۵ آنگاه او که بر تخت نشسته بود، گفت: «ببین! الان همه چیز را نو می‌سازم!» و به من گفت: «این را بنویس چون آنچه می‌گویم، راست و درست است. دیگر تمام شد! من الف و یا، و اول و آخر هستم. من به هر که تشنه باشد از چشمه آب حیات به رایگان خواهم داد تا بنوشد. هر که پیروز شود تمام این نعمت‌ها را به ارث خواهد برد و من خدای او خواهم بود و او فرزند من. اولی ترسوها که از پیروی من رو بر می‌گردانند و کسانی که به من ایمان ندارند، فاسدان و قاتلان و زناکاران، جادوگران و دروغگویان، و کسانی که به جای خدا، بت می‌پرستند، جای همه در دریاچه‌ای است که با آتش و گوگرد می‌سوزد. این همان مرگ دوم است.»

۵:۲۱
اش ۱۹:۴۳
قرن ۱۷:۵
۶:۲۱
مکا ۱۷:۲۲ : ۸:۱
۷:۲۱
روم ۳۲، ۱۷:۵
۸:۲۱
تث ۸:۲۰
ملا ۵:۳
قرن ۱۰ و ۹:۱
غلا ۱۹:۵ - ۲۱
افس ۵:۵
مکا ۱۱:۲

اورشلیم تازه

۹ آنگاه یکی از آن هفت فرشته که هفت جام بلای آخر را دارند، نزد من آمد و گفت: «همراه من بیا تا عروس را به تو نشان دهم. او همسر بره است.»^{۱۰} سپس در یک رؤیا، مرا به قله کوه بلندی برد. از آنجا، شهر مقدس اورشلیم را دیدم که از جانب خدا از آسمان پایین می‌آمد.^{۱۱} شهر غرق در جلال و شکوه خدا بود، و مثل یک تکه جواهر قیمتی که بلورهای شفافش برق می‌زند،

۹:۲۱
مکا ۲:۲۱
۱۰:۲۱
جز ۲۰:۴۰
قرن ۲:۱۲ - ۴
مکا ۱۰:۱ : ۳:۱۷
۱۱:۲۱
ایو ۱۷:۲۸
اش ۱:۶۰
جز ۳۵:۴۸
مکا ۳:۴

پیروزمندان/ کسانی هستند که «مشکلات را تا به آخر تحمل می‌کنند و مسیح را انکار نمی‌نمایند» (مرقس ۱۳:۱۳). آنان نعمت‌هایی را که خدا وعده داد، دریافت خواهند کرد: (۱) خوردن از درخت زندگانی (۷:۲)، (۲) در امان ماندن از دریاچه آتش (۱۱:۲)، (۳) داشتن نامی ویژه (۱۷:۲)، (۴) حکمرانی بر قوم‌ها (۲۶:۲)، (۵) ثبت شدن نام در دفتر زندگان (۵:۳)، (۶) ستون بودن در خانه روحانی خدا (۱۲:۳)، (۷) با مسیح بر تخت سلطنتی او نشستن (۲۱:۳). خدا به کسانی پاداش خواهد داد که بتوانند آزمایشهای شیطان را تحمل کنند و وفادار بمانند.

۸:۲۱ شرح دریاچه آتش در توضیحات مربوط به ۲۰:۱۹ و ۱۴:۲۰ آمده است. مرگ دوم، مرگ روحانی است که یا به معنای عذاب ابدی است یا هلاکت ابدی. در هر دو حالت، مرگ دوم جدایی ابدی از خداست.

۱۰:۲۱ باقی این قسمت (۹:۲۱ - ۵:۲۲) آخرین رؤیای این کتاب، یعنی توصیفی خیره‌کننده از شهر تازه خدا است. این رؤیا نمادین است و به ما نشان می‌دهد که خانه جدید ما با خدا غیرقابل توصیف می‌باشد. در هر حال ما با دیدن خانه جدیدمان ناامید و مأیوس نخواهیم شد.

۵:۲۱ خدا خالق است. کتاب مقدس با داستان پر عظمت خلقت جهان به دست خدا شروع می‌شود، و با خلقت آسمان و زمینی تازه خاتمه می‌یابد. این امید و تشویقی عالی برای ایمانداران است. اگر ما با او باشیم و گناهانمان بخشوده شده باشد و از آینده‌ای مطمئن برخوردار باشیم، مانند مسیح خواهیم شد؛ مانند او کامل خواهیم شد.

۶:۲۱ درست همان‌طور که خدا کار خلقت را تمام کرد (پیدایش ۱:۲-۳) و عیسی کار نجات را تکمیل نمود (یوحنا ۱۹:۳۰)، شخصیت‌های تثلیث نیز با دعوت کردن نجات‌یافتگان به خلقتی تازه، نقشه کامل نجات را به کمال خواهند رساند.

۶:۲۱ برای کسب اطلاعات بیشتر درباره آب زندگانی، به توضیحات مربوط به ۱:۲۲ مراجعه کنید.

۷:۲۱ ترسوها آنانی نیستند که ایمانشان با ترس و لرز همراه است، یا آنانی نمی‌باشند که گاهی در ایمان خود دچار شک و تردید می‌شوند. ترسوها کسانی هستند که از خدای خود بر می‌گردانند و دیگر نمی‌خواهند از او پیروی کنند. آنان دل و جرأت کافی برای ایستادن برای مسیح را ندارند؛ آنان آنقدر فروتن نیستند که حاکمیت خدا را بر زندگی‌شان بپذیرند. آنان در جرگه فاسدان، قاتلین، دروغگویان، بت‌پرستان، زناکاران، و جادوگران قرار دارند.

۱۲:۲۱ حز ۳۱-۳۴:۴۸ مکا ۱۴:۲۲	می‌درخشید. ^{۱۲} دیوارهای شهر، پهن و بلند بود. شهر دوازده دروازه و دوازده فرشته دربان داشت. اسامی دوازده قبیله بنی اسرائیل روی دروازه‌ها نوشته شده بود. ^{۱۳} در هر طرف، یعنی در شمال، جنوب، شرق و غرب شهر، سه دروازه وجود داشت. ^{۱۴} دیوارهای شهر دوازده پایه داشت که بر آنها اسامی رسولان «برّه» نوشته شده بود.
۱۴:۲۱ افس ۲۰:۲ عبر ۱۰:۱۱	^{۱۵} در دست فرشته یک چوب طلا بود که با آن در نظر داشت شهر و دروازه‌ها و دیوارهایش را اندازه بگیرد. ^{۱۶} وقتی شهر را اندازه گرفت، معلوم شد به شکل مربع است، یعنی طول و عرضش با هم مساوی است. در واقع، شهر به شکل مکعب بود، زیرا بلندی‌اش نیز به اندازه طول و عرضش بود، یعنی هر ضلعش دوازده هزار تیر پرتاب بود. ^{۱۷} سپس بلندی دیوار شهر را اندازه گرفت و معلوم شد در همه جا صدوچهل و چهار ذراع است. فرشته با استفاده از واحدهای مشخص، این اندازه‌ها را به من گفت.
۲۰-۱۸:۲۱ اش ۱۱:۵۴ و ۱۲ مکا ۶:۳۴	^{۱۸} و ^{۱۹} خود شهر از طلای خالص مانند شیشه شفاف ساخته شده بود و دیوار آن از یشم بود که بر روی دوازده لایه از سنگ‌های زیربنای جواهرنشان ساخته شده بود: لایه اول از یشم، دومی از سنگ لاجورد، سومی از عقیق سفید، چهارمی از زمرد، پنجمی از عقیق سرخ، ششمی از عقیق، هفتمی از زبرجد، هشتمی از یاقوت کبود، نهمی از یاقوت زرد، دهمی از عقیق سبز، یازدهمی از فیروزه و دوازدهمی از یاقوت بود.
۲۲:۲۱ مز ۱:۹۰ یو ۲۴-۲۱:۱۷ و ۲۴	^{۲۱} جنس دوازده دروازه شهر از مروارید بود، هر دروازه از یک قطعه مروارید. خیابان اصلی شهر از طلای ناب بود که مثل شیشه می‌درخشید.
۲۳:۲۱ اش ۱۹:۶۰ و ۲۰ مکا ۲۵:۲۱	^{۲۲} در شهر هیچ عبادتگاهی دیده نمی‌شد، زیرا خدای توانا و «برّه» را همه جا بدون هیچ واسطه‌ای پرستش می‌کردند. ^{۲۳} این شهر احتیاجی به نور

۱۲۰۰۰ تیر پرتاب است. اورشلیم تازه یک مکعب کامل، یعنی درست شکل مقدس‌ترین جایگاه خانه خداست (۱ پادشاهان ۶: ۲۰). این اندازه‌ها نشان می‌دهد که این خانه تازه برای ما مناسب خواهد بود. در این تشبیه خدا به عنوان مقدس‌ترین جایگاه تصویر می‌شود و ما تا ابد در او زندگی خواهیم کرد.

۲۱-۱۸:۲۱ تصویر دیوارهای ساخته شده از جواهر نشان می‌دهد که اورشلیم مکانی پاک و پایدار و ماندنی خواهد بود، ماندنی تا ابد. سینه‌بند پرزرق و برق کاهن اعظم دوازده سنگ قیمتی داشت که نمایانگر دوازده قبیله اسرائیل بود (به خروج ۲۸: ۱۵-۲۱ مراجعه کنید).

۲۴-۲۲:۲۱ عبادتگاه مرکز حضور خدا در بین قومش و مکان اصلی عبادت بود. در شهر تازه نیازی به عبادتگاه

۱۴-۱۲:۲۱ اورشلیم تازه تصویری است از مکانی که خدا برای قومش آماده کرده است. ۱۲ قبیله اسرائیل (۱۲:۲۱) احتمالاً نمایانگر کلیسا است. بنابراین، هم غیریهودیان ایماندار و هم یهودیانی که به خدا وفادار بوده‌اند، با هم در زمین تازه زندگی خواهند کرد.

۱۷-۱۵:۲۱ اندازه‌های شهر به‌طور نمادین حاکی از آن است که شهر جایی است که همه قوم خدا را در خود جا خواهد داد. این اندازه‌ها که به ذراع داده شده‌اند، نشان می‌دهد که این اعداد مضربی از ۱۲ می‌باشند. دوازده، عدد قوم خدا است؛ در اسرائیل ۱۲ قبیله وجود داشت و کلیسا نیز به‌دست دوازده رسول بنیاد گذاشته شد. بلندی دیوارها ۱۴۴ ذراع است؛ دیوارها ۱۲ لایه دارند، و شهر ۱۲ دروازه دارد؛ و طول، عرض، و پهنای دیوارها مساوی و به اندازه

خورشید و ماه نداشت، چون شکوه و جلال خدا و «بره» شهر را روشن می‌ساخت. ^{۲۴} نورش قومهای زمین را نیز نورانی می‌کرد، و پادشاهان دنیا می‌آمدند و جلال خود را نثار آن می‌کردند. ^{۲۵} دروازه‌های شهر هرگز بسته نمی‌شود، چون در آنجا همیشه روزاست و شبی وجود ندارد! ^{۲۶} عزت و جلال و افتخار تمام قوما به آن وارد می‌شود. ^{۲۷} هیچ بدی یا شخص نادرست و فاسد اجازه ورود به آنجا را ندارد. این شهر فقط جای کسانی است که نامشان در کتاب حیات «بره» نوشته شده باشد.

۲۴:۲۱
مز ۱۰:۷۲
اش ۳:۶۰؛ ۱۰:۶۶-۱۴
۲۵:۲۱
اش ۲۰:۱۱؛ ۶۰
مکا ۵:۲۲
۲۶:۲۱
مز ۱۰:۷۲
اش ۲۳:۴۹
۲۷:۲۱
اش ۱۵:۲
مکا ۱۵:۴؛ ۲۲؛ ۱۵

رودخانه زندگانی

۲۲ آنگاه رودخانه آب حیات را به من نشان داد که مثل بلور، صاف و زلال بود. رودخانه از تخت خدا و «بره» جاری می‌شد، و از وسط جاده اصلی می‌گذشت. دو طرف رودخانه، درختان حیات قرار داشت که سالی دوازده بار میوه می‌دادند یعنی هر ماه یک نوع میوه تازه. برگهایش نیز شفابخش بود و برای درمان قوما بکار می‌رفت. ^۳ در شهر چیزی بدی یافت نخواهد شد، چون تخت خدا و «بره» در آنجاست. خدمتگزاران خدا، او را پرستش خواهند کرد، ^۴ و رویش را خواهند دید و نامش روی پیشانی‌شان نوشته خواهد بود. ^۵ در آنجا دیگر شب نخواهد بود. احتیاجی

۱:۲۲
جز ۴۷:۲ او
یو ۳۷:۳۹-۳۹
مکا ۱۷:۷
۲:۲۲
پیدا ۹:۲
جز ۱۲:۴۷
مکا ۷:۲؛ ۱۴:۲۲
۳:۲۲
مکا ۱۵:۷
۴:۲۲
اقرن ۱۲:۱۳
مکا ۳:۷؛ ۱۴:۱۴
۵:۲۲
مکا ۲۵:۲۱؛ ۲۳

شبهه درخت زندگانی در باغ عدن است (پیدایش ۹:۲). وقتی آدم و حوا گناه کردند، از خوردن از درخت زندگانی منع شدند چون تا وقتی که آنها تحت کنترل گناه بودند، نمی‌توانستند زندگی جاودانی داشته باشند. اما به واسطه بخشش گناه از طریق خون عیسی، در این شهر شرارت یا گناهی نخواهد بود. ما قادر خواهیم بود آزادانه از درخت زندگانی بخوریم چون دیگر سلطه گناه از زندگی ما بر داشته می‌شود و جاودانگی در کنار خدا برای ما قطعی می‌گردد. از این گذشته، «درخت زندگانی» دوازده نوع میوه می‌آورد به طوری که هر ماه میوه‌ای موجود خواهد بود. زندگی در اورشلیم تازه با وفور نعمت همراه خواهد بود و پایانی نخواهد داشت.

۲:۲۲ اگر تمامی شرارت از بین رفته باشد، چه نیازی به شفای قوما خواهد بود؟ اینجا یوحنا از حزقیال ۱۲:۴۷ نقل قول می‌کند که طی آن حزقیال می‌گوید که آبی که از عبادتگاه جاری می‌شود، درختانی با برگهای شفابخش به بار می‌آورد. یوحنا اشاره‌ای نمی‌کند که در زمین تازه بیماری خواهد بود؛ او بر این نکته تأکید می‌کند که آب زندگانی در هر جا که جاری می‌شود، سلامتی و تندرستی پدید می‌آورد.

نخواهد بود چون حضور خدا در همه جا خواهد بود. او را در همه جای شهر خواهند پرستید و هیچ چیز مانع بودن ما با او نخواهد شد.

۲۵:۲۱-۲۷ همه اجازه ورود به اورشلیم تازه را نخواهند داشت، «این شهر فقط جای کسانی است که نامشان در کتاب زندگانی بره نوشته شده است» (کتاب زندگان در توضیحات مربوط به ۵:۳ و ۱۱:۲۰-۱۵ تشریح شده است). تصور نکنید که به خاطر پیشینه، شخصیت، یا رفتار خوبتان وارد این شهر خواهید شد. زندگی جاودانی فقط به خاطر کاری که عیسی، بره خدا، انجام داده است، در اختیار شما قرار می‌گیرد. امروز به او ایمان بیاورید تا شما را شهروند خلقت تازه خود کند.

۱:۲۲ آب زندگانی مظهر زندگی جاودانی است. عیسی در گفتگوش با زن سامری از همین تمثیل استفاده کرد (یوحنا ۷:۴-۱۴). آب زندگانی غنای زندگی با خدا و نعمات جاودانی را تصویر می‌کند که زمانی عاید ما می‌شود که به او ایمان می‌آوریم و تشنگی روحانی‌مان رفع می‌شود (به ۱۷:۲۲ نگاه کنید).

۲:۲۲ این درخت زندگانی (به توضیح خود متن نگاه کنید)

هم به چراغ و خورشید نخواهد بود، چون خداوند بزرگ نور ایشان خواهد بود و ایشان تا ابد سلطنت خواهند کرد.

وعده بازگشت عیسی

^۶ آنگاه فرشته به من گفت: «این سخنان راست و قابل اعتماد است. و خدایی که وقایع آینده را از قبل به انبیا خود اطلاع می‌دهد، فرشته خود را فرستاده است تا آنچه را که بزودی روی خواهد داد به شما اطلاع دهد.»

^۷ عیسی مسیح می‌فرماید: «گوش کنید! من بزودی می‌آیم. خوشابه حال کسانی که آنچه را که در این کتاب پیشگویی شده، باور می‌کنند.»

^۸ من، یوحنا، تمام این چیزها را دیدم و شنیدم و زانو زدم تا فرشته‌ای را که آنها را به من نشان داده بود، پرستش کنم. ^۹ ولی او بار دیگر به من گفت: «نه، این کار را نکن. من نیز مانند تو و برادرانت یعنی انبیا خدا، و تمام کسانی که به حقایق این کتاب اعتماد دارند، از خدمتگزاران عیسی می‌باشم. پس فقط خدا را پرستش کن.»

^{۱۰} سپس به من دستور داده، گفت: «پیشگویی‌های این کتاب را در دسترس همه بگذار، چون بزودی به وقوع خواهند پیوست. ^{۱۱} وقتی آن زمان فرا رسد، بدکاران باز هم به کارهای بد خود ادامه خواهند داد و فاسدان باز هم فاسدتر خواهند شد، ولی خوبان، خوب‌تر و پاکان، پاک‌تر می‌گردند.»

۷:۲۲

مکا ۳:۱، ۵:۲۱

۸:۲۲

مکا ۴-۱:۱

۹:۲۲

مکا ۱۰:۱۹

۱۰:۲۲

مکا ۳:۱

۱۱:۲۲

حز ۲۷:۳

دان ۱۰:۱۲

کرده باشد؟ آیا زندگی‌تان آنقدر با این چیزها پر شده که جایی برای خدا در آن وجود نداشته باشد؟ نگذارید چیزی شما را از وفاداری به خدا منحرف کند؛ فقط خدا را پرستید.

۱۱:۲۲-۱۱:۱۰ فرشته به یوحنا می‌گوید که بعد از تمام شدن رؤیا چه کار کند. یوحنا می‌بایست به‌جای مهر کردن پیشگویی‌های کتاب، آن را در دسترس دیگران بگذارد تا آن را ببینند و همه بتوانند آن را بخوانند و بفهمند. این درست برعکس دستوری بود که به دانیال داده شد؛ دانیال می‌بایست پیشگویی‌ها را مهر می‌کرد (دانیال ۱۲:۴-۱۲). پیغام دانیال مهر شد چون آن پیغام برای زمان یوحنا، و همان قدر که مربوط به آن دوره بود، به امروز نیز مربوط می‌شود. هر چه بازگشت مسیح نزدیکتر می‌شود، فاصله بین پیروان خدا و پیروان شیطان بیشتر می‌گردد. ما باید کتاب مکاشفه را بخوانیم، به پیغام آن گوش فرا دهیم، و خود را برای بازگشت قریب‌الوقوع مسیح آماده سازیم.

۹:۲۲-۹:۸ برای اینکه از واقعه‌ای اطلاع دقیق بیابید، شنیدن یا خواندن گزارش شاهدی عینی بهترین وسیله است. یوحنا وقایعی را که در مکاشفه گزارش کرد به چشم خود دید و همه آنها را نوشت تا ما نیز بتوانیم همان گونه که او دید و ایمان آورد، «بینیم» و ایمان بیاوریم. اگر قبلاً این کتاب را خوانده‌اید، چیزهایی را که یوحنا دید، «دیده‌اید». آیا ایمان نیز آورده‌اید؟

۹:۲۲-۹:۸ اولین حکم از «ده فرمان» این است: «تو را خدایان دیگر غیر از من نباشد» (خروج ۳:۲۰). عیسی فرمود که بزرگترین حکم از قوانین موسی این است که «خداوند را که خدای توست، با تمام قلب و جان و عقل خود دوست داشته باش» (متی ۳۷:۲۲). اینجا، در آخر کتاب مقدس، این حقیقت تکرار می‌شود. فرشته به یوحنا دستور داد که فقط خدا را پرستش کند. تنها خدا شایسته پرستش و ستایش است. او بالاتر از همه خلایق، حتی فرشتگان قرار دارد. آیا اشخاص، عقاید، اهداف، یا اموالی در زندگی شما وجود دارد که مرکز زندگی شما را اشغال

^{۱۲} عیسی مسیح می‌فرماید: «چشم به راه باشید، من به زودی می‌آیم و برای هر کس مطابق اعمالش پاداشی با خود خواهم آورد. ^{۱۳} من الف و یا، آغاز و پایان، اول و آخر هستم. ^{۱۴} خوشابه حال کسانی که لباس هایشان را دائماً می‌شویند. آنها اجازه ورود به شهر و خوردن میوه درخت حیات را خواهند داشت. ^{۱۵} اما فاسدان، جادوگران، زناکاران، قاتلان، بت‌پرستان، دروغ‌گویان و متقلبان، به شهر راه نخواهند یافت.

^{۱۶} «من، عیسی، فرشته خود را نزد شما فرستادم تا همه چیز را با کلیساها در میان بگذارم. من از اصل و نسب داود هستم. من ستاره درخشان صبح می‌باشم.» ^{۱۷} روح و عروس می‌گویند: «بیا!» هر کس این را می‌شنود، بگوید: «بیا!» هر که تشنه است بیاید، و هر کس مایل است بیاید، و از آب حیات به رایگان بنوشد.

^{۱۸} به کسی که پیشگویی‌های این کتاب را می‌شنود با صراحت می‌گویم که اگر به نوشته‌های این کتاب چیزی اضافه کند، خدا بلاهای این کتاب را بر سرش خواهد آورد. ^{۱۹} و اگر از این پیشگویی‌ها مطلبی کم کند، خداوند او را از درخت حیات و شهر مقدس که آن را شرح دادم، بی‌نصیب خواهد ساخت.

۱۲:۲۲

متی ۲۷:۱۶

مکا ۷:۲۲

۱۳:۲۲

مکا ۱۷:۸:۱ + ۶:۲۱

۱۴:۲۲

مکا ۲۷:۱۲:۲:۲۱

۱۵:۲۲

غلا ۲۱-۱۹:۵

مکا ۸:۲۱

۱۶:۲۲

اش ۱:۱۱

متی ۱:۱ + ۲:۲

مکا ۱:۱ + ۲۸:۲

۱۷:۲۲

یو ۳۷:۷-۳۹

مکا ۷:۲:۷ + ۱۷:۷:۷ + ۹:۶:۲:۲۱

۱۸:۲۲

تث ۲:۴ + ۳۲:۱۲

امث ۵:۳۰ و ۶

مکا ۶:۱۵-۶:۱۶ + ۲۱:۱۶

۱۹:۲۲

خرو ۳۳:۳۲

تث ۲:۴

مکا ۵:۳ + ۱۰:۲۱ + ۵:۲۲

۱۷:۲۲ هم روح القدس و هم عروس، یعنی کلیسا، از همه مردم دعوت می‌کنند تا نزد عیسی بیایند و از شادی نجات در مسیح برخوردار شوند.

۱۷:۲۲ وقتی عیسی زن سامری را کنار چاه ملاقات کرد، به او فرمود که می‌تواند آب زندگانی را در اختیار او قرار دهد (یوحنا ۴:۱۰-۱۵). عیسی دوباره از این تمثیل استفاده می‌کند و از همه دعوت می‌نماید تا بیایند و از آب زندگانی بنوشند. حوزه انجیل نامحدود است و همه مردم در هر جا می‌توانند بیایند و از آب زندگانی بنوشند. نجات به دست آوردنی نیست، بلکه خدا آن را به رایگان می‌دهد. ما در دنیایی زندگی می‌کنیم که شدیداً تشنه آب زندگانی است، و بسیاری از تشنگی می‌میرند. اما هنوز خیلی دیر نشده است. بیایید از همه دعوت کنیم تا بیایند و بنوشند.

۱۹ و ۱۸:۲۲ این اخطار به کسانی است که شاید بخواهند عملاً پیغام کتاب را تحریف کنند. موسی در تثیبه ۴:۱-۴ اخطار مشابهی می‌دهد. ما نیز باید با دقت و احترام زیادی با کتاب مقدس برخورد کنیم تا حتی به‌طور غیرعمد نیز پیغام آن را تحریف نکنیم. ما باید در تحقق اصول اخلاقی آن در زندگی خود هشیار باشیم. هیچ توضیح یا تفسیر انسانی بر کلام خدا نباید مانند خود متن کتاب مقدس مرجعیت داشته باشد.

۱۲:۲۲-۱۴ کسانی که لباس هایشان را دائماً می‌شویند، آنانی هستند که همیشه در پی پاک کردن خود از طریق زندگی گناه‌آلودند. آنان هر روز سعی و کوشش می‌کنند تا وفادار بمانند و آماده بازگشت مسیح باشند. در این زمینه، شرح بیشتری در توضیحات قسمت دوم مربوط به ۱۴:۷ نیز ارائه شده است.

۱۴:۲۲ در باغ عدن خدا آدم و حوا را به‌خاطر گناهی که مرتکب شده بودند، از خوردن از میوه درخت زندگانی منع کرده بود (پیدایش ۳:۲۲-۲۴). در زمین تازه، قوم خدا از میوه درخت زندگانی خواهند خورد زیرا گناهانشان با مرگ و قیام مسیح برطرف شده است. کسانی که از میوه این درخت بخورند، تا ابد زندگی خواهند کرد. اگر عیسی گناهان شما را بخشیده است، پس شما اجازه خوردن از این درخت را خواهید داشت. برای کسب اطلاعات بیشتر در این زمینه، به توضیحات قسمت اول ۲:۲۲ مراجعه کنید.

۱۶:۲۲ عیسی هم ریشه داود است و هم نسل او. او به‌عنوان خالق همه چیز، بسیار پیش از داود وجود داشت. با وجود این، او در مقام یک انسان، مستقیماً یکی از اعقاب داود بود (به اشعیا ۱۱:۱-۵ و متی ۱:۱-۱۷ مراجعه کنید). او در مقام مسیح موعود، ستاره صبح، یعنی نور و نجات همه است.

۲۰:۲۲ کسی که این چیزها را گفته است، می‌فرماید: «بله، من بزودی می‌آیم!»
 «آمین! ای عیسی‌ای خداوند، بیا!»
 ۲۱:۲۲ فیض خداوند ما عیسی مسیح بر همه شما باد! آمین!

۲۰:۲۲
 اتسا ۱: ۱۰
 عبر ۲۸:۹
 مکا ۲: ۱ : ۱۶، ۷: ۲۲
 ۲۱:۲۲
 روم ۲۰: ۱۶

نابود شد؛ اما بهشت در اورشلیم تازه دوباره خلق می‌شود. کتاب مکاشفه با یک درخواست فوری به پایان می‌رسد: «ای خداوند عیسی، بیا!» در دنیایی که در آن مشکلات، آزار و اذیت، شرارت، و فساد وجود دارد، مسیح ما را دعوت می‌کند تا در ایمانمان پایدار بمانیم (۱۳: ۱۰ و ۱۱؛ ۱۲: ۱۴). تلاشهای ما در بهتر کردن دنیای خودمان حائز اهمیت است، اما نتایج حاصل از تلاشهای ما با تغییر و تبدیلی که عیسی به هنگام بازگشتش به ارمغان خواهد آورد، قابل مقایسه نیست. تنها او بر تاریخ بشر مسلط است، تنها او گناه را می‌بخشد، و فقط او زمین را از نو خلق خواهد کرد و صلح پایدار را ایجاد خواهد نمود. مکاشفه بالاتر از یک کتاب امیدبخش است. مکاشفه نشان می‌دهد که هر اتفاقی هم که بر زمین بیفتد، باز خدا بر اوضاع مسلط است. مکاشفه وعده می‌دهد که شیطان تا به ابد باقی نخواهد ماند، و پاداش عالی‌ای را به تصویر می‌کشد که در انتظار همه کسانی است که به عیسی مسیح به‌عنوان نجات‌دهنده و خداوند ایمان دارند.

۲۰:۲۲ ما از روز و ساعت آمدن عیسی خبر نداریم، اما عیسی بزودی می‌آید؛ او زمانی می‌آید که کسی انتظارش را ندارد. این برای کسانی که به او ایمان دارند خبرخوش است، اما برای کسانی که او را رد کرده‌اند و زیر داوری قرار دارند، خبر وحشتناکی است. بزودی، یعنی در هر لحظه، ما باید خود را برای آمدنش حاضر کنیم، و همیشه آماده بازگشتش باشیم. آیا ظهور ناگهانی عیسی شما را غافل گیر خواهد کرد؟

۲۱:۲۲ کتاب پیدایش تاریخ بشر را گشود و کتاب مکاشفه آن را به پایان می‌برد، در بهشت. اما مکاشفه فرق آشکاری با پیدایش دارد که همانا نابودی همیشگی شیطان است. پیدایش شرح می‌دهد که آدم و حوا با خدا راه می‌رفتند و با او مشارکت داشتند؛ مکاشفه شرح می‌دهد که مردم رو در رو خدا را می‌پرستند. پیدایش باغی را توصیف می‌کند که ماری شیطانی در آن وجود دارد؛ مکاشفه شهر بدون عیب و نقصی را توصیف می‌کند که شرارتی در آن وجود ندارد. باغ عدن به‌وسیله گناه